Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0001-9

Sammelband

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0002-5

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕ-
στι μικρὰ ποιήματα ἓξ καὶ
τριάκοντα.

THEOCRITI EIDYL-
lia, Hoc est, parua Poëmata,
XXXVI.

VVITEBERGAE
Excudebat Zacharias Lehman
Anno M. D. LXXXII.

[Ag 3634]

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0005-1

ΓΕΝΟΣ
ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητὴς, Συῤῥακούσιος ἦν τὸ γένος, πατρὸς Σιμιχίδου, ὡς αὐτός φησι. Eidyll. 7. vers. 21.

Σιμιχίδα πᾶ δὴ τύ μεσαμερίων πόδα ἕλκεις;

Ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδα ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι. δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι. πατέρα δὲ ἐσχηκέναι Πραξαγόραν, καὶ μητέρα Φιλίναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε Φιλιπάδου, καὶ Ἀσκληπιάδου, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν Πτολεμαῖον, τὸν ἐπικληθέντα Λαγωόν. περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχε, κατὰ γοῦν τινας Μόσχος καλούμενος, Θεόκριτος ἐπεκλήθη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΥ, ΚΑΙ ΠΩΣ εὑρέθη τὰ βουκολικά.

ΤΑ βουκολικὰ φασὶν ἐν Λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, καὶ περισσῶς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ Περσι-

κῶν ἐνεστώτων ἔτι, καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ταρασσόντων, ἐνέστη ἡ ἑορτὴ Ἀρτέμιδος καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν, ἀγροῖκοι τινὲς εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν, ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν Ἄρτεμιν ὕμνησαν. τῆς δὲ τούτων μούσης ἀρεστῆς γενομένης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. Ἄλλοι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σικελίας ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὀρέστῃ γὰρ ἐκκομίζοντι τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον, ἐκ ταύρων τῆς Σκυθίας χρησμὸς ἐξέπεσεν· ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν, ἀπολούσασθαι. ὁ δὲ προσελθεὶς εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις Διαχώροις ποταμοῖς. ἔπειτα εἰς τὴν Τυνδαρίδα τῆς σικελίας ἦλθεν. οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ᾄσμασιν καθυμνήσαντες, ἔθει τὴν πρώτην παρέδωκαν εὕρεσιν.

ΕΤΕΡΟΝ ΑΛΗθέστερον.

Ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοιοῦτος. Στάσεως ποτὲ γενομένης ἐν ταῖς Συρρακούσαις, καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων, εἰς ὁμόνοιαν τοῦ πλήθους λοιπὸν ἐλθόντος, ἔδοξεν ἄρτεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλαγῆς. οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρον ἐκόμισαν, καὶ τὴν θεὸν γεγηθότες ἀνύμνησαν, ἔπειτα δὲ ταῖς ἀγροίκοις ᾠδαῖς, τόπον ἔδοσαν συνήθη.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0008-8

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ τῶν βουκολικῶν.

Τὰ βουκολικὰ ἔχει διαφορὰν τὴν τῶν ποιημάτων ἐπιγραφήν, καὶ γὰρ αἰπολικά ἐστι, καὶ ποιμενικά, καὶ μικτά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν ἐπιγραφήν, ὡς ἀριστεύοντος τοῦ ζώου. διὸ καὶ βουκολικὰ εἴρηται πάντα. λέγεται δὲ βουκόλος, παρὰ τὸ τὰς βόας ἐλαύνειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς βόας κωλύειν ἀτιμαγελώσας. ἢ τῶν βοῶν κορεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον. ᾄδειν δὲ φασὶν αὐτοὺς ἄρτον ἐξηρτημένους, θηρίων ἐν ἑαυτῷ τύπους ἔχοντα, καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων, καὶ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι. στέφανόν τε περικεῖσθαι, καὶ κέρατα ἐλάφων προσκεῖσθαι, καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον. τὸν δὲ νικήσαντα, λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου ἄρτον. κἀκεῖνον μὲν ἐπὶ τῆς Συῤῥακουσίων μένειν πόλεως. τοὺς δὲ νενικημένους εἰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείραντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς. διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινά, παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν,

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν, δέξαι τὰν ὑγίειαν,
Ἂν φέρομεν παρὰ τᾶς θεῶ, ἂν ἐκαλέσατο τήνα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΟΥ-κολικῶν ἐπιγραφῆς.

Ειδύλλιον λέγεται, ὅτι εἶδός ἐστιν, ὁποῖόν ἐστι λόγος. ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται εἰδύλλιον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΠΟΙΗσεως χαρακτήρων.

Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικὸν, δραματικὸν, καὶ μικτὸν. τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα, μίγμα ἐστὶ παντὸς εἴδους, καθάπερ συγκεκραμμένον, διὸ καὶ χαριέστατον, τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως, μᾶλλον δὲ τῆς κράσεως. ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ, ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ. ὅτε δὲ ὡς ἂν τύχῃ. Εἰς ὅσον δὲ οἷόν τέ ἐστι, αὕτη ἡ ποίησις τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνυ τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρώπους τὸν βίον χαρακτηρίζουσα. Εκτέφευγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἁδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩτου εἰδυλλίου.

Εν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν καὶ Αἰπόλος. ἤτοι Μενάλκας, ἢ καὶ Κομάτας. ἀγνοεῖται δὲ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα,

ΘΕΟ-

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΔΗ, ΕΙδύλλιον πρῶτον.

ΘΥΡΣΙΣ, ΑΙΠΟΛΟΣ.

ἀμοιβαῖον καὶ δραματικὸν τὸ παράπαν.

ΑΔΥ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα,
ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι, μελίσδεται, ἁδὺ δὲ καὶ τὺ
συρίσδες. μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ.
αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ.
αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ
ἁ χίμαρος. χιμάρω δὲ καλὸν κρῆς, ἔς τε κ' ἀμέλξῃς.
Ἅδιον, ὦ ποιμὰν, τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχὲς
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἴκα ταὶ μῶσαι τὰν ὄϊδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας. αἰ δὲ κ' ἀρέσκῃ
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄϊν ὕστερον ἀξεῖς.

Θυρ. λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῇς αἰπόλε τῇδε καθίξας,
εἰδ. ε. 106. ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, ἅπε μυρῖκαι,
συρίσδεν, τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ;
Αἰπ. οὐ θέμις, ὦ ποιμὰν, τὸ μεσαμβρινὸν, οὐ θέμις ἄμμιν
συρίσδεν, τὸν πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται, ἐντὶ γε πικρός.
καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
al. εἶδες ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ δάφνιδος ἄλγεα ἄειδες
καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μώσας,
Virg. ecl. 3. inter [illegible] alimus ulmos. δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα, τῶ τε πριήπω
καὶ τᾶν κρανιάδων κατ' ἐναντίον. ᾇπερ ὁ θῶκος
τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἰ δὲ κ' ἀείσῃς,
ὡς ποκα τὸν λιβύαθε ποτὶ χρόμιν ᾆσας ἐρίσδων,
αἶγα τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι,
ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέι καρῷ,
ἀμφῶες, νεοτευχὲς, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
al. μαρύεται τῷ περὶ μὲν χείλη μετρύεται ὑψόθι κισσός.
2 κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος. ἁ δὲ κατ' αὐτὸν
καρπῷ ἕλιξ εἱλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
3 ἔντοσθεν δὲ γυνά τι θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,
4. ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δέ οἱ ἄνδρες
καλὸν ἐθειράζοντες, ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικείουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς.
ἄλλοκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα.

ἄλλο-

ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
τοῖς δὲ μέτα, γριπεύς τε γέρων, πέτρα τε τέτυκται 5. 6.
λεπράς, ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν,
ᾧ δέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες,
καὶ πολιῷ περ ἐόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἅβας.
τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος, 7.
πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά.
τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει 8.
ἥμενος, ἀμφὶ δέ μιν δύ' ἀλώπεκες. ἁ μὲν, ἀν' 9.
ὄρχως
Φοιτᾷ, σινομένα τὰν τρώξιμον. ἁ δ' ἐπὶ πήραν
πάντα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνάσειν, al. ἀνήσειν
Φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας,
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος 10. π
αἰπολικόν τι θάημα, τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
τῶ μὲν, ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα,
ὦνον, καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.
οὐδέ πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῷ καί τοι μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, χήν τυ

Virg. Nondum illis labra admovi, sed condita servo
ecl. 3.
v. 43.

αἰ κέν μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.
οὔτοι τοι φθονέω. πόταγ᾽ ὠγαθέ. τὰν γὰρ ἀοιδὰν
οὔ τί πω εἰς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

Θύρ. ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς
Θύρσις ὅδ᾽ ὡ᾽ξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἁδέα φωνά.
πᾶ ποκ᾽ ἄρ᾽ ἦσθ᾽ ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾶ ποκα νύμφαι;
ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδω;
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ᾽ Ἀνάπω,
οὐδ᾽ Αἴτνας σκοπιὰν, οὐδ᾽ Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς
τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
τῆνον χ᾽ ὠκ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δ᾽ αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
ἦνθ᾽ Ἑρμᾶς πράτιστος ἀπ᾽ ὤρεος, εἶπε δὲ, Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἔρασαι;
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ὡ᾽πόλοι ἦνθον.
πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι κακόν. ἦνθ᾽ ὁ Πρίαπος.
κἤφα, Δάφνι τάλαν, τί τυ τάκεαι; ἁ δέ τε κώρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ᾽ ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται
(ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.)

ζατεῦσ᾽

ζατεῦσ'. ἆ δύσερώς τις ἄγαν, καὶ ἀμήχανος ἐσσί.
βύτας μὰν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
ὠπόλος ὄκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοι-
δᾶς.
καὶ τύδ' ἐπεί κ' ἐσορῇς τὰς παρθένος, οἷα γελῶντι,
τάκεαι ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν
αὑτῶ
ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἡ Κύπρις γελάοισα,
λάθρη μὰν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα.
κἤπε, τύ θην τὸν ἔρωτα κατεύχες Δάφνι λυγιξεῖν;
ἆρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέου τ' ἐλυγίχθης; ἀργαλέω
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χ' ὠ Δάφνις ποταμείψατο, Κύπρι βα-
Κύπρι νεμεσσατὰ, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής. (ρεῖα,
ἤδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἅλιον ἄμμι δεδύκειν
Δάφνις, κ' ἐν ἀίδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βωκόλος, ἕρπε ποτ' Ἴδαν.
ἕρπε ποτ' Ἀγχίσην. τηνεὶ δρύες, ὧδε κύπειρος. αἱ
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.

ἄρχετε

ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοι-
ὡραῖος χ᾽ ὡ Ἄδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει, (δᾶς.
καὶ πτῶκας βάλλει, καὶ θηρία τ᾽ ἄλλα διώκει.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοι-
αὖθις ὅπως στάσῃ Διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα, (δᾶς.
καὶ λέγε, τὸν βώταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν᾽ ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι,
χαίρεθ᾽, ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ Δάφνις, οὐκέτ᾽ ἀν᾽
ὕλαν
οὐκ ἔτ᾽ ἀνὰ δρυμώς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ᾽ Ἀρέθοισα,
καὶ ποταμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος, ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
ὦ Πὰν Πὰν, εἴτ᾽ ἐσσὶ κατ᾽ ὤρεα μακρὰ Λυκαίω,
εἴτε τύγ᾽ ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ᾽ ἐπὶ νᾶσον
τὰν σικελάν, Ἑλίκας δ᾽ ἧ λίπε ῥίον, αἰπύτε σᾶμα
τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστόν.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
ἔνθ᾽ ὦ ναξ, καὶ τάνδε φέρευ πακτοῖο μελίπνουν
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν.
ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ᾽ ἔρωτος ἐς ἅδαν ἕλκομαι ἤδη.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ᾽ ἀοιδᾶς

νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι.
πάντα δ' ἔναλλα γένοιντο, καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὼς κύνας ὥλαφος ἕλκοι.
κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
χ' ὁ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι, τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
ἐκ μοιρᾶν. χ' ὡ Δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δίνα
τὸν μώσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα, τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς μοίσαις, ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι,
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ.
πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο, Αἰπ.
πλῆρες δὲ σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις
ἁδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγε φέρτερον ᾄδεις.
ἠνί δέ τοι τὸ δέπας, θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει.
ὡρᾶν πεπλύσθαί νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.
ὧδ' ἴθι Κισσαίθα, τὺ δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτάσητε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕ-ρου εἰδυλλίου.

Ὑπόκειται Σιμαίθα Δέλφιδος Μυνδίου τινὸς ἐρῶ-σα,

ζα, ὃν παιδικῶς προσκλαιπωρεῦντα ἐν παλαίστρᾳ, ἡ Σιμαίθα φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διά τινος θεραπαίνης Θεσύλιδος ὑποδιακονουμένης, ἐφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μετάγειν, ἐπικαλουμένη τὴν Σελήνην καὶ τὴν Ἑκάτην, ὡς ἐπὶ τῷ ἔρωτι συμβαλλομένας νυκτερινὰς θεάς. Τὴν δὲ Θεσύλιδα ὁ Θεόκριτος ἀπειροκάλως ἐκ τῶν Σώφρονος μετήνεγκε μίμων.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ, ΕΙδύλλιον β'.

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θέσυλι, πᾶ δ' ἢ τὰ φίλτρα.
στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ,
ὡς τὸν ἐμὸν βαρυνεῦντα φίλον καταθύσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδέποθ' ἥκει.
οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες, ἢ ζωοὶ εἰμές,
οὐδὲ θύρας ἄῤῥαξεν ἀνάρσιος. ἦ ῥά οἱ ἄλλᾳ
ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας, ἅ τ' Ἀφροδίτα.
βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὥς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι, οἷά με ποιεῖ.
Νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταθύσομαι. ἀλλὰ Σελάνα
φαῖνε καλόν. τὶν γὰρ ποταείσομαι ἅσυχα δαῖμον,
τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἐρχο-

ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία, καὶ μέλαν αἷμα.
χαῖρ' Ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπήδει.
φάρμακα ταῦθ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκης,
μήτε τι Μηδείας, μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται. ἀλλ' ἐπίπασσε
Θέστυλι δειλαία. πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
ἦρά γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
πάσσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα, τὰ Δέλφιδος ὀστέα πάσσω.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν, ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
αἴθω, χ' ὡς αὐτὰ λακεῖ μέγα καππυρίσασα,
κὴξαπίνης ἄφθη, κ' οὐδὲ σποδὸν εἴδομες αὐτῆς.
οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι,
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ ζὺν δαίμονι τάκω,
ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις.
χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας,
ὣς κεῖνος δινοῖτο ποθ' ἁμετέρῃσι θύραισιν.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὺ δ' Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν ᾅδα
κινήσαις ῥ' ἀδάμαντα, καὶ εἴ τι περ ἀσφαλὲς ἄλλο. Ραδάμανθα
Θέστυλι ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.
ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι. τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.

ἶυγξ

ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἠνίδε σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται,
ἁ δ' ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία.
ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν, καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε πότνια φωνῶ,
εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται, εἴτε καὶ ἀνὴρ,
Catullus. τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον πόκα Θασέα φαντὶ
ἐν Δίᾳ λασθῆμεν εὐπλοκάμου Ἀριάδνας.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἔπι πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα, καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὣς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι καὶ ἐς τόδε δῶμα περᾶσαι
μαινομένῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφις.
ὠγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
αἰαῖ ἔρως ἀνιηρὲ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
ἐμφὺς, ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
σαύραν τοι τρίψασα ποτὸν κακὸν αὔριον οἰσῶ.
Θέστυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, ἇς ἔτι καὶ νῦν
ἐκ θυμῶ δέδεμαι, ὁ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ.

καὶ

καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα, τὰ Δέλφιδος ὀστέα πάσσω. σδ

ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν δὴ μούνη ἐοῖσα, πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω;
ἐκ τίνος ἄρξωμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο;
ἦνθ' ἁ ταὐβούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξώ,
ἄλσος ἐπ' ἀρτέμιδος, τᾷ δή ποκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καί μ' ἁ Θευχαρίλα Θρᾷσσα τροφὸς ἁ μακαρῖτις
ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο, καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι. ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος
ὡμάρτευν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,
κἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς Κλεαρίστας.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
ἤδη δ' εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτὸν, ᾇ τὰ Λύκωνος, πλατεῖαν
εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας,
τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειὰς.
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ Σελάνας.
ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιποῦσιν.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
χ' ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὥς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη, Virg. 8 Carm.
δειλαίας. τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο. κ' οὐδ' ἔτι πομπᾶς Vt vidi, ut
τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον. perij, ut
ἔγνων, ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε. me malus
κείμαν δ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας. abstulit

error.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,
καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ.
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες. αὐτὰ δὲ λοι-
ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα, καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρησα, (πὰ
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν. ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
χοὔτω τᾷ δώλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
εἰ δ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος.
πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος. ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν.
τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
κἠπεί καί νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἅσυχα νεῦσον.
κἠφ' ὅτι Σιμαίθα τὺ καλεῖ, καὶ ὑφάγεο τᾷδε.
ὣς ἐφάμαν. ἁ δ' ἦνθε, καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν. ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,
(φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα)
πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
ἱδρώς μευ κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις.
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσον ἐν ὕπνῳ
κνυζῶνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ μητέρα τέκνα,
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

κὴμ' ἐσιδὼν ὥςοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας,
ἕζετ' ἐπὶ κλιντῆρι, καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον.
ἦ ῥά με Σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσον ἐγώ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον,
ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἢ με παρῆμεν.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,
ἦνθον γὰρ κἠγὼ, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον ἔρωτα,
ἢ τρίτος, ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ηρακλέος ἱερὸν ἔρνος
πάντοθε πορφυρέῃσι περιζώστρῃσιν ἑλικτάν.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
κὴμ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τάδ' ἦς φίλα· καὶ γὰρ ἐλα-
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠϊθέοισι καλεῦμαι. (φρὸς
εὗδόν τ' εἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦ ἐφίλασα.
εἰ δ' ἄλλα μ' ὠθεῖτε, καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ,
πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,
νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν,
καὶ μετὰ τὰν Κύπριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἵλευ
ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον,
αὔτως ἡμίφλεκτον. ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίω
πολλάκις Ἀφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει.
Φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
σὺν δὲ κακαῖς μανίαις, καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο,

καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
ἀνέρος. ὥς ὁ μὲν εἶπεν, ἐγὼ δέ οἱ ἁ ταχυπειθής,
χειρὸς ἐφαψαμένη μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων,
Plautus καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσω-
Corpus cor- θερμότερ' ἦς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἁδύ. (πα
pori χ' ὡς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω.
(ἔ. μέχρι κοὔτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθὲς,
οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας
μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος, ἅ τε Μελιξοῦς
σάμερον, ἁνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,
Ἀῶ τὰν ῥοδόπηχυν ἀπ' ὠκεανοῖο φέροισαι.
κεἶπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὡς ἄρα Δέλφις ἔραται.
κεἴτε μιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος, εἴτε καὶ ἀνδρὸς,
οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν. ἀτὰρ τόσον, αἰὲν ἔρωτος
ἀκράτω ἐπεχεῖτο, καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων,
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδεν.
[illegible] ταῦτά μοι ἁ ξεῖνα μυθήσατο. ἐστὶ δ' ἀληθής.
ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη,
καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.
νῦν δέ τε δωδεκαταῖος, ἀφ' ὧ τέ νιν οὐδέποκ' εἶδον.
ἦρ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται;
νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι. αἰ δ' ἔτι κἠμὲ
λυπῇ, τὰν ἀίδαο πύλαν ναὶ μοίρας ἀραξεῖ.
τοιά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν.

ἀσσυ-

ἀσσυρίω δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλως
πότνι'. ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ὑπέσταν.
χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε. χαίρετε δ' ἄλλοι
ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙ- του εἰδυλλίου

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, Αἰπόλος, ἢ Ἀμαρυλλίς, ἢ κωμαστής. ἐπικωμάζει δέ τις τῇ Ἀμαρυλλίδι, τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειεν δ' ἄν τις τὸν ἐπικωμάζοντα Βάττον εἶναι. τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρου ποιεῖ προσδιαλεγόμενον Κορύδωνι, καὶ τὸν ἔρωτα ὃν εἶχε πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα ἐμφαίνοντα. τὰ οὖν πράγματα εἴη ἂν ἐπὶ Ἰταλίας περὶ Κρότωνα τῆς Σικελίας, ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται. τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον οὐκ ἂν εἴη, ὡς ὁ Μούνατός φησιν, ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐπικωμάζοντα.

Ἦρά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι.

πλανᾶται δὲ καὶ παρὰ τοῖς χρόνοις, φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων δῶρα, ἤγουν μῆλα καὶ στεφάνους τῇ Ἀμαρυλλίδι, χάριν τοῦ προσδεχθῆναι. ἡ δὲ οὐδὲ λόγου αὐτὸν ἀξιοῖ. διὸ καὶ δυσθυμίᾳ τὸν βίον καταλῦσαι προῄρηται. τὸ δὲ εἶδος, ἐπικωμαστικόν. Τὸν Τίτυρον οἱ μὲν κύ-

ειον, οἱ δὲ σάτυρον εἶναί φασι. τινὲς δὲ διὰ τὸ σιμὸν, τὸν Θεόκριτον οἴονται κωμάζειν, σιμιχίδαν καλοῦντες. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

ΑΙΠΟΛΟΣ Η ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ, Εἰδύλλιον γ΄.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκε τὰς αἶγας,
καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο, μή τυ κορύψῃ.
ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦ ῥά με μισεῖς;
ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν,
νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς.
ἠνὶ δέ τοι δέκα μᾶλα φέρω, τηνῶθε καθεῖλον,
ὧ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὺ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. αἴθε γενοίμαν
ἁ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν,
τὸν κισσὸν διαδὺς, καὶ τὰν πτέριν, ἅ τυ πυκάσδει.
νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα. βαρὺς θεός. ἦ ῥα λεαίνας
μασδὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ.
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.

ὦ

Virg. Ecl. Cornu ferit ille caveto.

Virg. Ecl. 3. Aurea mala decem misi; cras altera mittam.

Virg. Ecl. 8. Nunc scio quid sit amor.

ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα τὸ πᾶν λίθος. ὦ κυάνοφρυ
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλά-
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις. (σω.
τὸν στέφανον τιλαί με καταυτίκα λεπτὰ ποιησεῖς.
τόν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλὶ φίλα κισσοῖο φυλάσσω,
Ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.
Ὤμοι ἐγὼ, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος· οὐχ ὑπακούεις;
τὰν βαίταν ἀποδὺς εἰς κύματα τηνῶ ἁλεῦμαι,
Ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς.
Κἤκα μὴ 'ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται.
Ἔγνων πρᾶν, ὅκα μευ μεμναμένῳ, εἰ φιλέεις με; ω
Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα.
Ἀλλ' αὔτως ἁπαλῷ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη.
Εἶπε καὶ Ἀγροιὼ τἀλαθέα κοσκινόμαντις,
Ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις. οὕνεκ' ἐγὼ μὲν
τὶν ὅλος ἔγκειμαι, τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.
Ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω.
τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως
Αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
Ἅλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός. ἆρά γ' ἰδησῶ
Αὐτάν; ᾀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς.
Καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐστί. οι
Ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
Μᾶλ' ἐν χερσὶν ἑλὼν δρόμον ἄνυεν. ἁ δ' Ἀταλάντα
Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἅλλετ' ἔρωτα.

Τὰν ἀγέλαν χ' ὡ μάντις ἀπ' Ὄθρυος ἄγε Μελάμ-
Ἐς πύλον. ἅδε Βίαντος ἐν ἀγκοίνησιν ἐκλίνθη (πους
Μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίας.
Τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὤρεσι μᾶλα νομεύων,
Οὐχ οὕτως ὥδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
Ὥς τ' οὐδὲ φθιμένον μιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι.
Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων, ζαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα.
Ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
Ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὶν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' ἀείδω.
Κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὧδε μ' ἔδοντι,
Ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
δυλλίου δ'.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, βουκολικόν ἐστι. Βάττος μὲν οὖν αἰπόλος, Κορύδων δὲ βουκόλος, οἳ πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται ἀμοιβαίως. ὑποτίθεται δὲ ὁ Θεόκριτος τὸν Κορύδωνα βοῦς νέμοντα βουκόλου τινὸς Αἴγωνος, ὃν φησιν εἰς ὀλυμπίαν ὑπὸ Μίλωνος παλαιστοῦ ἀχθῆναι, ἰσχυρὸν ὄντα, ὡς ἀγωνίσηται, τὸν δὲ Βάττον πυνθανόμενον, καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ αἱ βόες ἔτυχον βουκόλου, καὶ εἰσὶ λεπταί. Τὰ μὲν πράγματα διάκειται ἐν Κρότωνι τῆς Σικελίας. ἀρχαιότερος δὲ Μίλων Θεοκρίτου, εἴγε ὁ Μίλων τῇ ἑβδόμῃ πάλῃ νικᾷ, ὁ δὲ Θεόκριτος κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα ἤκμασεν.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0028-9

ΝΟΜΕΙΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ δ'.

Virg. Ecl. 3.
M. Dic mihi Damoeta, cuium pecus? an Meliboei?
D. Non, verum Aegonis: nuper mihi tradidit Aegon.

ΒΑΤΤΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΡΙΔΩΝ.

Εἰπέ μοι ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦ ῥα Φιλώνδα;
Οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος. βόσκεν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν. Κο.
Η πά ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες; Βά.
Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία, κἀμὲ φυλάσσει. Κο. κἠμὲ
Αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ᾤχετο χώραν; Βά.
Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων. Κο.
Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει; Βά.
Φαντί νιν Ἡρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν. Κο. ἀγ κάλλος
Κἠμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω. Βά.
Κᾤχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα. Κο.
Πείσαι τοι Μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν. Βά.
Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦντι. Κο.
Δείλαιαί γ' αὗται, τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὗρον. Βά.
Ἦ μὰν δείλαιαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι. Κο.
Τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται Βά.
Τὠστέα. μὴ πρῶκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ;
Οὐ δᾶν, ἀλλόκα μέν μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω, Κο.
Καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.

Αλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.
μὰν
Βα. Λεπτὸς μὰν χ' ὠ ταῦρος ὁ πύρριχος· εἴθε λάχοιεν
Τοὶ τῶ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται, ὄκκα θύοντι
Τᾷ Ἥρᾳ τοιόνδε. κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.
Κο. Καὶ μὰν ἐς τὸ Μάλιμνον ἐλαύνεται, ἔς τε τὰ Φύσκω,
Καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι,
Αἰγίπυρος καὶ κνύζα, καὶ εὐώδης μελίτεια.
Βα. Φεῦ φεῦ· βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὦ τάλαν Αἴγων,
Εἰς ἀΐδαν, ὄκα καὶ τὺ κακᾶς ἠράσσαο νίκας.
Χ' ἁ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἅν ποτ' ἐπάξα.
Κο. Οὐ τήνα γ', οὐ νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων,
Δῶρον ἐμίν νιν ἔλειπεν, ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς,
Κἦυ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω,
Αἰνέω τάν τε Κρότωνα. καλὰ πόλις ἁ Ζάκυνθος.
Καὶ τὸ ποτ' ἀῷον τὸ Λακίνιον. ᾇπερ ὁ πύκτας
Id de Astyanacte Milesio ferri docet Scholiast.
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας.
Τηνεί καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἆγε πιάξας
Τᾶς ὁπλᾶς, κἤδωκ' Ἀμαρυλλίδι. ταὶ δὲ γυναῖκες
Μακρὸν ἀνάυσαν, χ' ὠ βωκόλος ἐξεγέλασσεν.
Βα. Ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
Λασεύμεσθ', ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας.
Αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς μ' ἐλελόγχει.
Κο. Θαρσεῖν χρὴ φίλε Βάττε, τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμει-
ξ ἀμεί
Ελπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες. (νον
Horat. l. 2. od. 10.
Χ' ὠ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.
Θαρ-

Sperat infestis, metuit secundis
Alteram sortem bene praeparatum
Pectus. informes hyemes reducit
Iuppiter, idem
Summovet. non, si male nunc, et olim
Sic erit. &c.

Θάρσεο. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία. τᾶς γὰρ ἐλαίας Βά.
Τὸν θαλλὸν τρώγοντι, τὰ δύσσοα. σίτθ᾽ ὁ Λέπαργος·
Σίτθ᾽ ἁ κυμαίθα, ποτὶ τὸν λόφον, οὐκ ἐσακούεις; Κο.
Ηξῶ ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
Εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἴδ᾽ αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει.
Εἴθ᾽ ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥστυ πατάξω.
Θᾶσαι μ᾽ ὦ κορύδων ποτὶ τῶ Διός. ἁ γὰρ ἄκανθα Βά.
Αρμοῖ μ᾽ ὧδ᾽ ἐπάταξ᾽ ὑπὸ τὸ σφυρόν· ὡς δὲ βαθεῖαι
Ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί, κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο.
Ες ταύταν ἐτύπαν χασμώμενος. ἦ ῥά γε λεύσσεις;
Ναὶ, ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν. ἅδε καὶ αὐτά. Κο.
Οσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάζει. Βά.
Εἰς ὄρος ὄκχ᾽ ἕρπεις, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο βάττε. Κο.
Εν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.
Εἴπ᾽ ἄγε μοι κορύδων, τὸ γερόντιον ἦ ῥ᾽ ἔτι μύλλει Βά.
Τήναν τὰν κυάνοφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποτ᾽ ἐκνίσθη;
Ακμάν γ᾽ ὦ δείλαιε. πρᾶν γέ μὲν αὐτὸς ἐπενθὼν, Κο.
Καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν κατελάμβανον, ἆμος ἐνάργει. + μάκτραν
Εὖγ᾽ ὤνθρωπε φιλοῖφα. τό τι γένος ἢ Σατυρί- Βά. βάκτραν
Εγγύθεν, ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει. (σκοις

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-ΔΥΛΛΙΟΥ Ε.

Επιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ἐπὶ Ιταλίας, ποιμὴν καὶ Αἰπόλος. δραματικώτερον δέ ἐστι

τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, ἐκ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινομένου. ἔστι δὲ τοῦ Αἰπόλου τὸ ὄνομα Κομάτας, ὃς καὶ Εὐμάρα τοῦ Συβαρίτα νέμει τὰς αἶγας. τοῦ δὲ ποιμένος, Λάκων, ὃς Θουρίου τοῦ Συβαρίτα νέμει τὰ θρέμματα. ἔχει δὲ ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἐρωμένην, Ἀλκίππην τοὔνομα. ὁ δὲ Λάκων, ἐρώμενον Εὐμήδην. ἀλλήλοις οὖν προσκαλοῦνται, περὶ Εὐμουσίας ἐρίζοντες. καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης τίθενται, ὁ μὲν αἰπόλος τράγον, ὁ δὲ ποιμὴν ἀμνόν. Μόρσωνα δὲ τῶν ᾠδῶν κριτὴν αἱροῦνται. τελεσάντων δὲ τὴν ἅμιλλαν, ὁ κριτὴς Μόρσων τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δ' ἐπὶ τῇ νίκῃ γαῦρος γενόμενος, προσδιαλέγεται ταῖς αἰξὶ, καὶ τὴν τοῦ τράγου ἐπὶ τὰς αἶγας ὄρεξιν πειρᾶται καταστέλλειν. ἐπινίκιον θυσίαν ταῖς νύμφαις εὐτρεπίζων.

ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ Η ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.
Εἰδύλλιον ε.

ΚΟΜΑΤΑΣ, ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ.

Αἶγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν
φεύγετε τὸν Λάκωνα, τό μευ νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν.
Λά. Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορῆτε

τόν

Virg. Ecl. 3. aut unquam tibi fistula cera
Juncta fuit? non tu in triviis indocte solebas
Stridenti miserum stipula disperdere carmen?

Τόν μοι τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαντα κομάταν; πρὸ ὀλίγου
Τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γάρ ποκα δῶλε Συβάρτα Κο.
Ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι,
Ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;
Τάν μοι ἔδωκε Λύκων, ὦ 'λεύθερε. τὶν δὲ τὸ ποῖον Λά.
Λάκων ἐκκλέψας πκ' ἔβα νάκος, εἰπὲ κομάτα.
Οὐδὲ γὰρ Εὐμάρας τῷ δεσπότῃ ἧς τοι ἐνεῦδεν.
Τὸ κρωκύλον μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἁνίκ' ἔθυσε Κο.
Ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα. τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ
Βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας. postremo
Οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ σέ γε Λάκων Λά.
Τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος. ἢ κατὰ τήνας
Τᾶς πέτρας, ὤνθρωπε, μανεὶς ἐς Κρᾶθιν ἁλοίμαν.
Οὐ μὰν οὔτ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας ὦγαθὲ νύμφας, Κο.
(Αἵ τέ μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν)
Οὔτευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε κομάτας.
Αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν. Λά.
Ἀλλ' οὖν αἴκα λῇς ἔριφον θέμεν, ἐντὶ μὲν οὐδὲν
Ἱερόν· ἀλλά γέ τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπῃς.
Ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισε. ἠνίδε κεῖται Κο.
Ὤριφος. ἀλλ' ἄγε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
Καὶ πῶς ὦ κίναδ', οὗ τάδε γ' ἔσσετ' ἐξ ἴσου ἄμμιν; Λά.
Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο, τίς δὲ παρεύσας
Αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνα βούλετ' ἀμέλγεν;
Ὅς τις νικασεῖν τὸν πλατίον, ὥς τύ, πεπίθει, Κο.

Σφα-

Σφὰξ βομβῶν τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτοι
Ὁ ἔριφος ἰσοπαλής, τοῦτ' ἴδ' ὁ τράγος οὗτος, ἔρισδε.
Λά. Μὴ σπεῦδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι. ἅδιον ᾀσῇ
Τᾷ δ' ὑπὸ ταὶν κότινον καὶ τ' ἄλσεα ταῦτα καθίξας.
Ψυχρὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται. ὧδε πεφύκει
Ποία, χ' ἁ στιβὰς ἅδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.
Κο. Ἀλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με τολμῇς
Ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὅν ποκ' ἐόντα
Παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει·
Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι.
Λα. Καὶ πόκ' ἐγὼ παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν, ἢ καὶ ἀκούσας
Μέμναμ', ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως;
Κο. Ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες. αἱ δὲ χίμαιραι
Αἵδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
Λα. Μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὑβὲ ταφείης.
Ἀλλὰ γὰρ ἕρφ' ὧδ', ἕρπε, καὶ ὕστερα βωκολιαξεῖς.
Κο. Οὐχ ἑρψῶ τηνεί. τουτῶ δρύες, ὧδε κύπειρος,
Ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
Ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο, ταὶ δ' ἐπὶ δένδρῳ
Ὄρνιχες λαλαγεῦντι· καὶ ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
Τᾷ παρὰ τίν. βάλλει δὲ καὶ ἁ πίτυς ὑψόθε κώνοις.
Λά. Ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τᾷδε πατησεῖς,
Αἴκ' ἔνθῃς, ὕπνω μαλακώτερα. ταὶ δὲ τραγεῖαι
Ταὶ παρὰ τὶν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις.
Στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος

ταῖς

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0034-2

Ταῖς νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.
Αἰ δέ κε καὶ τὺ μόλης, ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς, Κο.
Καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν. ὑποστρωσεῖται δὲ χιμαιρᾶν pulegium
Δέρματα, τᾶν παρὰ τὶν μαλακώτερα τετράκις ἀρνῶν.
Στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος,
Ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.
Αὐτόθε μοι ποτέρισδε, καὶ αὐτόθι βωκολιάσδευ. Λα.
Τὰν σαυτῶ πατέων, ἔχε τὰς δρύας. ἀλλά τίς ἄμμε
Τίς κρινεῖ; αἴθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὧδε Λυκώπας.
Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι. ἀλλὰ τὸν ἄνδρα, Κο.
Αἰ λῇς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
Τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται· ἐντὶ δὲ Μόρσων.
Βωστρέομες. Κ. τὺ κάλει νιν. Λ. ἴθ' ὦ ξένε, μικκὸν ἄκου- Λά.
Τῇδ' ἐνθών. ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες ὅς τις ἀρείων (σον
Βωκολιαστάς ἐστι. τὺ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων,
Ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς. συ
Ναὶ ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, ναὶ Μόρσων, μήτε Κομάτᾳ Κο.
Τὸ πλέον ἰθύνῃς, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ.
Ἅδε τοι ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Συβάρτα.
Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς φίλε τῶ Συβαρίτα.
Μή τύ τις ἠρώτα ποττῶ Διός, αἴτε Συβάρτα, Λά.
Αἴτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποίμνιον; ὡς λάλος ἐσσί.
Βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω. Κο.
Κοὐδὲν καυχέομαι. τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.
Εἷα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις Λά.

Ζῶν-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0035-8

ζῶντ' ἄφες, ὦ παιὰν, ἦ στωμύλος ἦσθα κομάτα.

ΚΟ. Ταὶ μῶσαί με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
Δάφνιν, ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.

ΛΑ. Καὶ γὰρ ἔμ' ὡπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

α ΚΟ. Πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,
καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα, τάλας, λέγει, αὐτὸς ἀμέλγεις;

ΛΑ. Φεῦ φεῦ, λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
τυρῶ, καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

Virg. Ecl. 3. Malo me Galatea petit lasciva puella

ΚΟ. Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ κλεαρίστα,
τὰς αἶγας παρελῶντα, καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.

ΛΑ. Κἠμὲ γὰρ ὁ κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
ἐκμαίνει. λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

ΚΟ. Ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα
πρὸς ῥόδα, τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.

ΔΑ. Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρμαλίδες. αἱ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.

ΚΟ. Κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν,
ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών. τηνεῖ γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑ. Ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὁππόκα πέξω
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟ. Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω ταὶ μηκάδες· ὧδε νέμεσθε,
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, αἵ τε μυρῖκαι.

εἰδυλ. α. vers. 13.

οὐκ

Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ Κώναρος, ἄπε Κιναίθα, Λά.
τουτεὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὡς ὁ Φάλαρος;
Ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ, Κο.
Ἔργον Πραξιτέλευς. τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.
Χ' ἀμῖν ἐστὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει. Λά.
Ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.
Ἀκρίδες αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν. Κο.
Μή μευ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος· ἐντὶ γὰρ ἄβαι.
Τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσδω. Λά.
Οὕτω κ' ὔμμες θὴν ἐλελίσδετε τὼς καλαμευτάς.
Μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ Μίκωνος Κο.
Αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.
Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος, οἳ τὰ Φιλώνδα Λά.
Σῦκα κατατρώγοντες, ὑπηνέμιοι φορέονται.
Ἦ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγών τυ κατήλασα, καὶ τὺ σεσαρὼς Κο.
Εὖ ποτεκιγκλίζευ, καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;
Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ', ὅκα μάν τη δέ τυ δήσας Λά.
Εὐμάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.
Ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται, οὐχὶ παρῄσθευ; Κο.
Σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις.
Κἠγὼ μὲν κνίσδω, Μόρσων, τινά, καὶ τὺ δὲ λεύσσεις. Λά.
Ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσε νῦν εἰς τὸν Ἄλεντα.
Ἱμέρα ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα. καὶ τὺ δὲ Κρᾶθι Κο.
Οἴνῳ πορφύροις. τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.
Ῥείτω χ' ἁ Συβαρῖτις ἐμὶν μέλι. καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον Λά.

Α παῖς αὐθ' ὕδατος τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι.
Κο. Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι,
Καὶ σχῖνον πατέοντι, καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
Λά. Ταῖσι δ' ἐμαῖς ὀΐεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια
Φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ.
Κο. Οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρὰν οὐκ ἐφίλασε
Τῶν ὤτων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
Λά. Ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα. καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
Τὰν σύριγγ' ὤρεξα, καλόν τί με κάρτ' ἐφίλασεν.
Κο. Οὐ θεμιτὸν Λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν,
Οὐδ' ἔποπας κύκνοισι. τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσσὶ φιλεχθής.
Μ. Παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὶν δὲ Κομάτα
Δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα. καὶ τὺ δὲ θύσας
Ταῖς νύμφαις, Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.
Κο. Πεμψῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
Νῦν ἀγέλα. κἠγὼν γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
Καττῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος, ὅττι πόκ' ἤδη
Ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν. ἐς ὠρανὸν ὔμμιν ἁλεῦμαι.
Αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερουχίδες. αὔριον ὔμμε
Πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι κράνας.
Οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς
Τᾶν αἰγᾶν, φλασῶ τυ, πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
Ταῖς νύμφαις τὸν ἀμνόν. ὅδ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν,
Αἰ μή τυ φλάσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚ-
του εἰδυλλίου.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις θέρους ὄντος μεσημβρίας, εἰς ἓν τὰ θρέμματα συνελαύνουσι, καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ Κύκλωπος ὑπόθεσιν ᾄδουσιν. ἄρχεται μὲν οὖν τῆς ᾠδῆς ὁ Δάφνις, ὡς πρὸς τὸν Κύκλωπα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος. ὁ δὲ Δαμοίτας ἀποκρίνεται ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου δῆθεν. τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ. προσδιαλέγεται δὲ ὁ ποιητὴς Ἀράτῳ, οὗ μέμνηται ἐν τοῖς Θαλυσίοις, καὶ ἀλλαχοῦ.

εἰδυ. Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι.
7. vers. 98. καὶ πάλιν.

Μηκέτι φρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε.

Δύναται δὲ οὗτος εἶναι ὁ τῶν Φαινομένων ποιητής.

ΒΩΚΟΛΙΑΣΤΑΙ, Virgil. Ecl. 7.

Εἰδύλλιον Ἕκτον. + Compulerantq; greges Corydon et Thyrsis in unum.

ΔΑΜΟΙΤΑΣ ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βωκόλος εἰς ἕνα χῶρον
+ Τὰν ἀγέλαν πόκ', Ἄρατε, συνάγαγον. ἦς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
Πυῤῥός, ὁ δ' ἡμιγένειος. ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
Ἑσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι τοιάδ' ἄειδον.
Πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν.
Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἁ Γαλάτεια

Μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·
Καὶ τύ νιν οὐ ποθ' ὁρῆσθα τάλαν, τάλαν, ἀλλὰ κάθη-
Ἁδέα συρίσδων. πάλιν ἅδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει, (σαι
Ἅ τοι τᾶν οἴων ἕπεται σκοπὸς, ἃ δὲ βαΰσδει
Ἐς ἅλα δερκομένα. τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
Ἅσυχα καχλάζοντα, ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν.
Φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ
Ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.
Ἁ δὲ καὶ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας
Ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἁνίκα φρύγει.
Καὶ φεύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει.
Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. ἦ γὰρ ἔρωτι
Πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.
Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο, καὶ τάδ' ἄειδεν.
Εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἁνίκ' ἔβαλλε,
Κοὔ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκὺν, ᾧ ποθόρημι (ων
Ἐς τέλος. αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύ-
Ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν, οὐ ποθόρημι,
Ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν. ἃ δ' ἀίοισα
Ζαλοῖ μ', ὦ Παιὰν, καὶ τάκεται. ἐκ δὲ θαλάσσας
Οἰστρεῖ παπταίνοισα ποτ' ἄντρα τε, καὶ ποτὶ ποίμνας.
Σίγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί. καὶ γὰρ ὅκ' ἤρων
Αὐτᾶς, ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα.
Ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποιεῦντά με πολλάκι, πεμ-
ψεῖ

Ἀγγε-

Virg. Ecl. 2.
Nec sum adeo informis. nuper me in littore vidi,
Cum placidum ventis staret mare.

Ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαξῶ θύρας, ἔς τέκ' ὀμόσῃ α-
Αὐτά μοι στορέσειν καλὰ δέμνια τᾶς δ' ἐπὶ νάσω.
Καὶ γὰρ θὴν οὐδ' εἶδος ἔχω κακὸν ὥς με λέγοντι,
Ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἦς δὲ γαλάνα.
Καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δ' ἐμὶν ἁ μία κώρα.
(Ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται) κατεφαίνετο. τῶν δέ τ' ὀδόντων
Λευκοτέραν αὐγὰν παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.
Ταῦτα γὰρ ἁ γραῖά με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν,
Ἁ πρᾶν ἀμώντεσσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλει.
Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε.
Χ' ὡ μὲν τῷ σύριγγ', ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
Αὔλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βώτας.
Ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ.
Νίκᾳ μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνάσσατοι δ' ἐγένοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-δυλλίου ζ.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, Θαλύσια. τὰ δὲ πράγματα ἐν Κῷ. ἐπιδημήσας γὰρ τῇ νήσῳ ὁ Θεόκριτος, ὅτε πρὸς Πτολεμαῖον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπῄει, φίλος κατέστη θρασιδάμῳ καὶ ἀντιγένει Λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ θαλύσια Δήμητρος, ἄπεισι μετ' Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου. ὅθεν καὶ διηγεῖται, ὡς καθ' ὁδὸν ἐντυγχάνει λυκίδᾳ τῷ Κυδωνιάτῃ ἐκ Κρήτης, καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι, καὶ

διεξέρχονται τοὺς ἑαυτῶν ἔρωτας. ἤρα δὲ ὁ Λυκίδας παιδὸς Ἀγεάνακτος Μιτιληναίου. ὁ δὲ Θεόκριτος Μυρτοῦς ὄνομα. λαμβάνει δὲ ὁ Θεόκριτος λαγωβόλον παρὰ Λυκίδα. καὶ οὕτω χωρίζονται ἀλλήλων.

Ἄλλως.

Ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐν Κῷ, ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει τοῖς Λυκωπέως υἱοῖς. κληθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ θαλύσια Δήμητρος, ἄπεισι μετ' Εὐκρίτου, καὶ Ἀμύντου, οὐχ ὡς Μουνατός φησι μετὰ Φρασιδάμου καὶ Ἀντιγένους τῶν καλεσάντων αὐτόν.

ΘΑΛΥΣΙΑ, Η ΕΑΡΙΝΗ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ, εἰδύλλιον ζ.

Ἦς χρόνος, ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος εἰς τὸν Ἄλεντα
Εἵρπομες ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας.
Τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια ὁ Φρασίδαμος
Κἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκώπεος. εἴτι περ ἐσθλόν
Χαῶν τῶν ἐπάνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
Χάλκωνος, Βούρριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν,
Εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν
Αἴγειροι πτελέαι τε εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον,
Χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.
Κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα

[Handwritten marginalia: Δήμητρι — Σχολιασταὶ Χαὸν λέγει τὸ ἔσθλον καὶ τὸ εὐγενὲς καὶ τὸ ἀρχαῖον — αι Βούρειαν]

Ἁμῖν τὼ Βρασίλα κατεφαίνετο. καί τιν' ὁδίταν
Ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι Κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα,
Ὤνομα μὲν Λυκίδαν, ἦς δ' αἰπόλος. οὐδέ κέ τίς μιν
Ἠγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐῴκει.
Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
Κνακὸν δέρμ' ὤμοισι, νέας ταμίσοιο ποτόσδον.
Ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
Ζωστῆρι πλακερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
Δεξιτερᾷ κορύναν, καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρὼς
Ὄμματι μειδιόωντι, (γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς)
Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις;
Ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθεύδει,
Οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι.
Ἢ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι; ἤ τινος ἀστῶν
Λανὸν ἐπιθρώσκεις; ὥς τευ ποσὶ νισσομένοιο
Πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
Τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην, Λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
Ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον, ἔν τε νομεῦσιν,
Ἔν τ' ἀμητήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
Ἁμέτερον. καί τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίσδεν
Ἔλπομαι, ἃ δ' ὁδὸς, ἅδε θαλυσιάς. ἦ γὰρ ἑταῖροι
Ἀνέρες εὐπέπλῳ Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,
Ὄλβω ἀπαρχόμενοι. μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ
Ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, (ξυνὰ γὰρ ὁδὸς, ξυνὰ δὲ καὶ ἀὼς,)

Virg. Pastores dicunt, sed ego non credulus illis. me poetam

Βουκολιασδώμεσθα. τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
Καὶ γὰρ ἐγὼ μοισᾶν καπυρὸν στόμα. κἠμὲ λέγοντι
Πάντες ἀοιδὸν ἄριστον, ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής.
Οὐ δᾶν, οὐ γὰρ πω κατ' ἐμὸν νόον. οὔτε τὸν ἐσθλὸν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω, οὔτε Φιλητᾶν
ἀείδων. βάτραχος δέ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
Ὣς ἐφάμαν ἐπίταδες. ὁ δ' αἰπόλος, ἁδὺ γελάσσας,
Τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρήσομαι, οὕνεκεν ἐσσὶ
Πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
Ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅς τις ἐρευνῇ (Inarrogantes poëtas)
Ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον Ὠρομέδοντος.
Καὶ μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν (V. 1. Ὅμηρον)
Ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
Ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς
Σιμιχίδα. κἠγὼ μὲν, ὅρη φίλος εἴ τοι ἀρέσκει
τοῦθ' ὅ, τι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
Ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μιτυλάναν,
Χ' ὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκῃ (διώκει τὴν ἑσπέραν δύσιν)
Κύματα, χ' ὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει,
Αἴ κεν τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας
Ῥύσηται. θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
Χ' ἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τήν τε θάλασσαν,
Τόν τε νότον, τὸν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ·
Ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηΐσι, ταί τε μάλιστα
Ὀρνίθων ἐφίλαθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.

Ἀγεά-

Virg. ecl. 5. Vina novum fundam calathis Ariusia nectar / Cantabunt mihi Dametas, et Lyctius Aegon

Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν
Ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
Κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ, ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα
Ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων,
Τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ,
Πὰρ πυρὶ κεκλιμένος. κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ,
Χ' ἁ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα, ἔς τ' ἐπὶ πᾶχυν
Κνύζᾳ τ' ἀσφοδέλῳ τε, πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.
Καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημένος Ἀγεάνακτος,
Αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.
Αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες. εἷς μὲν Ἀχαρνεύς, ÷ Ἀττικός.
Εἷς δὲ Λυκωπίτας. ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἀσεῖ, ÷ Αἰτωλός.
Ὡς πόκα τᾶς Ξενέας ἠράσατο Δάφνις ὁ βώτας, vide Scholiasten
Χ' ὡς ὄρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρή-
Ἱμέρα αἵ τε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο. (νευν,
Εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἷμον,
Ἢ Ἄθω, ἢ Ῥοδόπαν, ἢ Καύκασον ἐσχατόεντα.
Ἀσεῖ δ' ὡς πόκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
Ζωὸν ἐόντα, κακῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακτος. ÷ δεσπότου.
Ὥς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
Κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι. ÷ λάρνακα ἥτις
Οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ. ἦν ἀπὸ κέδρου
Ὦ μακαριστὲ Κομάτα, τὺ θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθεις, κατεσκευασ-
Καὶ τὺ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὺ μελισσᾶν μένη.
Κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξετέλεσσας.

αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμες,
Ὡς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας,
Φωνᾶς εἰσαΐων. τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν, ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἁδὺ μελισδόμενος κατακέκλισο θεῖε Κομάτα.
Χ' ὡ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δὲ μετ' αὖθις
Κἠγὼν τοῖ' ἐφάμαν, Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλ-
Νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βουκολέοντα (λα
Ἐσθλά, τά που καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.
ἀλλὰ τόγ' ἐκπάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρεν
Ἀρξεῦμ'. ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοί-
Σιμιχίδα μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον. ἦ γὰρ ὁ δειλὸς (σαις.
Τόσσον ἐρῇ μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἔρανται.
Ὤρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ,
Παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις
Ἐσθλὸς ἀνὴρ μέγ' ἄριστις, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν
Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι.
Ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἴθετ' ἔρωτι.
Τόν μοι Πάν, Ὁμόλας ἐρατὸν πέδον ὅς τε λέλογχας,
Ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις.
Εἴτ' ἔστ' ἄρα Φιλῖνος ὁ μαλθακὸς, εἴτε τις ἄλλος.
Κἢν μὲν ταῦθ' ἔρδοις ὦ Πὰν φίλε, μή τύ τι παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
Τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη.
Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
Δακνόμενος κνάσαιο, καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις.

Εἴης

τοῦ Φιλί-νου κ: al. ἄριστος

[illegible]

vide Scholiasten.

Εἴης δ' Ἠδωνῶν μὲν ἐν ὤρεσι χείματι μέσσῳ, Θρακῶν
Ἕβρον πὰρ ποταμὸν τετραμμένος, ἐγγύθεν ἄρκτου.
Ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις. Virg. eclog. 10
Πέτρᾳ ὑπὸ Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός.
Ὕμμες δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες τῶν ὀρῶν Μιλήτου
Νᾶμα, καὶ οἰκεῦντες ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ Διώνας, καὶ κρηνῶν.
Ὦ μάλοισιν ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι,
Βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον,
Βάλλετ'. ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ με,
Καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες
Αἰ αἴ, φαντί, Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.
Μηκέτι τοι φρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε.
Μηδὲ πόδας τρίβωμες, ὁ δ' ὄρθρος ἄλλον ἀλέκ- (τωρ
Κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιηρῇσι διδοίη.
Εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε φέριστε Μόλων ἄγχοιτο παλαί- (στρας·
Ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι, γραῖά τε παρείη,
Ἅτις ἐπιφθύσδοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
Τόσσ' ἔφαμαν. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἁδὺ γελάσ- σας
Ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν ἦμεν.
Χ' ὡ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά, τὰν ἐπὶ Πύξας
Εἷρφ' ὁδόν. αὐτὰρ ἐγών τε καὶ Εὔκριτος ἐς Φρασιδάμω
Στραφθέντες, χ' ὡ καλὸς Ἀμύντιχος, ἔν τε βαθεί- (αις
Ἁδείας σχίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες,
Ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι. | · Φύλλοις ἀμπέλου
Πολλαὶ δὲ ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο

Αἰ-

Αἴγιροι πτελέαι τε, τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδεν.
Τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἁ δ' ὀλολυγὼν
Τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
Ἄειδον κόρυδοι, καὶ ἀκανθίδες. ἔστενε τρυγών.
Πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
Πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὦσδε δ' ὀπώρης.
Ὄχναι μὲν πὰρ ποσσὶ, παρὰ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
Δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο. τοὶ δ' ἐκέχυντο
Ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε.
Τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
Νύμφαι κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι.
Ἆρά γέ πα τοῖον δὲ Φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
Κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο Χείρων;
Ἆρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ
Τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὤρεσι λᾶας ἔβαλλε,
τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσσὶ χορεῦσαι.
Οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε νύμφαι,
Βωμῷ πὰρ δάματρος ἁλωάδος; ἇς ἐπὶ σωρῷ
Αὖθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον. ἁ δὲ γελάσαι, σὺ
Δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
δυλλίου η.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας, ὁ δὲ λόγος, ἐκ

τῶ

τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. εἰσὶ δὲ ἐρίζοντες ἀλλήλοις Δάφνις βουκόλος καὶ Μενάλκας ποιμὴν, εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον, ἔπαθλον δὲ τεθείκασι τὰς σύριγγας.

Ἄλλως.

Τὰ μὲν πράγματα ἐν Σικελίᾳ. ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου Μενάλκας καὶ Δάφνις εἰς ἔριν βουκολικῶν ἀσμάτων καταστάντες, εἵλοντο κριτὴν τινὰ, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται. ἔπαθλον δὲ ἐτίθεσαν τὰς ἰδίας σύριγγας. προσέτι δὲ κριτὴς ὁ Δάφνις εὖ μάλα ᾄσας, προσηγάγετο μαθητεῦσαι ἑαυτόν. Σωσίθεος δὲ, Δάφνιν γενόμενον ὑφ' οὗ νικηθῆναι Μενάλκαν ᾄδοντα, Πανὸς καὶ Νυμφῶν κρίναντος, γαμηθῆναι αὐτῷ Θάλειαν. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ αἰτωλὸς, ὑπὸ Δάφνιδος μαθεῖν Μαρσύαν τὴν λυρικήν. Δάφνις βουκόλος, Μενάλκας ποιμὴν. μικτὸν διηγηματικόν

ΒΩΚΟΛΙΑΣΤΑΙ ΕΙδύλλιον ή.

ΔΑΦΝΙΣ, ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι
μᾶλα νέμων, ὡς φαντὶ, κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας:

Virg. Ecl. 7. vers. 4. 5. Ambo florentes aetatibus — Et cantare pares, et respondere parati.

Ἄμφω τώγ' ἤτην πυῤῥοτρίχω, ἄμφω ἀνάβω,
Ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν.
Πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας.
Μ. Μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῇς μοι ἀεῖσαι;
Φαμί τυ νικασεῖν ὅσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.
Τὸν δ' ἄρ' ἁ Δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ.
Δ. Ποιμὰν εἰροπόκων ὀΐων συρικτὰ Μενάλκα,
Οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' ἀείδων.
Μ. Χρῄσδεις δ' ὦν ἐσιδεῖν; χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;
Δ. Χρῄσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρῄσδω καταθεῖναι ἄεθλον.
Μ. Ἀλλὰ τί θησεύμεσθ' ὅκεν ἀμῖν ἄρκιον εἴη;
Δ. Μόσχον ἐγὼ θησῶ, τὺ δὲ θὲς γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.
Μ. Οὐ θησῶ πόκα ἀμνὸν, ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μευ,
Χ' ἁ μάτηρ, τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦν-(τι
Δ. Ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἕξει ὁ νικῶν;
Μ. Σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
Λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν.
Ταύταν κατθείην, τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθησῶ.
Δ. Ἦ μάντοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
Λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν.
Πρώαν νιν συνέπαξ'. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
Τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαξεν.
Ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἡμῶν;
Μ. Τῆνόν πως ἐνθάδε τὸν αἰπόλον ἢν καλέσωμες,
ᾯ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.

Virgil. Ecl. 3. vers. 32. 33. 34. De grege non ausim quicquam deponere tecum. Est mihi namque domi pater, est iniusta noverca. Bisque die numerant ambo pecus, alter et haedos.

Χ' οἱ μὲν παῖδες ἄϋσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσας·
Χ' οἱ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρῖναι.
Πρᾶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ Μενάλκας.
Εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδὰν
Βουκολικάν, οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.
Ἄγκεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας M.
Πήποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος,
Βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας, ἢν δὲ ποκ' ἔνθη
Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
Κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτὸν, αἴ περ ὁμοῖον Δ.
Μουσίσδοι Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
Τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε, κἤν τι Μενάλκας
Τῇδ' ἀγάγοι, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.
Παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοὶ, παντᾶ δὲ γάλακτος M.
Οὔθατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
Ἔνθ' ἁ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται. αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ,
Χ' ὡ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι χ' αἱ βοτάναι.
Ἔνθ' ὄϊς, ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι Δ.
Σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι,
Ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν, αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ,
Χ' ὡ τὰς βῶς βόσκων, χ' αἱ βόες αὐότεραι.
Ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας M. Virg. Ecl. 7. vers. 7
Μυρίον, ὦ σιμαὶ, δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι.
Ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος. ἴθ' ὦ κόλε καὶ λέγε Μίλων, Vir gregis ipse caper
Ὡς Πρωτεὺς φώκας, καὶ θεὸς ὤν, ἔνεμε.

Μὴ

Δ. Μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
Εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων,
Ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
Σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἅλα.
M. Δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχ-
Ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα. (μός,
Ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ, ὦ
Οὐ μόνος ἠράσθην, καὶ τὺ γυναικοφίλας. (Ζεῦ,
Ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
Τὰν πυμάταν δ' ᾠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε Μενάλκας.
M. Φείδευ τᾶν ἐρίφων, φείδευ λύκε τᾶν τοκάδων μοι.
Μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτῶ.
Ὦ Λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
Ταὶ δ' ὄιες, μηδ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι
Ποίας. οὔτι καμεῖσθ' ὅκκα πάλιν ἅδε φύηται.
Σίττα νέμεσθε, νέμεσθε, τὰ δ' οὔθατα πλήσατε πᾶσαι,
Ὡς τὸ μὲν ὥρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι.
Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδεν.
Δ. Κἄμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
Τὰς δαμάλας παρελῶντα, καλὸν καλὸν ἦμεν ἔφα-
Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἀπεκρίθην ἀπὸ τὸν πικρὸν αὐτᾷ, (σκεν.
Ἀλλὰ κάτω βλέψας, τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον.
Ἁδεῖα φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα.
Ἁδὺ δὲ χ' ὁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χ' ἁ βῶς.

Ἁδὺ

Horat. epod. od. 2. Fontesq; lymphis obstrepunt manantibus Somnos quod invitet leves.

Αδὺ δὲ τῶ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν,
τᾷ δρυῒ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾷ μαλίδι μᾶλα,
τᾷ βοῒ δ' ἁ μόσχος, τῷ βωκόλῳ αἱ βόες αὐταί.
Ως οἱ παῖδες ἄεισαν. ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν,
ἁδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.
κρέσσον μελπομένω τεῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχειν.
Λάσδεο τὰς σύριγγας. ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.
αἰδέ τι λῇς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα, ~ ἄκερων
ἅ τις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
Ως μὲν ὁ παῖς ἐχάρη, καὶ ἀνήλατο, καὶ πλατάγησε
Νικήσας, οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἅλοιτο.
Ως δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπη
ὥτερος, [illegible] ἃ νύμφα γαμηθεῖσ' ἀκάχοιτο. οὕτω
κὴκ τούτω Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο,
καὶ νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι ναΐδα γᾶμεν,

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ-
νάτου Εἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας. νομεὺς δέ ἐστιν ὁ ςδεῖται Δάφνιδος καὶ Μενάλκα, ὅπως ἀλλήλοις ἀντάσωσιν, οὐδὲν ᾗ ἔχει πρὸς Μενάλκαν.

Αλλως.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας κεῖνται. ἐκκαλοῦνται δὲ ὑπὸ συνομένως Δάφνις καὶ Μενάλκας, ὅπως ἀλλήλοις ἀντάσωσιν. οὐδὲν ἔχει πρὸς Μενάλκαν τοῦτον ὄν

τὰ σικελικῶν, ὑπὲρ Μενάλκα χαλκιδέως. ὅν φησιν ἑρμησιάναξ ἐρασθῆναι τῆς κυρηναίας Εὐίππης, καὶ διὰ τὸ μὴ ἐπιτυγχάνειν αὐτῆς, κατακρημνισθῆναι. βουκολιάσδεο δή, τουτέστι βουκολικὴν φωνὴν λέγε. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτω. βουκολιάσδεο Δάφνι. συνδεξάσθω δή, ἢ ἐφεψάσθω Μενάλκας. Ἱστέον ὅτι, ἢ τὸν αὐτὸν ὃν προεῖπε Μενάλκαν πάλιν φησί, (τότε γὰρ ἴσως ἔνεμε μῆλα, νῦν δὲ βόας) ἢ ἕτερον Μενάλκαν βουκόλον.

ΝΟΜΕΥΣ Η ΒΩΚΟΛΟΙ.
Εἰδύλλιον θ'.

ΔΑΦΝΙΣ, ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Βωκολιάσδεο Δάφνι. τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος,
ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφαψάσθω δὲ Μενάλκας, ἢ ἐπὶ
Μόσχως βωσὶν ὑφέντες, ὑποστείραισι δὲ ταύρως.
Χ' οἱ μὲν ἁμᾶ βόσκοιντο, καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο,
Μηδὲν ἀπιμαγελεῦντες. ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδευ
Ἔμπροσθεν, ἄλλωθεν δ' ἔγ' ὑποκρίνοιτο Μενάλκας.
Δα. Ἁδὺ μὲν ὁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χ' ἁ βῶς,
Ἁδὺ δὲ χ' ἁ σύριγξ, χ' ὠ βωκόλος, ἁδὺ δὲ κἠγών.
Ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς. ἐν δὲ νένασται (ἢ ὑπέστρωται)
Λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἀπάσας

Virg. Ecl. 3. vers. 58. Incipe Damoeta, tu deinde sequere Menalca.

Λίψ

Virg. ecl. 7. Hic tantum Boreae curamus frigora, quantum
Aut numerum lupus, aut torrentia flumina ripas.

Λὶψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε. Africus arbutum
Τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόσον μελεδαίνω,
Ὅσον ἐρῶν τι πατρὸς μύθων καὶ μητρὸς ἀκούειν.
Οὕτω Δάφνις ἄεισεν ἐμὶν, οὕτω δὲ Μενάλκας.
Αἴτνα μᾶτερ ἐμὰ, κἠγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ Με.
Κοίλαις ἐν πέτρῃσιν. ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
Φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄις, πολλὰς δὲ χιμαίρας,
Ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πὰρ ποσὶ κώεα κεῖνται.
Ἐν πυρὶ δ' ἐδρυίνῳ χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι intestina
Φαγοὶ χειμαίνοντος. ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὤραν
Χείματος, ἢ νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος.
Τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτρεφεν ἀ-
γρὸς
Αὐτοφυᾶ· ταν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσαιτο τέκτων.
Τήνῳ δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς concha
Σιτάθην, πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας, ἀγρεύσας μετὰ
Πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν. ὁ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλῳ. σκέψεως.
Βωκολικαὶ μῶσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ᾠδὰν
Τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι.
Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύσῃς. pustulam
Τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
Ἴρηκες δ' ἴρηξιν. ἐμὶν δ' ἁ μῶσα καὶ ᾠδά.
Τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος,
Οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις

Ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν μῶσαι φίλαι. οὓς γὰρ ὁρῶσαι
Γαθεῦσιν, τὼς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο κίρκα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-δυλλίου ί.

Ἄδηλον ἐν ᾧ χωρίῳ διάκειται τὸ ἆσμα. Μίλων δέ ἐστι καὶ Βάττος, ἐν τῷ θερίζειν ἀλλήλοις διαλεγόμενοι. ἐρᾷ δ' ὁ Βάττος Βομβύκας αὐλητρίδος πολυβότου τινὸς εἴτε θυγατρὸς, εἴτε θεραπαίνης. καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Μίλων ἐρεθίζων αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα. τοῦ δὲ Βάττου τὴν μὲν αὐτοῦ δυσφημίαν εἰπόντος, ὡς Βομβύκας ἐρῶ, καὶ διὰ τοῦτο κάμνω τὴν ψυχὴν, ὁ Μίλων προσπαίζων αὐτῷ σκώπτει, τὴν φίλην αὐτοῦ μάντιν Καλαμαίαν φησὶν, ἐπεὶ καὶ μέλαινα, καὶ λεπτὴ καὶ ἀνάκωλος. τοιαῦται γὰρ καὶ αἱ ἐν ταῖς χώραις ἀκρίδες. Βάττος γὰρ μὴ μεγαλορρημονῶν ἐπὶ τούτῳ, ἔφη αὐτῷ. τυφλὸς γὰρ οὐ μόνον ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἔρως. ἐρεθισθεὶς δ' ὑπὸ Μίλωνος ὁ Βάττος, ἀπήγγειλεν ᾠδὴν εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ, περιέχουσαν καὶ τὰ περὶ τὸν Λυτιέρσην τὸν Μίδου υἱὸν, ὃν Ἡρακλῆς ἀνεῖλε, πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν τῷ θερίζειν. εἰρωνικῶς παυσάμενος γὰρ τῆς ᾠδῆς, ἀναδέχεται ὁ Μίλων ὡς δῆλον ὅτι πρέπουσαν ἐργάτῃ ᾠδὴν εἴρηκε. παραινεῖ γὰρ λοιπὸν τὸν κατ' αὐτὸν ἔρωτα διηγεῖσθαι τῇ μητρὶ κατὰ ὄρθρον.

ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ, Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ

Εἰδύλλιον ί

Βάτ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0056-4

ΒΑΤΤΟΣ, ΚΑΙ ΜΙΛΩΝ.

Ἐργατίνα Βουκαῖε, τί νῦν ὤζυρὲ πεπόν-
θης;
Οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνα, ὡς τὸ
πρὶν ἆγες,
Οὔθ᾽ ἅμα λαιοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ᾽ ὑπολείπῃ,
Ὥσπερ ὄις ποίμνας, ἇς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
Ποῖός τις δείλαν τε καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐσσῇ,
Ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
Μίλων ὀψαμάτα πέτρας ἀπόκομμ᾽ ἀτεράμνω, B.
Οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
Οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρί; M.
Οὐδαμὰ νῦν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι᾽ ἔρωτα; B.
Μηδὲ ξυμβαίη· χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι. M.
Ἀλλ᾽ ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἑνδεκαταῖος. B.
Ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον. ἐγὼ δ᾽ ἔχω οὐδ᾽ ἅλις ὄξος. M.
Τοιγὰρ τοι πρὸ θυρᾶν μευ ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάν- B.
Τίς δέ τυ τῶν παίδων λυμαίνεται; B. ἁ Πολυβώτα. (τα. M.
Ἃ πρᾶν ἀμώντεσσι παρ᾽ Ἱπποκόωντι ποταύλει.
Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις. M.
Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία.
Μωμᾶσθαι μ᾽ ἀρχῇ τύ. τυφλὸς δ᾽ οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦ- B.
Ἀλλὰ καὶ ὡ᾽φρόντιστος ἔρως, μηδὲν μέγα μυθεῦ. (τος
Οὐ μέγα μυθεῦμαι, τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾷον, M.

καὶ τὶ κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἅδιον οὕ-
ἐργαξῇ. καὶ μὰν πρότερον πόκα μουσικὸς ἦσθα. (τως

Βα. Μῶσαι πιερίδες συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
Παῖδ᾽. ὧν γὰρ χ᾽ ἅψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
Βομβύκα χαρίεσσα Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
Ἰσχνὰν, ἁλιόκαυστον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστί, καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος.
Ἀλλ᾽ ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.
Α αἲξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
Α γέρανος τὤροτρον. ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.
Αἴθε μοι ἦσαν ὅσα Κροῖσόν πόκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
Χρύσεοι ἀμφότεροι κ᾽ ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ.
Τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἢ ῥόδον, ἢ τύγε μᾶλον,
Σχῆμα δ᾽ ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ᾽ ἀμφοτέροισιν ἀμύ-
κλας.
Βομβύκα χαρίεσσ᾽, οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ
Α φωνὰ δὲ τρύχνα, τὸν δ᾽ αὖ τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

Μί. Ἡ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθη Βοῦκος ἀοιδάς.
Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
Ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας.
Θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λυτιέρσα,
Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λῷον
Εὔεργόν τ᾽ εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
Σφίγγετ᾽ ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριὼν
Εἴποι, σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χ᾽ οὗτος ὁ μισθός. (πις

Ες

Ες βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν.
Η ζέφυρον βλεπέτω. πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.
Σῖτον ἀλοιῶντες φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον.
Ἐκ καλάμης ἄχυρον τελέθει τημός δε μάλιστα.
Αρχεσθαι δ' ἀμῶντας, ἐγειρομένω κορυδαλλῶ.
Καὶ λήγειν εὕδοντος. ἐλιννῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
Εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω παῖδες βίος, οὐ μελεδαίνει
Τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
Κάλλιον ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε τὼς φακὼς ἕψειν.
Μὴ 'πιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον·
Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας ἀείδειν.
Τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
Μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσᾳ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
δυλλίου ιά.

Υπόκειται ὁ κύκλωψ, ἐρῶν τῆς γαλατείας, καὶ ποιῶν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται δ' ὁ Θεόκριτος Νικίᾳ Μιλησίῳ, οὗ καὶ ποιημάτιον φέρεται ἀντιγεγραμμένον ὑπὲρ Θεοκρίτου πρὸς κύκλωπα, οὗ ἡ ἀρχή.

Ην ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο Θεόκριτε. οἱ γὰρ ἔρωτες
Πολλάκι ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

Γέγραφε δὲ καὶ ἐπὶ γράμματι Ἐρασιστράτου ἰατροῦ Μιλησίου, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἐφέσιος, ἐν τῇ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

ΚΥΚΛΩΨ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιά.

Οὐδὲν ποτὶ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, οὔτ' ἔγχριστον, (ἐμοὶ δοκεῖ,) οὐδ' ἐπίπαστον,
Ἢ ταὶ πιερίδες. κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἁδὺ
Γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις. εὑρῆν δ' οὐ ῥᾴδιόν ἐστι.
Γινώσκεν δ' οἶμαί τυ καλῶς, ἰατρὸν ἐόντα,
Καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα μοίσαις.
Οὕτω γοῦν ῥάϊστα διᾶγ' ὁ κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν,
Ὠρχαῖος Πολύφαμος, ὅτ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας,
Ἄρτι γενειάσδων περὶ στόμα, τὼς κροτάφως τε.
Ἤρατο δ' οὔ τι ῥόδοις, οὐ μάλοις, οὐδὲ κικίνοις,
Ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις, ἁγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
Πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τ' αὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
Χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. ὁ δὲ τὴν γαλάτειαν ἀείδων,
Αὐτῷ ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσης
Ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος,
Κύπριος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέ-
Ὑψηλᾶς, ἐς πόντον ὁρῶν, τοιαῦτ' ἤειδεν. (τρας
Ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;
Λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἁπαλωτέρα δ' ἀρνός,

Μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς. | σκληροτέρα
Φοιτῆς δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με, | ἀωρί ... [illegible]
Οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με,
Φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
Ηράσθην μὲν ἔγωγε κόρα τεοῦ, ἁνίκα πρᾶτον | Virg. Ecl. 8. v. 37
Ἦνθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ, θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα | Sepibus in nostris
Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον. | parvam te roscida
Παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τι πω νῦν | mala (Dux ego vester eram) vidi
Ἐκ τήνω δύναμαι. τὶν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ Δί' οὐδέν. | cum matre legentem
Γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνος οὕνεκα φεύγεις. | Virg. Ecl. 8. v. 34
Οὕνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ | Hirsutumque su-
Ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θ' ὥτερον ὡς μία μακρά. | percilium, proli-
Εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει. | xaque barba.
Ἀλλ' ὠυτὸς τοιοῦτος ἐὼν, βοτὰ χίλια βόσκω, | oves.
Κἠκ τούτων κράτισον ἀμελγόμενος γάλα πίνω. | Virg. Lac mihi non
Τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ, | aestate novum, non
Οὐ χειμῶνος ἄκρω. ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί. | frigore defit.
Συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε κυκλώπων,
Τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἅμα κἠμαυτὸν ἀείδων,
Πολλάκι νυκτὸς ἀωρί. τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρὼς | παρὰ καὶ [illegible]
Πάσας ἀμνοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
Ἀλλ' ἀφίκευ τὺ ποτ' ἀμὲ, καὶ ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον. | κ: ἐμέ?
Ταν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχ-
Ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς. θεῖν.
Ἐντὶ δάφναι τηνεί, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, | ἐπιμήκεες

Virg. ecl. 9.
Huc ades o Galatea, quis est nam ludus in undis?
Hic ver purpureum, varios hic flumina circum
Fundit humus flores, hic candida populus antro
Imminet et lenta texunt umbracula vites.
Huc ades, insani feriant sine littora fluctus.

Ἐντὶ μέλας κισσὸς, ἔντ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος.
Ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα
Λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προΐητι.
Τίς κεν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἕλοιτο;
Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμες,
Ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ.
Καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν.
Καὶ τὸν ἕν' ὀφθαλμὸν, τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
Ὤμοι ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,
Ὡς κατέδυν ἐπὶ τίν, καὶ τὰν χέρα τεῦ ἐφίλασα,
Αἰ μὴ τὸ στόμα λῇς. ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκὰ, *(lilia)*
Ἢ μάκων' ἁπαλὰν, ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν. *(crepitacula)*
Ἀλλὰ τὰ μὲν, θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
Ὥστ' οὐκ αὔτοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
Νῦν μὰν ὦ κόριον νῦν αὐτό τι νεῖν γε μαθεῦμαι,
Αἴκά τις σὺν ναΐ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται.
Ὡς κεν ἴδω τί ποθ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν.
Ἐξένθοις Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο
(Ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος) οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
Ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα, καὶ γάλ' ἀμέλ-
Καὶ τυρὸν πᾶξαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα. (γειν,
Ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ.
Οὐδὲν πάποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μεῦ,
Καὶ ταῦτ', ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὁρῶσά με λεπτὸν ἐόντα.
Φασῶ τὰν κεφαλὰν, καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μευ

σφύ-

(Marginal note: Virg. O utinam libeat mecum tibi sordida rura — coagulum)

+ Virgil. Ecl. 2. v. 69. Ah Corydon, Corydon, quae te dementia cepit?

Σφύσδεν, ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι. dolere
+ Ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότησαι;
Αἴκ᾽ ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις, καὶ θαλλὸν ἀμάσαις
Ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχοις νοῦν. Hesiodus νήπιος ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν τ᾽ ἀνέτοιμα διώκει.
Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε, τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
Εὑρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον᾽ ἄλλαν.
Πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται.
Κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπήν κ᾽ αὐταῖς ὑπακούσω.
Δῆλον ὅτ᾽ ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι ἦμες. + Virg. Invenies alium, si te hic fastidit Alexis
Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα,
Μουσίσδων, ῥᾷον δὲ διᾶγ᾽ ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Εἰδυλλίου. ιβ΄.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, Αἴτας. γέγραπται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρώμενον. ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα Αἴτης, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἐρωμένους ἔνιοι ἀΐτας καλοῦσιν, ὡς Θετταλοί. καὶ γὰρ Ἀλκμὰν, τὰς ἐπεράστους κόρας λέγει Ἀΐτας, οἱ δὲ, Αἴτας τοὺς ἑταίρους. φασὶ δέ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθούς. οἷον μὴ ἴτας. ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς. ἢ Αἴτης, ὁ συναίτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάσσοιτο, λέγοιτο ἂν ἀπὸ τοῦ εἰσαΐειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δέ πως ὁ ἐρῶν καὶ οὐ φείδεται, θεασάμενος τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτῆρας. εὔχεται

ται δὲ δύο ψυχῶν ἁρμογὴν αὐτοῖς γενέσθαι, καὶ φιλίας ἀσφάλειαν, μέχρι τέλους περιμένουσιν, ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' ἡμᾶς φημίσωσι τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι. τοῦτ' ἔστιν, εἴ τινες ἀμοιβὴν φιλίας ἔπνευσαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ τοὺς Μεγαρεῖς ἐπαινεῖ, ἐπὶ τῷ τετιμηκέναι Διοκλέα ὑπεραπίσαντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου, ἢ ὑπὲρ τοῦ ἐκείνου τελευτῆς ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον. ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα, ἀγῶνά τε ποιεῖν ἐπ' αὐτόν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστον, τοῦτον ἀπὸ τοῦ κριτοῦ στεφανοῦσθαι λέγουσιν. Αἴτας. ἀΐτην τὸν ἑταῖρον φασίν. ἀλκμὰν δὲ τοὺς ἀΐτας χορδὰς φησίν, ἀντὶ τοῦ, τοὺς ἐπεράστους.

ΑΙΤΗΣ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιβ'.

Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ, καὶ ἀοῖ,
Ἤλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἄματι γηράσκουσιν,
Ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μᾶλον βραβύλοιο
Ἅδιον, ὅσσον ὄϊς σφετέρας λασιωτέρα ἀρνὸς,
Ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικὸς,

Ὅσσον

Ὅσσον ἐλαφρότερος μόσχω νεβρὸς, ὅσσον ἀηδὼν
Συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
Τόσσον ἔμ' εὔφρανας τὺ φανεὶς. σκιερὰν δ' ὑπὸ φα-
Ἀελίω φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις. (γὸν
Εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωτες — Ter. Eun. A. 1. sc. 2. Utinam esset mihi pars aequa amoris tecum
Νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
Δοιὼ δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην
Φῶθ'. ὁ μὲν ἦς εἴσπνηλος, φαίη χ' ὡ μυκλαΐσδων, — ἐραστής
Τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥσπερ ὁ Θεσσαλὸς εἴποι ἀΐταν. — ἐρώμενον.
Ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσω ζυγῷ. ἦ ῥα τότ' ἦσαν
Χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδα πέλοι, εἴθαρ ἀγήρω
Ἀθάνατοι, γενεαῖς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα
Ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀν' ἔξοδον εἰς Ἀχέροντα,
Ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀΐτεω,
Πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠιθέοισι μάλιστα.
Ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες
Ἔσσονθ' ὡς ἐθέλοντι. ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν,
Ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφυσῶ.
Ἢν γὰρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας.
Διπλάσιον δ' ὤνασας. ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆνθον. — τῷ φιλ...
Νισσαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
Ὄλβιοι οἰκοίητε, τὸν ἀττικὸν ὡς πέρι ἄλλων
Ξείνων τιμήσαισθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
Αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶαρι πρώτῳ

κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλάματος ἄκρα φέρεσθαι.
ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
Βεβριθόμενος στεφάνοισιν ἑὰν πρὸς μητέρ' ἀπῆλθεν.
Ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
Ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωστρεῖ,
Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
πεύθονται μὴ φαῦλον, ἐτήτυμον, ἀργυραμοιβοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ ιγ'.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ὕλας. πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ προσδιαλέγεται, ὡς καὶ ἐν τῷ Κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν Ὕλαν καὶ Ἡρακλέα. τοῦ μὲν Ὕλα τὴν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν, τοῦ δὲ Ἡρακλέος τὴν πλάνην, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ὕλα βάσανον. Ἰστέον ὅτι ὁ Ὕλας, παῖς ὑπῆρχε Θεοδήμαντος τοῦ δρυτόμου, οὗ ἤρα Ἡρακλῆς. πεπαιδεῦσθαι δὲ αὐτόν φασιν, οἱ μὲν ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος, οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων Ἀμφιτρύωνος καὶ Θεστιάδου. Ἀμφιβάλλουσι τίνος υἱὸν τὸν Ἔρωτα. Ἡσίοδος μὲν γὰρ χάους καὶ γῆς. Σιμωνίδης, Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης. Ἀκουσίλαος, νυκτὸς καὶ αἰθέρος. Ἀλκαῖος, ἔριδος καὶ ζεφύρου. Σαπφώ, Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ. καὶ ἄλλοι ἄλλων.

ΥΛΑΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιγ'.

Οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκεῦμες,
Νικία, ᾧ τινι τοῦτο θεῶν πόκα τέκνον ἔγεντο·
Οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἦμες,
Οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες.
Ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκιοκάρδιος υἱός,
Ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδὸς τοῦ λέοντα,
Τοῦ χαρίεντος Ὕλα, τοῦ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος.
Καί μιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα,
Ὅσσα μαθὼν, ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο.
Χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὐδ' εἰ μέσον ἆμαρ ὄροιτο,
Οὐδ' ὅκχ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς ἀώς, κ. δῶμα
Οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν, .i. νεοσσοὶ μινυροί
Σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ. ζοντες
Ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπναμένος εἴη,
Αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
Ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀρισῆες συνέποντο,
Πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι.
Ἵκετο χ' ὡ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν ἰαολκὸν
Ἀλκμήνας υἱὸς μιδεάτιδος ἡρωίνας. .i. Ἀργείας. Μίδεα γὰρ πόλις ἄργους
Σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ὕλας εὔεδρον ἐς Ἀργώ,
Ἅτις κυανεᾶν οὐχ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς,

μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἐκ νέου εἰθισμένων καλῶς ἕλκειν.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ διεξάϊξε. (βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν)
Αἰετὸς ὥς, μέγα λαῖτμα, ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν.
Ἆμος δ' ἀντέλλοντι πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ
Ἄρνα νέον βόσκοντι, πετραμμένου εἴαρος ἤδη,
Τῆμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
Ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργὼ,
Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀέντι.
Εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν
Αὔλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
Ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα, κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
Δειελινοί. πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
Λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο μέγας στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
Ἔνθεν βούτομον ὀξὺ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο κύπειρον.
Κᾤχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπὶ δόρπιον οἰσῶν
Αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
(Οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν)
Χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
Ἡμένῳ ἐν χώρῳ. περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,
Κυάνεόν τι χελιδόνιον, χλοερόντ' ἀδίαντον,
Καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις.
Ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
Εὐνίκα, καὶ Μαλὶς, ἔαρ θ' ὁρόωσα Νύχεια.
Ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν,
Βάψαι ἐπειγόμενος. ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.

Πασά-

Πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν
Ἀργείῳ ἐπὶ παιδὶ, κατήριπε δ᾽ ἐς μέλαν ὕδωρ
Ἀθρόος, ὡς ὅτε πυῤῥὸς ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ
Ἀθρόος ἐς πόντον. ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος,
Κουφότερ᾽ ὦ παῖδες ποιεῖσθ᾽ ὅπλα, πνευστικὸς οὖρος.
Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι,
Δακρυόεντ᾽ ἀγανοῖσι παρεψυχῶντ᾽ ἐπέεσσιν.
Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδὶ,
Ὤχετο μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα, σκυθιστί
Καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
Τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμὸς, ἐχώρει
Τρὶς δ᾽ ἄρ᾽ ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δὲ ἵκετο φωνὰ Virgilius
Ἐξ ὕδατος. παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόῤῥω.
Ὡς δ᾽ ὁ πότ᾽ ἠϋγένειος ἀπόπροθι λὶς ἐσακούσας
Νεβροῦ φθεγξαμένας τὶς ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λὶς,
Ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα.
Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
Παῖδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δ᾽ ἐπελάμβανε χῶρον.
Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσσ᾽ ἐμόγησεν ἐλεεινοί
Οὔρεα καὶ δρυμώς. τὰ δ᾽ Ἰάσονος ὕστερα πάντ᾽ ἦς.
Ναῦς μὲν ἄρμεν᾽ ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων. μετέωρα
Ἱστία δ᾽ ἠΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
Ἡρακλῆα μένοντες. ὁ δ᾽, ᾇ πόδες ἆγον ἐχώρει
Μαινόμενος, χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν. laniabat
Οὕτω μὲν κάλλιστος Ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται.

Ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν,
ἢ κατέλιπε Οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ.
Πεζὸς δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ ιδ'.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ, ὑπόθεσίς ἐστι κατασκευέως ἐρωτικῆς καὶ κοινῆς τοῦ Κυνίσκας ἔρωτος. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχίνου, μᾶλλον προσέκειτο Λύκῳ τινί, καταφρονοῦσα τοῦ Αἰσχίνου. Θυωνύχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διαχρόνου, δικαίως εἰσάγεται καὶ προλέγει. τὰ δὲ πράγματα ἐν Σικελίᾳ.

ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ ιδ'.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ, ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Χαίρην πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. Θ. ἀλλά τοι αὐτῷ
Αἰσχίνα. Αἰ. ὡς χρόνιος. Θ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ μέλημα;
Αἰ. Πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα Θυώνιχε. Θ. ταῦτ' ἄρα λεπτὸς,
Χ' ὡ μύσταξ πολὺς οὗτος ἄρ', αὐαλέοι δὲ κίκιννοι.
Τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς.
Ὠχρὸς, κἀνυπόδατος, ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμες.
Ἤρατο μὰν καὶ τῆνος ἐμὶν δοκεῖν ὀπτῶ ἀλεύρω.

Παίσ-

Παίσδες, ὦ 'γαθ' ἔχων. ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα Κυνίσκα Αἰ.
Ὑβρίσδει. λασῶ δὲ μανεὶς πόκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον.
Τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὺ φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχος, ὀξύς, Θυ.
Πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρὸν, ὅμως δ' εἶπον τί τὸ καινόν.
Ὠργεῖος, κἠγών, καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας Αἰ.
Ἆπις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
Ἐν χώρῳ παρ' ἐμὶν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς,
Θηλάζοντά τε χοῖρον. ἀνῷξα δὲ βύβλιον αὐτοῖς θρακικόν
Εὐώδη πρεσβυτέρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ. ex torcularj
Βολβός τις κοχλίας ἐξαιρέθη, ἦς ποτὸς ἁδύς.
Ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον, vide scholiasten
Ὦ τινος ἤθελ' ἕκαστος, ἔδει μόνον ὦ τινος εἰπεῖν.
Ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες ὡς ἐδέδοκτο,
Ἁ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν;
Οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες. ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς, εἶπεν.
Κἤφθα' εὐμαρέως κὲν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψαις.
Ἔντι Λύκος, Λύκος ἔντι Λάβα τῶ γείτονος υἱὸς,
Εὐμάκης. χ' ἁπαλὸς, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμες.
Τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
Χ' ἁμῖν τοῦτο δι' ὠτὸς ἐγέντο ποθ' ἥσυχα οὕτως.
Οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
Ἤδη δ' ὦν πόσιος τοι τέτορες ἐν βάθει ἦμες,
Χ' ὡ Λαρισαῖος τὸν ἐμὸν Λύκον ᾆδεν ἀπ' ἀρχῆς,
Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες. ἁ δὲ Κυνίσκα
Ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον, ἢ παρὶ ματρὶ

Παρθένος ἑξαέτις κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
ἢ σιαγόνος Τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσης τὺ Θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
Ἤλασα, κἄλλαν αὖθις. ἀνείρυσασα, ἢ πέπλως,
Ἔξω ἀπώχετο θᾶσσον. ἐμὸν κακὸν, οὔ τι ἀρέσκω;
Ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος, ἄλλον ἰοῖσα,
Θάλπε φίλον. τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι.
Μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν
Ἀψορρὸν ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν,
ἢ χαλέξασ Ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα.
Ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ᾇ πόδες ἆγον.
Αἶνος θην λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
Εἴκατι ταῖδ', ὀκτὼ ταῖδ', ἐννέα ταῖδε, δέκ' ἄλλαι,
Σάμερον ἑνδεκάτος. ποτίθει δύο, καὶ δύο μῆνες,
Ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων. οὐδὲ θρακιστὶ κέκαρμαι.
Ἄδε, Λύκῳ νῦν πάντα. Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῷκται.
Ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοί,
vide [illegible] Δύστανοι Μεγαρῆες, ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ.
Ter. Eun. Κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντά κεν εἰς δέον ἕρποι.
redeam? Νῦν δὲ πόθ', ὡς μῦς φαντὶ, θυώνιχε γεύμεθα πίσσας.
non si me obsecret. Par. Siquidem hercle possis, nihil prius
Χ' ὤ, τι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
Οὐκ οἶδα. πλὰν Σῖμος ὁ τᾶς ἐπιχάλκω ἐρασθεὶς,
Ἐκπλεύσας, ὑγιὴς ἐπανῆλθ', ἐμὸς ἡλικιώτας.
Πλευσεῦμαι κἠγὼ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος,
Οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.

Ωφε-

ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τέον ὧν ἐπεθύμεις. Θυ.
Αἰσχίνα, εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδημεῖν,
Μισθοδότας Πτολεμαῖος, ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος.
τἆλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις, ἐλευθέρῳ ὅς τις ἄριστος; Αἰ.
Εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικὸς, εἰς ἄκρον ἁδύς. Θυω.
Εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
Πολλοῖς πολλὰ διδοὺς. αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
Οἷα χρὴ βασιλῆ', αἰτεῖν δὲ δεῖ, οὐκ ἐπὶ παντί,
Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
Λῶπον ἄκρον παρονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ βεβα-
τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν. (κὼς,
Ἁ' τάχος εἰς Αἴγυπτον, ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
Πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει
Λευκαίνων ὁ χρόνος, ποιεῖν τι δεῖ οἷς γόνυ χλωρόν.

sagum su-premum fibula sub-nectere.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-δυλλίου ιε'.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, Συρακούσιαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι. ὑποτίθεται δὲ τινὰς Συρακουσίας τὸ γένος, παρεπιδημούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κομιθέντος Ἀδώνιδος, ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς Φιλαδέλφου γυναικός. ἔρχεται δὲ Γοργὼ πρὸς Πραξινόαν, καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν θέαν. περιέπλασε δὲ ποιήματι ἰθμια θέμενος καὶ κεχορισμένον τοῦ ποιητικοῦ τρόπου.

ἔθος γὰρ εἶχον οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοῖς Ἀδωνίοις διακομίσαντες τὰ εἴδωλα τοῦ Ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. αἱ δὲ Συρακούσιαι ἐξελθοῦσαι τῶν οἴκων, θαυμάζουσι τὸν ὄχλον, καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ. διαγράφει δὲ ὁ θεόκριτος ἐπιδημούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι, τόν τε σκυλμὸν, καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἄδουσάν τινα, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρσινόης, δι' ᾠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ, Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ. εἰδύλλιον ιέ.

ΓΟΡΓΩ, ΕΥΝΟΗ, ΠΡΑΞΙΝΟΗ, ΓΡΑΥΣ, ΞΕΝΟΣ.

Πρ. Ἔνδοι Πραξινόα; Ευ. Γοργὼ φίλα, ὡς χρόνῳ ἔνδοι.
Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὅρη δίφρον Εὐνόα αὐτῇ.
Ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. Ευ. ἔχει κάλλιστα. Π. καθίζευ.
Γο. Ὢ τᾶς ἀδεμάτω ψυχᾶς. μόλις ὔμμιν ἐσώθην,
Πραξινόα. πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων.
Παντᾷ κρηπῖδες, παντᾷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες.
Ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος, τὺ δ' ἑκαστέρω ἔμ' ἀποικεῖς.
Πρ. Ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γῆς ἔλαβ' ἐνθών,

Ιλε-

Ιλεὸν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
Αλλάλαις, ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ἐμοῖο.
Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα τοιαῦτα Δίωνα, Γο.
Τῶ μικκῶ παραεόντος. ὅρη γύναι ὡς ποθορῆ τυ.
Θάρσει Ζωπυρίον γλυκερὸν τέκος, οὐ λέγω ἀπφύν. Πρ.
Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. καλὸς ἀπφῦς. Γο.
Απφῦς μὰν τῆνος πρώαν (λέγομες πρώαν θὴν Πρ.
Πάντα) νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων,
Ηνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.
Χ' ὡμὸς ταῦτα γ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας. Γο.
Επτὰ δράχμων κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
Πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπος, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
Αλλ' ἴθι τὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ.
Βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω,
Θασόμεναι τὸν Αδωνιν. ἀκούω χρῆμα καλόν τι
Κοσμῆν τὰν βασίλισσαν. Π. ἐν ὀλβίω ὄλβια πάντα.
Ων εἶδες, χ' ὧν εἶπας ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.
Ερπην ὥρα κ' εἴη. ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά. Γο.
Εὐνόα αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον αἰνόθρυπτε Πρ.
Θὲς πάλιν. αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄζοντι καθεύδην.
Κινεῦ δή, φέρε θᾶσσον ὕδωρ, ὕδατος πρότερον δεῖ.
Αδ' ὡς νᾶμα φέρει. δὸς ὅμως, μὴ πουλὺ ἄπληστε.
Εγχει ὕδωρ δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
Παῦσαι. ὁποῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
Α κλᾷξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

Γο. Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
Τοῦτο πρέπει. λέγε μοι πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ.
Πρ. Μὴ μνάσῃς Γοργοῖ, πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν,
Η δύο. τοῖς δ' ἔργοις καὶ ταν ψυχάν ποτέθηκα.
Γο. Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. Π. ναί, καλὸν εἶπας.
Τὼμπέχονον φέρε μοι, καὶ ταν θολίαν κατὰ κόσμον
Ἀμφίθες. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον, μορμώ, δάκνει ἵππος.
Δάκρυε ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
Ερπωμες. Φρυγία τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα.
Ταν κύν' ἔσω κάλεσον, ταν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
Ω θεοί, ὅσσος ὄχλος. πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
Χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνήριθμοι καὶ ἄμετροι.
Πολλὰ τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα
Εξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών. οὐδεὶς κακοεργὸς
Δαλεῖται τὸν ἰόντα, παρέρπων Αἰγυπτιστί,
Οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
Ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια, πάντες ἐρειοί.
Αδίστα Γοργοῖ, τί γενοίμεθα; τοὶ πτολεμισταὶ
Ιπποι τῶ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς.
Ορθὸς ἀνέστα ὁ πυῤῥός, ἴδ' ὡς ἄγριος; κυνοθαρσὴς
Ευνόα οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
Ωνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
Γο. Θάρσει Πραξινόα, καὶ δὴ γενόμεθ' ὄπιθεν.
Τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. Π. κ' αὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
Ιππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω.

Ἐκ παιδός. ἀνύσδωμες, ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιῤῥεῖ.
Ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ; Γραῦς. ἐγὼν ὦ τέκνα. Π. παρεν- Γο.
Εὐμαρές; Γ. ἐς Τροΐαν πειρώμενοι ἦλθον Ἀχαιοί. (θεῖν
Κάλλισται παίδων, πείρᾳ θὴν πάντα τελεῖται.
Χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπῴχετο θεσπίξασα. Γο.
Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥραν.
Θᾶσαι Πραξινόα περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος.
Θεσπέσιος. Γοργοῖ δὸς τὰν χέρα μοι, λάβε καὶ τὺ Πρ.
Εὐνόα Εὐτυχίδος, πότεχ' αὐτᾷ, μή τυ πλανηθῇς.
Πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες ἀπρίξ. ἔχευ Εὐνόα ἁμῶν.
Ὤμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη
Ἔσχισται Γοργοῖ. ποτὶ τῶ Διὸς εἴτι γένοιο
Εὐδαίμων, ὤνθρωπε, φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ.
Οὐκ ἐπ' ἐμὶν μὲν, ὅμως δὲ φυλάξομαι. Π. Ἀθρόος ὄχ- Ξε.
Ὠθεῦνθ' ὥστε ὕες. Ξ. Θάρσει γύναι. ἐν καλῷ εἰμές. (λος
Κεἰς ὥρας κἤπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἴης, Πρ.
Ἄμμε περιστέλλων, χρηστῶ κοἰκτίρμονος ἀνδρός.
Θλίβεται Εὐνόα ἄμμιν. ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάζευ.
Κάλλιστ', ἔνδοι πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.
Πραξινόα, πόταγ' ὧδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον, Γο.
Λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα, θεῶν περονάματα φασεῖς.
Πότνι' Ἀθαναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι; Πρ.
Ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν;
Ὡς ἔτυμ' ἑστήκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
Ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0077-0

Αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέω κατάκειται
Κλισμῶ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων
Ὁ τριφίλητος Ἄδωνις. ὃ κ' ἠν Ἀχέροντι φιλεῖται.
Ξέ. Παύσασθ' ὦ δύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι.
Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι, πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
Γο. Μᾶ πόθεν ὤνθρωπος; τί δέ τιν εἰ κωτίλαι εἰμές;
Πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις;
Ὡς εἰδῇς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
Ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν, Πελοποννησιστὶ λαλεῦμες.
Δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.
Πρ. Μὴ φύη Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
Πλὰν ἑνός. οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.
Γο. Σίγα Πραξινόα, μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν
Ἁ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολυΐδρις ἀοιδός,
Ἅτις καὶ σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίσδευσε,
Φθεγξεῖταί τι (σάφ' οἶδα) καλόν. διαθρύπτεται ἤδη.
Δέσποιν' ἃ Γολγόν τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας,
Αἰπεινάν τ' Ἔρυκα, χρυσῷ παίζοισ' Ἀφροδίτα,
Οἷόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
Μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον ὧραι.
Βάρδισται μακάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
Ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φέροισαι.
Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶν
Ἀνθρώπων (ὡς μῦθος) ἐποίησας Βερονίκαν,
Ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός.

Τίν

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0078-6

Τὶν δὲ χαριζομένα πολυώνυμε καὶ πολύναε
Α Βερονικεία θυγάτηρ, ἑλένα εἰκυῖα,
Αρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Αδωνιν.
Παρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
Παρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρί
Ἀργυρέοις. συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
Εἴδατά θ' ὅσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ πονέονται,
Ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἄμ' ἀλεύρῳ,
Ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
Πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ, καὶ ἑρπετὰ τῇδε πάρεστι.
Χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθουσαι ἀνήθῳ
Δέδμανθ'. οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται ἔρωτες,
Οἷοι ἀηδονιῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων,
Πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζω.
Ω ἔβενος, ὦ χρυσὸς, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
Αἰετῶ, οἰνοχόον Κρονίδᾳ Διὶ παῖδα φέροντες.
Πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω, μαλακώτεροι ὕπνω,
Ἁ Μίλατος ἐρεῖ χ' ὡ τὰν σαμίαν καταβόσκων.
Εστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα.
Τὰν μὲν κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς ἄδωνις
Οκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.
Οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ'· ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυῤῥά.
Νῦν μὲν κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτῆς χαιρέτω ἄνδρα.
Ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
Οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀΐονι πτύοντα,

Λυσα-

Λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι,
Στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς.
Ἕρπεις ὦ φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἐνθάδε κεἰς Ἀχέροντα,
Ἡμιθέων ὡς φαντὶ μονώτατος. οὔτ' Ἀγαμέμνων
Τοῦτ' ἔπαθ', οὔτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως,
Οὔθ' Ἕκτωρ Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων,
Οὐ Πατροκλῆς, ἢ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών,
Οὔθ' οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες.
Οὐ Πελοπηϊάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα πελασγοί.
Ἵλα νῦν φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.
Καὶ νῦν ἦνθες Ἄδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκῃ, φίλος ἥξεις.
Γο. Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον ἁ θήλεια
Ὀλβία, ὅσσα ἴσατι πανολβία, ὡς γλυκύφωνος·
Ὥρα ὅμως κεἰς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
Χ' ὡνὴρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι γε μηδέποτ' ἔνθῃς.
Χαῖρε Ἄδων ἀγαπητὲ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Εἰδυλλίου. ιϛ'.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς Ἱέρωνα τὸν Ἱεροκλέους, τὸν ἔσχατον Σικελίας τύραννον. κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν, στρατηγὸς ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ φθείρας τὰς δυνάμεις, ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀναγορευθῆναι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξεν, Ἱέρων ὁ Γέλωνος. μὴ

δὲν

δὲν οὖν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἱέρωνος ὁ Θεόκριτος, διὰ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον τοῦτο πεποίηκε, καὶ χάριτας αὐτὰ ἐπέγραψεν. ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια· λέγουσι γὰρ αὐτὸν ἔχειν δύο κιβώτια, τὸ μὲν χαρίτων, τὸ δὲ διδόντων. ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγένετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων, κενόν, τὸ δὲ τῶν διδόντων, πλῆρες. καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος, ἀνεκόπτετο.

ΧΑΡΙΤΕΣ, Η ΙΕΡΩΝ.

Εἰδύλλιον ιϛ΄.

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
Ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι.
Ἄμμες δὲ βροτοὶ οἵδε, βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμεν.
Τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἠῶ,
Ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
Ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
Αἳ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
Πολλά με τωθάζοισαι, ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον.
Ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ,

Ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
Ἔνθ' αἰεὶ σφίσιν ἕδρη, ἐπὴν ἄπρακτοι ἵκωνται.
Τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φυλάσσει;
Οὐκ οἶδ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις ὡς πάρος ἐσθ-
Αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. (λοῖς
Πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων, πόθεν αὔξεται ἀ-
Ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη, (θρεῖ
Ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται, ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμα,
αὐτῷ μοί τι γένοιτο θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
Τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος.
Οὗτος ἀοιδῶν λῷστος, ὃς ἐξ ἐμοῦ οἴσεται οὐδέν.
Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
Κείμενος; οὐχ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν.
Πολλοὺς δ' εὖ ἕρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων. αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν.
Μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
Μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλητι νέεσθαι.
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας. (σῃς.
Ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο κεκρυμμένος, ἐσθλὸς ἀκού-
Μηδ' ἀκλεὴς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
Ὡσεί τις μακέλᾳ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας.
Ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
Πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα.
Ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.

Πολλοὶ

al. οἴσεται
Ter. And. A. 4. Sc. 1. Proximus sum egomet mihi
usus divitiarum
al. αἰεὶ
al. ἐθέλωντι
qui callum obduxit
παράδειγμα
δουλεύοντες — dimensum menstruum
Horat. Sat. 1 lib. 1.
Quid iuvat immensum te argenti pondus et auri
Furtim defossa timidum deponere terra?

Cranona urbs Thessaliae cuius incolae Scopades.

Πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακὸν
Μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.
Μυρία δ' ἀμπεδίον Κρανώνιον ἐνδιάασκον sub dio custodiebant
Ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις.
Ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
Θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ ἀχέροντος,
Ἄμναστοι δὲ, τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες,
Δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο.
Εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνέων Simonides
Βάρβιτον ἐς πολύχορδον, ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
Ὁπλοτέροις. τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
Οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
Τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτὲ, τίς κομόωντας
Πριαμίδας, ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς Κύκνον ἔγνω,
Εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί; φύλοπις ἀυτή
Οὐδ' Ὀδυσεὺς, ἑκατόν τε καὶ εἴκατι μῆνας ἀλαθεὶς
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθὼν
Ζωὸς, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο κύκλωπος,
Δηναιὸν κλέος ἔσχεν. ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
Εὔμαιος, καὶ βουσὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελέαις
Ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
Εἰ μὴ σφᾶς ὤνασαν ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
Ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι.
Χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
Ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος, ἐπ' ἀόνι κύματα μετρεῖν,

Οσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ.
Η ὕδατι νίζειν θολερὰν ἰοειδέι πλίνθον, Hesperie
al: φιλοκερδείῃ καὶ φιλοκερδῆ καὶ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
Χαιρέτω ὅς τις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
Αργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
Πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.
Δίζημαι δ' ᾧ τινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
Σὺν μοίσαις. χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδαῖς
Μουσάων, ἀπάνευθε διὸς μέγα βουλεύοντος.
Οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς.
Πολλοὶ κινήσουσιν ἔπι τροχὸν ἅρματος ἵπποι.
Εσσεται οὗτος ἀνὴρ ὃς ἐμεῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ,
Ρέξας ἢ Αχιλεὺς ὅσον μέγας, ἢ βαρὺς Αἴας
Εν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ιλου.
Ηδη νῦν φοίνικες, ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι
Οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐῤῥίγασιν.
Ηδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα,
Hieron bellum gerit cum Carthaginensibus Αχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτείνοισιν. saligneis
Εν δ' αὐτοῖς Ιέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι,
Ζώννυται, ἱππεῖαι δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
Αἲ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ, καὶ πότνι' ἀθήνα,
Proserpina Κούρη θ' ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων ἐφυραίων
Εἴληχας μέγα ἄστυ, παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
Καρχηδόνιοι ἐκ τῆς Σικελίας Εχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι

Σικ

Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγελέοντας
Τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν.
Αστεά τε προτέροισι πάλιν ναίοιντο πολίταις,
Δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας.
Αγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας. αἱ δ' ἀνάριθμοι
Μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι
Αμ πεδίον βλήχοιντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν
Ερχόμεναι σκιπναῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν. ÷ ἑσπερινόν
Νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἡνίκα τέττιξ
Ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος, ἔνδοθι δένδρων
Αχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν. ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι in ramis
Λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη. (ναι ~ διυφαίνειεν.
Υψηλὸν δ' Ιέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοὶ,
Καὶ πόντου σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπη πλατὺ τεῖχος ÷ Euxeini
Ασφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν. bitumine
Εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους Herodot. lib. 1.
Θυγατέρες, τοῖς πᾶσιν ἵκοι σικελὴν Αρέθοισαν αἱ μέλοι
Υμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμηταν Ιέρωνα.
Ω ἐτεόκλειοι χάριτες θεαὶ, αἳ Μινύειον
Ορχομενὸν φιλέοισαι, ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις,
Ακλητος μὲν ἐγὼ μίμνοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων,
Θαρσήσας μοίσαισι σὺν ἀμετέρησιν ἰκοίμαν.
Καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε. τί γὰρ χαρίτων ἀγαπατὸν
Ανθρώποις ἀπάνευθεν, ἀεὶ χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-δυλλίου ιζ'.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον γέγραπται. Ἀρατείᾳ δὲ κέχρηται εἰσβολῇ. ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος, Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ Βερενίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ Μύναλος, τοὺς χρόνους τοῦ Θεοκρίτου ἀναβιβάζων εἰς τὸν Φιλοπάτορα, τοσούτου χρόνου μαχόμενος διαστήματι.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕμαῖον. Εἰδύλλιον ιζ'.

Virg. Ab Jove principium

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
Ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς.
Ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
Καὶ πύματος, καὶ μέσος, ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.
Ἥρωες τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
Ῥέξαντις καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.
Αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν,
Ὑμνήσαιμ'. ὕμνοι δὲ, καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
Ἴδαν εἰς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλητόμος ἐλθὼν,

Παπταί-

Παπταίνει παρεόντος ἄδην πόθεν ἄρξεται ἔργου.
Τί πρᾶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπῆν,
Οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.
Ἐκ πατέρων, μὰν οἷος ἔην τελέσαι μέγα ἔργον al. οἷος μὲν
Ὁ Λαγίδας Πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
Βουλὰν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
Τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
Ἀθανάτοις, καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ
Δέδμηται, παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
Ἑδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομήτας.
Ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἕδρα σφιν ταυροφόνοιο
Ἵδρυται, στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.
Ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδῃσι,
Χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν, sc: ὁ Ἡρακλῆς
Ὅττι σφέων Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας,
Ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, θεοὶ νέποδες γεγαῶτες.
Ἀμφοῖν γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας, Hylli filii Herculis
Ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
Τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴῃ κεκορημένος ἤδη al. ἴοι
Νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
Τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιόν τε φαρέτραν,
Τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον, κεχαραγμένον ὄζοις. clavam
Οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβας
Ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
Οἵα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα

Ptolemaeus Lagus
Ptolemaeus Σωτὴρ — Berenice
Ptolemaeus Philadelphus — Arsinoë

Επρεπε θηλυτέρῃς, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
Τῆς μὲν κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
Κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας.
Τῷ οὔπω τινὰ φαντὶ ἁδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναῖκα,
Οσσον περ Πτολεμαῖος ἑὴν ἐφίλασεν ἄκοιτιν.
Η μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον. ὧδέ κε παισὶ
Θαρσήσαις σφετέροισιν ἐπὶ τρέποι οἶκον ἅπαντα,
Οππότε κεν φιλέων βαίνεν λέχος ἐς φιλεούσης.
Αστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεί,
Ρηίδιαι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὔποτ' ἐοικότα πατρί.
Κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότνι' Αφροδίτα,
Σοὶ τήνα μεμέλητο. σέθεν δ' ἕνεκεν Βερενίκα
Εὐειδὴς Αχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
Αλλά μιν ἁρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατενθεῖν
Κυάνεον, καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
Ες ναὸν κατέθηκας, τεᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς.
Πᾶσιν δ' ἤπιος ἥδε βροτοῖς, μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
Προσπνείει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
Αργεία κυανόφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα,
Μισγομένα Τυδῆι, τέκες Καλυδώνιον ἄνδρα.
Αλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Αχιλῆα
Αἰακίδᾳ Πηλῆι. σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
Αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
Καί σε Κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα,
Δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ.

Ενθα

Ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον,
Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι.
Ἡ δέ οἱ ἀμμενέουσα παρίστατο, κὰδ δ' ἄρα πάντων
Νωδυνίαν κατέχευε μελῶν. ὁ δὲ πατρὶ ἐοικὼς
Παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα.
Φᾶ δὲ καταπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν,
» Ὄλβιε κῶρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσσον περ
» Δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων.
» Ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ τρίοπον καταθεῖο κολώναν,
» Ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν,
» Ἶσον καὶ ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν Ἀπόλλων.
Ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν. ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
Ἐς τρὶς ἀπαὶ νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις.
Ζηνός που τόδε σῆμα. Διὶ κρονίωνι μέλητι
Αἰδοῖοι βασιλῆος. ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλάσει
Γεινόμενον τὰ πρῶτα. πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ.
Πολλᾶς δὲ κρατέει γαίης, πολλᾶς δὲ θαλάσσης.
Μυρίαι ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
Λήιον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὄμβρῳ.
Ἀλλ' οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὸς Αἴγυπτος,
Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.
Οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
Τρεῖς μέν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
Τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες, τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
Δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐνδεκάδες τρεῖς.

[Handwritten notes: maritimam; colem; Τριόψ βασιλεὺς τῆς Κῶ; ἐπέων. α. ρ. τ.; Horat. od. Quem tu Melpomene; κ γεῖαι; irrigant; glebas; ἤπειροι: Nam Epirum siue terram F[irmam] continentem hic intelligit, non infinitum ut quidam interpretantur; Urbes Aegypti τῶν 33339.]

Τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει.
Καὶ μὴν φοινίκας ἀποτέμνεται, Ἀρραβίας τε,
Καὶ Συρίης, Λιβύης τε, κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων.
Παμφυλίοισί τε πᾶσι, καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
Σημαίνει, Λυκίοις τε, φιλοπτολέμοις τε Κάρεσσι,
Καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν. ἐπεί οἱ νᾶες ἄρισται
Πόντον ἐπιπλώουσι. θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
Καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
Πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δὲ οἱ ἀσπιδιῶται
Χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀσφαραγεῦντι.
Ὄλβῳ μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας.
Τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνειὸν ἔρχεται οἶκον
Πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἕκηλοι.
Οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ἐπεμβὰς,
Πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις,
Οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναός,
Θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος αἰγυπτίῃσιν.
Τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι, (λειν.
Ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλ
Ὦ ἐπὶ πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν,
Οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
Οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσὸς,
Μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων.
Ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
Αἰεὶ ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι.

Πολλὸν

Πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι,
Πολλὸν δὲ πολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
Οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
Ικετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν,
Ω οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας.
Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι Πτολεμαῖον
Αντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη
Ολβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
Τοῦτο καὶ Ατρείδαισι μένει. τὰ δὲ μυρία κεῖνα αλ τῆνα
Οσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κλεάτισαν ἑλόντες,
Αέρι πᾶ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
Μοῦνος ὅδε προτέρων τοκέων ἐπὶ θερμὰ κονίῃ
Στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη. πατῶν
Μητρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο νηώς.
Εν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
Ιδρυσεν, πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
Πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ἐπὶ μηρία καίει
Μησὶ περιπλομένοισιν, ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
Αὐτός τ', ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τᾶς οὔτις ἀρείω
Νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ,
Εκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
Ωδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
Οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου.
Ἓν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ,
Χεῖρας φοιβήσασα μύροις, ἔτι παρθένος Ιρις.

Hic primus parentib[us] 4 templa condidit, nullo priorum exemplo: atq[ue] ita vestigia seu metas maiorum transcendit Χαῖρε

Χαῖρ' ὦ 'ναξ Πτολεμαῖε. σέθεν δ' ἐγὼ ἶσα καὶ ἄλλων
Μνάσομαι ἡμιθέων. δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
Φθέγξομαι ἐσσομένοις. ἀρετήν γε μὲν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ.

Εἰδύλλιον ιη'.

ΕΝ ποκ' ἄρα Σπάρτᾳ, ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ,
Παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι,
Πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο,
Δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα λακαινᾶν.
Ἁνίκα Τυνδαρέω καπλέξατο τὰν ἀγαπατὰν
Μναστήσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός.
Ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
Ποσσὶ περιπλέκτοις, περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
Οὕτω δὴ πρώιζα κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
Ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγούνατος, ἦ ῥα φίλυπνος;
Ἦ ῥα πολύν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευ,
Εὕδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
Παῖδα δ' ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
Παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον. ἐπεὶ καὶ ἔνας, καὶ ἐς ἀῶ,
Κεἰς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλαε τεὰ νυὸς ἅδε.
Ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι

† Apud Spartanos mos fuit, ut etiam puellæ inter adolescentes ungerentur, atque exercerentur in palæstra

Ἐς Σπάρταν, ὅποι ὤλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
Μοῦνος ἐν ἁμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἑξεῖς.
Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ὤχετο χλαῖναν,
Οἵα ἀχαιαΐδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα. al. ἀχαιϊάδων
Η μέγα τοι κε τέκοιτ', εἰ μητέρι τίκτεν ὁμοῖον.
Αμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, ἧς δρόμος ὠυτὸς.
Χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς, †
Τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία. τὸ … muliebris iuuentus
Ταν οὐδ' αὔτις ἄμωμος, ἐπεί χ' Ἑλένᾳ παρισωθῇ.
Αὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,
Πότνια νὺξ ἅτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος, post uenerandam noctem.
Ωδε καὶ ἁ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνετ' ἐν ἡμῖν,
Πίειρα, μεγάλα ἅτ' ἀνέδραμεν ὄγμος ἀρούρᾳ, valida
Η κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι θεσσαλὸς ἵππος,
Ωδε καὶ ἁ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
Οὔτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα, conglomerat
Οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἤτριον ἱστῷ stamen
Κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκκαλεόν- καλέοντες
Οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι, (των. fulcra quæ sustinent textilia donec opus perficiatur.
Αρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
Ως Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί.
Ω καλά, ὦ χαρίεσσα κόρη, τύ μὲν οἰκέτις ἤδη. [illegible]
Αμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
Ερψοῦμες, στεφάνως δρεψεύμεναι ἁδὺ πνέοντας,
Πολλὰ τεῦ ὦ Ἑλένα μεμναμέναι, ὡς γαλαθηναί

Ἄρνες γειναμένης ὄϊος μαστὸν ποθέοισαι.
Πρᾶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
Πλέξασαι, σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον.
Πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ — ληκύθου
Λαζόμεναι, σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον.
Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις
Ἀνγνοίη Δωριστί, σέβευ μ'· Ἑλένας φυτὸν εἰμί.
Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος ὔμμιν
Εὐτεκνίαν, Κύπρις δὲ θεὰ Κύπρις ἶσον ἔρασθαι
Ἀλλάλων, Ζεὺς δὲ Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
αλ. ἔνθῃ. Ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔλθῃ.
αλ. πνέοντες Εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πλέοντες
Καὶ πόθον. ἔγρεσθε δὲ πρὸς ἀῶ, μή τι λάθησθε.
Νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοι-
Ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ, ἀνασχὼν εὔτριχα δειρήν. (δος
Ὑμὰν ὦ ὑμέναιε γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ ΒΟΥκόλω ἐρωτικῶ. Εἰδύλλιον ιθ'

Αἰλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ.
Καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα.

Νῦν-

Νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε.
Ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις.
Νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶνα,
Νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα, καὶ πλέον αἲ αἲ
Λάμβανε τοῖς πετάλοισι, καλὸς τέθνηκε μελικτάς.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Ἀδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
Νάμασι τοῖς σικελοῖς ἀγγείλατε τᾶς Ἀρεθούσης,
Ὅττι Βίων τέθνηκεν ὁ βωκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
Καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὤλετο Δωρὶς ἀοιδά.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι,
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
Καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ᾠδὰν,
Οἵαν ὑμετέροις ποτὶ χείλεσι γῆρυς ἄειδεν.
Εἴπατε δ' αὖ κούραις οἰαγρίσιν, εἴπατε πάσαις
Βιστονίαις νύμφαισιν ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει.
Οὐκέτ' ἐρημαίῃσιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ᾄδει,
Ἀλλὰ παρὰ Πλουτῆι μέλος ληθαῖον ἀείδει.
Ὤρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις
Πλαζόμεναι γοάοντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Σεῖο Βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
Καὶ σάτυροι μύροντο, μελάγχλαινοί τε Πρίηποι.

Καὶ

Καὶ πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος. αἵ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
Ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται, ὅττι σιωπῇ,
Κοὐκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα. σῷ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
Δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη·
alcedo Μάλων οὐκ ἔῤῥευσε καλὸν γλάγος. οὐ μέλι σίμβ-
lactea Κάτθανεν ἐν κηρῷ λυπεύμενον. οὐκέτι γὰρ δεῖ (λων·
carpere Τῶ μέλιτος τῶ σῶ τεθνακότος ἄλλο τρυγᾶσθαι.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ' ἠόσι μύρατο δελφίν,
Οὐδὲ τόσον πόκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδών,
Οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὤρεα μακρὰ χελιδών.
Ovid. 6. Met. et 11. Ἀλκυόνος δ' οὐ τόσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε κήυξ.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κήρυλος ἆδεν,
Οὐ τόσον ἠώοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν ἀοῦς
Ovid. 13. M Ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,
Ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Ἀηδονίδες, πᾶσαί τε χελιδόνες, ἃς πόκ' ἔτερπεν,
Ἃς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοις, (ramis)
Ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐκώκυον, αἱ δ' ὑπεφώνευν
Ὄρνιθες, λυπεῖσθε πελειάδες, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Τίς ποτὶ σᾷ σύριγγι μελίσδεται ὦ τριπόθατε;

Τίς

Τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα, τίς θρασὺς οὕ-
Ἔστι γὰρ πνείει τὰ σὰ χείλεα καὶ τὸ σὸν ἆσθμα. (τως;
Ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἐπιβόσκετ' ἀοιδᾶς.
Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα. τάχ' ἂν κἀκεῖνος ἐρεῖσαι
Τὸ στόμα δειμαίνοι, μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.

Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἅν ποκ' ἔτερπες
Ἑζομέναν περὶ σεῖο παρ' ἠιόνεσσι θαλάσσης.
Οὐ γὰρ ἴσον κύκλωπι μελίσδεο. τὸν μὲν ἔφευγεν
Ἁ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἅδυ ἀπέβλεπεν ἅλμας.
Καὶ νῦν λασαμένα τῶ κύματος, ἐν ψαμάθοισιν
Ἕζετ' ἐρημαίαισιν, βόας δ' ἔτι σεῖο νομεύει.

Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Πάντα τοι ὦ βοῦτα ξυγκάτθανε δῶρα τὰ μοισᾶν.
Παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χείλεα παίδων.
Καὶ στυγνὸν περὶ σῆμα τεὸν κλαίουσιν ἔρωτες,
Ἁ κύπρις φιλέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα
Τὸ πρῴαν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλασε.
Τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος.
Τοῦτο μελεῖνεον ἄλγος, ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὅμηρος.
Τῆνο τὸ καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καί σε λέγοντι
Μύρεσθαι καλὸν υἷα πολυκλαύστοισι ῥεέθροις,
Πᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἅλα. νῦν πάλιν ἄλλον
Υἱέα δακρύεις, αἰνῷ δ' ἐπὶ πένθεϊ τάκῃ.
Ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλαμένοι. ὃς μὲν ἔπινε

Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθού-
χὢ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα, (σας
καὶ Θέτιδος μέγαν υἷα, καὶ Ἀτρείδαν Μενέλαον,
κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ ἀείδων ἐνόμευε,
Καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε.
Καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν ἔρωτα
Ἔτρεφεν ἐν κόλποισι, καὶ ἤρεσε τὴν ἀφροδίτην.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Πᾶσα Βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα.
Ἄσκρη μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο.
Πίνδαρον οὐ ποθέοντε τόσον Βοιωτίδες ὗλαι.
Οὐ τόσον ἀλκαίῳ πέρι μύρατο Λέσβος ἐρυμνά,
Οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο κήϊον ἄστυ.
Σὲ πλέον ἀρχιλόχοιο ποθεῖ πάρος, ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἁ Μιτυλάνα.

Hesiod. l. ε
Ἄσκρῃ χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
Paro una Cycladum

ali
al

ΜΑΡΚΟΣ Ο ΜΟΥΣΟΥΡΟΣ, ἔλεγε τοιαῦτά τινα λείπειν.

Πάντες ὅσοις καπυρὸν τελέθει στόμα βωκολιασταὶ
Ἐκ μοισῶν σέο πότμον ἀνακλαίουσι θανόντος.
Κλαίει σικελίδας τὸ Σάμου κλέος, ἐν δὲ Κύδωσιν,
Ὁ πρὶν μειδιόωντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι,
Δάκρυα νῦν Λυκίδας κλαίων χέει. ἔν τε πολίταις

Τελοπίδαις ποταμῷ θρηνεῖ παρ' Ἄλεντι Φιλητᾶς.
Ἔνδε Συρακοσίοισι Θεόκριτος, αὐτὰρ ἐγώ τοι
Αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ᾠδᾶς
Βουκολικᾶς, ἀλλ' ἥντ' ἐδιδάξαο σεῖο μαθητάς,
Κληρονόμως μώσας τᾶς δωρίδος, ἄμμε γεραίρων.
Ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειψας ἀοιδάν.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Αἲ αἲ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
Η τὰ χλωρὰ σέλινα, τότ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον,
Ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι.
Ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι, καὶ καρτεροὶ, ἢ σοφοὶ ἄνδρες, Horat. Od.
Ὁππότε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
Εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
Καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ,
Ταῖς νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν.
Τῷ δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄδει.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ τὸν στόμα, φάρμακον εἶδες.
Τίς τεῦ τοῖς χέλεσσι ποτ' ἔδραμε, κοὐκ ἐγλυκάνθη;
Τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος ἢ κεράσων τοι,
Η δοῦναι καλέων τοι φάρμακον, ἔκφυγεν ᾠδάν.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
Ἀλλὰ δίκα κίχε πάντας, ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθεϊ τῷδε
Δάκρυα σεῖο τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμην δὲ
Ως Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ τάρταρον, ὥς ποκ' Ὀ-
δυσσεύς.

Ὡς πάρος Ἀλκείδας, κἠγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
Πλουτέος, ὥσκεν ἴδοιμι καὶ εἰ πλουτῆι μελίσδεις,
Ὡς ἂν ἀκουσαίμαν τί μελίσδεαι, ἀλλὰ ἐπὶ κώρᾳ
Σικελικόν τι λίγαινε, καὶ ἁδύ τι βουκολιάσδευ,
Κἀκείνη σικελαῖσιν ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
Ἀόσι, καὶ μέλος ᾖδε τ' δώριον, οὐκ ἀγέραστος
Ἐσσεῖθ' ἁ μολπὴ, χ' ὡς ὀρφέι πρόσθεν ἔδωκεν
Ἁδέα φορμίζοντι παλίσσυτον Εὐρυδίκειαν.
Καὶ σε Βίων πέμψει τοῖς ὤρεσιν. εἰ δέ τι κἠγὼν
Συρίσδεν δυνάμαν, παρὰ πλουτέι κ' αὐτὸς ἄειδον.

Virgil

ΕΥΡΩΠΗ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. κ'.

De Europa Agenoris et Telephassæ filia vide Apollod. l. III.

Εὐρώπῃ ποτὲ κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἧκεν ὄνειρον,
Νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
Ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων,
Λυσιμελὴς, πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ·
Εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων.
Τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
Φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος Εὐρώπεια,
Ὠίσατ' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἷο μάχεσθαι,
Ἀσιά δ' ἀντιπέρην τε. φυὴν δ' ἔχον οἷα γυναῖκες.
Τῶν δ' ἣ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν· ἣ δ' ἄρ' ἐῴκει

Ευδ

Ἐνδ' Ἀσία καὶ μᾶλλον ἑῆς περιίσχετο κούρης, al. ἐνδαπίη
Φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
Ἡ δ' ἑτέρη, κρατερῇσι βιαζομένα παλάμῃσιν,
Εἴρυεν οὐκ ἀέκουσαν· ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
Ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν.
Ἡ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λέχεων θόρε δειμαίνουσα,
Παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον. vere vigilans
Ἑζομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δὲ
Εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
Ὀψὲ δὲ δὴ μάλ' ἔπειτ' ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν,
Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλε;
Ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
Ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι;
Τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, ἣν εἴσιδον ὑπνώουσα;
Ὥς με ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτὴ
Ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
Ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.
Ὣς εἰποῦσ' ἀνόρουσε· φίλας δ' ἐπεδίζεθ' ἑταίρας
Ἥλικας, οἰετέας, θυμήρεας, εὐπατερείας· aequales
Τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο,
Ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοαῖσιν ἀναύρων,
Ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος εὔπνοα λείρια κέρσοι. flores
Ταὶ δέ οἱ αἶψα φάανθεν, ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
Ἀνθοδόκον τάλαρον, ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
Ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,

Τερπόμεναι ῥοδέη τε φυὴ καὶ κύματος ἠχή.
Αὐτὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φέρεν Εὐρώπεια,
Θηητὸν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἡφαίστοιο,
Ὃν λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος ἐννοσιγαίου
Ἤιεν, ἡ δὲ πόρε περικαλλεῖ τηλεφαέσσῃ·
Ἥ τέ οἱ αἵματος ἔσκεν. ἀνύμφῳ δ' Εὐρωπείῃ
Μήτηρ τηλεφάεσσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον,
Ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα·
Ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχὶς Ἰὼ — ἰναχὶς
Εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναικός·
φοιταλέη Φοίτα δ' ἤδε πόδεσσιν ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα,
Νηχομένῃ ἰκέλη, κυανῆ δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
Δοιοὶ δ' ἕστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιαλοῖο
Φῶτες ἀολλήδην· θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
Ἐν δ' ἦν Ζεὺς ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θείῃ
al. ἐναλίνης, την — Πόρτιος ἐς καλλίστην δ' ἑπταπόρῳ παρὰ Νείλῳ
Ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
Ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλου ῥόος· ἡ δ' ἄρα πόρτις,
Χαλκεία· χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεύς.
Ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο
Ἑρμείης ἤσκητο, πέλας δ' οἱ ἐκτετάνυστο
Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
Τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
Ouid. 1. Met. — Ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέϊ χροιῇ·
orbem pennarum — Ταρσὸν ἀναπλώσας, ὡσεί τε τις ὠκύαλος νηῦς,

Χρυ-

Χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς.
Τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλὴς Εὐρωπείης.
Αἱ δ', ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας,
Ἄλλη ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον. al. ἄλλοι
Τῶν ἡ μὲν νάρκισσον ἐΰπνοον, ἡ δ' ὑάκινθον,
Ἡ δ' ἴον, ἡ δ' ἕρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραζε decerpebat
Λειμώνων ἐαροτρεφέων πίπτεσκε πέτηλα. θαλέθεσκε
Αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν
Δρέπτον ἐριδμαίνουσαι, ἀτὰρ μέσσῃσιν ἄνασσα ἔσκη
Ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα,
Οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένεια.
Οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,
x Οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι. conservare
Ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσαθ', ὡς ἐβέβλητο
Θυμὸν, ἀνωΐστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
Κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
Δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης,
Παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι,
Κρύψε θεὸν, καὶ τρέψε δέμας, καὶ γίγνετο ταῦρος.
Οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται, οὐδὲ μὲν οἷος
Ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην. plaustrum
Τοῦ δ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν,
Ἶσα τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου, al.
Αὐτὰ κεραίην ἡμιτόμου ἅτε κύκλα σελήνης. ἀντολος ἡμιτό
Ἦλθε δ' ἐς λειμῶνα, καὶ οὐκ ἐφόβησε φαανθεὶς, μου κεραῖς

+ ὦλκα διατμήγει, σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον.
Οὐδ' οἷος ποίμνῃς ἐπιβόσκεται, οὐδὲ μὲν οἷος
+ Κύκλος δ' ἀργύφεος μέσσῳ μάρμαιρε μετώπῳ.
Ὄσσε δ' ὑπογλαύκεσκε δ' ἵμερον ἀστράπτοντε.

Παρθενικὰς πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἱκέσθαι,
Ψαῦσαί θ' ἱμερτοῖο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὀδμὴ
superabat Τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν ἀϋτμήν.
Στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης,
Καί οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην.
Ἡ δέ μιν ἀμφαφάασκε, καὶ ἠρέμα χείρεσιν ἀφρὸν
al. κύσε Πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο, καὶ κύε ταῦρον.
Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκήσατο, φαίης κ' αὐλοῦ
canentis Μυγδονίου λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
Ὤκλασε δὲ πρὸ ποδοῖιν: ἐδέρκετο δ' Εὐρώπειαν
Αὐχέν' ἐπιστρέψας, καί οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
Ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι,
Δεῦθ' ἑτάραι φίλιαι καὶ ὁμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
Ἑζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα. δὴ γὰρ ἁπάσας
Νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται, οἷά τε νηῦς·
Πρηῢς δ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις
Ἄλλοισι προσέοικε: νόος δέ οἱ ἠΰτε φωτὸς
Αἴσιμος ἀμφιθέει, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.
Ὡς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα·
exiluit Αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦ-(ρος
Vide Hor. Ἣν ἔθελεν ἁρπάξας: ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
od. 27. l. 3. Ἡ δὲ μεταστραφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας,
Χεῖρας ὀρεγνυμένη. ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
σ Ἀκτάων δ' ἐπιβὰς πρόσω θέεν, ἠΰτε δελφίς.
Νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ἐξ ἁλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι

Κητεί-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0104-1

Κητείοις νώτοισιν ἐφήμενοι αὐτοχέοντο. ἐστιχόωντο
Καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεὶρ ἁλὸς ἐννοσί-
Κῦμα κατιθύνων, ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου (γαιος
Αὐτοκασιγνήτῳ. τοὶ δ' ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
Τρίτωνες, πόντοιο βαθυῤῥόου ἐνναετῆρες,
Κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
Ἡ δ' ἄρ ἐφεζομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις,
Τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χερὶ δ' ἄλλῃ
Εἴρυε πορφυρέας κόλπου πτύχας: ὄφρα κε νηῶν
Ενδεύοι ἑλκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ. + Δεύοι ἐφελκόμενον
Κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης.
Ἱστίον οἷά τε νηός, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
Ἡ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνευθεν,
Φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτή τις ἁλίῤῥοθος, οὔτ' ὄρος αἰπύ,
Ἀλλ' ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
Ἀμφί ἑ παπτήνασα, τόσην ἀνενείκατο φωνήν, τοίην
Πῆ με φέρεις θεόταυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
Ἀργαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι; οὐδὲ θάλασσαν
Δειμαίνεις; νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
Ὠκυάλοις, ταῦροι δ' ἁλίην τρομέουσιν ἀταρπόν. iter
Ποῖόν σοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσετ' ἐδωδή;
Ἦ ῥά τις ἐσσὶ θεός; τί θεοῖς ἀπεοικότα ῥέζεις;
Οὔθ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονός, οὔτε τι ταῦροι
Ἐν πόντῳ στείχουσι· σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
Ἄβροχος ἀΐσσεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά. ungula

Η τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὕψος ἀερθεὶς
Ικελος αἰψηροῖσι ποτήσεαι οἰωνοῖσιν.
Οἴμοι ἐγὼ μέγα δήτι δυσάμμορος, ἥ ῥά τε δῶμα
Πατρὸς ἀποπρολιποῦσα, καὶ ἑσπομένη βοῒ τῷδε,
Ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω, καὶ πλάζομαι οἴη.
Αλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς ἐννοσίγαιε
Ιλαος ἀντιάσειας, ἔελπομαι εἰσοράασθαι
Τόνδε καθιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο.
Οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
Ως φάτο. τὴν δ' ὧδε προσεφώνεεν ἠΰκερως βοῦς,
Θάρσει παρθενική, μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
Αὐτός τοι Ζεὺς εἰμὶ, καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
Ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.
Σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσην ἅλα μετρήσασθαι
Ταῦρον ἐειδόμενον. κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
Ημ' ἔθρεψε καὶ αὐτὸν, ὅπα νυμφήια σεῖο
Εσσεται, ἐξ ἐμέθεν δὲ κλεινοὺς φύσεαι υἷας,
Οἱ σκηπτοῦχοι ἅπασιν ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.
Ως φάτο καὶ τετέλεστο τά περ φάτο. φαίνετο μὲν δὴ
κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν ἑτέρην ἀνελάζετο μορφήν.
Λῦσε δέ οἱ μίτρην, καὶ οἱ λέχος ἔντυον ὧραι.
Η δὲ πάρος κούρη, Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη,
Καὶ κρονίδῃ τέκνα τίκτε, καὶ αὐτίκα γένετο μήτηρ.

ΜΟΣ-

ΜΟΣΧΟΥ, ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ. Εἰδύλλιον κά.

Ἁ κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει.
Εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
Δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἑξεῖ.
Μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος, ἢν δ' ἀγάγῃς νιν
Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἑξεῖς.
Ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος. ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
Χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἴκελος. ὄμματα δ' αὐτοῦ
Δριμύλα καὶ φλογόεντα, κακαὶ φρένες, ἁδὺ λάλημα.
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται. ὡς μέλι φωνά.
Ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος. ἠπεροπευτάς. ε
Οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
Εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον. protervam
Μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
Βάλλει κεἰς Ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.
Καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλως
Ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
Τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον.
Τυτθὸν ἐὸν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0107-8

καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντὶ
Τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἤμὲ τιτρώσκει.
al. οἱ Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα, πολὺ πλεῖον δ' ἡ αὐτῷ
Βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
Ην τύγ' ἕλῃς τῆνον, δάσας ἄγε. μηδ' ἐλεήσῃς.
Κἤν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
Κἤν γελάᾳ, τύ νιν ἕλκε. καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
Φεῦγε. κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
Ην δὲ λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσά μοι ὅπλα,
Μηδὲ θίγῃς, πλάνα δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κβ'.

Hoc Idyllium in exempl. est 19.

Anacreon

Τὸν κλέπταν ποτ' Ερωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
Κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε, καὶ χέρ' ἐφύσῃ.
tumebat
Καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε, καὶ ἅλατο. τᾷ δ' Αφροδίτᾳ
Δεῖξεν τὰν ὀδύναν, καὶ μέμφετο ὅττιγε τυτθὸν
Θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ.
al. τὺ δ' οὐχ ἴσος Χ' ἁ μάτηρ γελάσασα, τί δ' οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
Χ' ὣ τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἁλίκα ποιεῖς.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.
Εἰδύλλιον κγ.

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Ὤλετο καλὸς Ἄδωνις, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι κύπρι κάθευδε.
Ἔγρεο δειλαία κυανοστόλε, καὶ πλατάγησον
Στήθεα, καὶ λέγε πᾶσιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι μηρὸν ὀδόντι
Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς, καὶ κύπριν ἀνιᾷ
Λεπτὸν ἀποψύχων. τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
Χιονέας κατὰ σαρκός. ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρ- torpent
Καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλεος· ἀμφὶ δὲ τήνω (κεῖ,
Θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε κύπρις ἀφήσει.
κύπρει δὴ μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει,
Ἀλλ' οὐκ εἶδεν Ἄδωνις ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες,
Ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει κατὰ μηρὸν ἄδωνις.
Μεῖζον δ' ἁ κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος.
Κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο,
Καὶ νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες, ἁ δ' Ἀφροδίτα,

Λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμὼς ἀλάληται.
Πενθαλέα, νήπλεκτος, ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βάτοι
Ἐρχομέναν κείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται. (νιν,
Ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται,
Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῦσα.
erumpebat Ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἠωρεῖτο.
Στήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο· οἱ δ' ὑπομαζοὶ
Χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο.
Αἲ αἲ τὰν Κυθέρειαν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
Ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, σὺν ὤλεσεν ἱερὸν εἶδος.
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν, Ἄδωνις.
Κάτθανε δ' ἁ μορφὰ σὺν Ἀδώνιδι Κύπριδος, αἲ αἲ.
Ὤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες, αἲ τὸν Ἄδωνιν.
Καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,
Καὶ παγαὶ τὸν Ἄδωνιν ἐν ὤρεσι δακρύοντι.
Ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται. ἁ δὲ Κυθήρη
colles Πάντας ἀνὰ κναμὼς καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
Αἲ αἲ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἄν; αἲ αἲ.
Ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἕλκος,
marcescente Ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,
Πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο, μεῖνον Ἄδωνι
Δύσποτμε, μεῖνον Ἄδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχείω,
Ὥς σε περιπτύξω, καὶ χείλεα χείλεσι μίξω,

Ἔγρεο

Ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
Τοσσοῦτόν με φίλασον ὅσον ζώει τὸ φίλαμα.
Ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα κεἰς ἐμὸν ἧπαρ
Πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ, τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
Ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα. φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω
Ὡς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις.
Φεύγεις μακρὸν ἄδωνι, καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα,
Καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον, ἁ δὲ τάλαινα
Ζώω. καὶ θεὸς ἐμμὶ, καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
Λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσσὶ γὰρ αὐτὰ
Πολλὸν ἐμεῦ κρείσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν, ἐσσὲ κατάρρει. ἐσ σὲ
Εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν,
Καὶ κλαίω τὸν ἄδωνιν, ὅ μοι θάνε, καὶ σε φοβεῦμαι.
Θνάσκεις ὦ τριπόθατε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτη·
Χήρη δ' ἁ Κυθέρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' ἔρωτες.
Σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις;
Καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἐμήναο θηρσὶ παλαίειν;
Ὧδ' ὀλοφύρατο Κύπρις. ἐπαιάζουσιν ἔρωτες,
Αἲ αἲ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις,
Δάκρυον ἁ Παφίη τόσσον ἐγχέει, ὅσσον ἄδωνις
Αἷμα χέει. τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
Αἷμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
Αἰάζω τὸν ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι.
Ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς, ἔστιν Ἀδώνιδι στιβὰς ἑτοίμα. al. φυλλὰς

Λέκ-

+ Ovid. Hic fuit, hic iacuit, thalamo requieuimus isto,
Hic mihi lasciua gaudia nocte dedit.

Λέκτρον ἔχει κυθέρεια τὸ σὸν τὸ δ' ἢ νεκρὸς ἄδωνις,
Καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι, καλὸς νέκυς, οἷα καθεύ-
+ Κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίαυεν, (δων,
Τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει.
Παγχρύσῳ κλιντῆρι. πόθει καὶ στυγνὸν ἄδωνιν.
Βάλλε δ' ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ,
Ὡς τῆνος τέθνακε, καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
riga Ῥαῖνε δέ μιν μύροισιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν.
Ὀλλύσθω μύρα πάντα. τὸ σὸν μύρον ὤλετ' Ἄδωνις.
Κέκλιται ἁβρὸς ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν ἔρωτες,
Κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι. χ' ὃ μὲν ὀϊστώς,
Ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν'. ὃς δ' εὔπτερον ἆγε φαρέ-
Χ' ὃ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος. ὃς δὲ λέβησι (τραν.
Χρυσείοις φορέῃσιν ὕδωρ, ὁ δὲ μηρία λούει.
Ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν ἄδωνιν.
Αὐτὰν τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος,
Καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον. οὐκ ἔτι δ' ὑμὰν,
Ὑμὰν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος ἄδεται, αἲ αἴ.
al. καὶ Αἱ αἱ ἐν τὸν ἄδωνιν ἔτι πλέον, αἱ ὑμέναιον.
Ovid. 10. Met. Αἱ χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῶ Κινύραο,
Ὤλετο καλὸς ἄδωνις, ἐν ἀλλήλῃσι λέγοισαι,
Αὐταὶ δ' ὀξὺ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ τὺ Διώνα.
Καὶ μοῖραι τὸν ἄδωνιν ἀνακλαίουσιν ἄδωνιν

Καὶ

Καὶ μιν ἐπαείδουσιν, ὁ δ' ἔσφισιν οὐκ ἐπακούει.
Οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
Λῆγε γόων Κυθέρεια, τὸ σήμερον ἴσχεο κομμῶν.
Δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

Hoc Idyllium ... est X.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΔ'.

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι,
Καί μ' ἐπικερτομέοισα, τάδ' ἔννεπεν, ἔῤῥ' ἀπ' ἐμοῖο·
Βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
Ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν.
Μὴ τύ γέ μευ κύσῃς τὸ καλὸν στόμα, μηδ' ἐν ὀνείροις.
Οἷα βλέπεις, ὁποῖα λαλεῖς, ὡς ἄγρικα παίσδεις, ἄγροια
Ὡς τρυφερὸν λαλέεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις.
Ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ἁδέα χαίταν. ὡς
Χείλεά τοι νοσέοντι, χέρες δέ τι εἰσὶ μέλαιναι.
Καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς. contamines.
Τοιάδε μυθίζοισα, τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον,
Καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶ-
Χείλεσι μυθίζοισα, καὶ ὄμμασι λοξοβλέποισα. (δεν, al. λοξὰ
Καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο, καί τι σεσαρὸς ... βλέποισα
superbiebat

καὶ

fastuose — καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα,
καὶ χρόα φοινίχθην ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἔρσᾳ.
χ' ἁ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργὰν
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
q. d. κῆρι ἡδὺ ἦκε τὸ κῆρ ἡδύνον. — Ποιμένες εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί;
ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος
ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν.
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο.
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις,
ὄμματά μοι δ' ἄρ' ἔην χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας·
Homerus de Nestore — τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον. ἐκ στομάτων δὲ
ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μελικήρω.
al. ἔρρες — ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισδμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω,
Al. πλαγιαύλω varia tibia — κἢν αὐλῷ λαλέω, κἢν δώνακι, κἢν πανναύλῳ.
καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες,
καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι. τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν,
ἀλλ' ὅτι βωκόλος ἐμμὶ παρέδραμε, κ' οὔποτ' ἀκούει
ὡς καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.
Idyll. I. de Anchyse. — οὐκ ἔγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτᾳ,
καὶ Φρυγίης ἐνόμευσεν ἐν ὤρεσιν· αὐτὸν ἄδωνιν
ἐν δρυμοῖσι φίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν.
Ἐνδυμίων δέ τις ἦν; οὐ βωκόλος; ὅντε σελάνα
βουκολέοντα φίλασεν, ἀπ' ὀλύμπω δὲ μολοῖσα
Λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε, καὶ εἰς ἕνα παιδὶ κάθευδε.

καὶ

Latmus mons Cariae, in quo Endymion Lunae motum observasse dicitur. Unde poetis praebita e fabulandi occasio

Καὶ τὺ ῥέα κλάιεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὺ Atyn Phrygium de quo Ovid. 10 Metam.
Ὦ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης;
Εὐνίκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
Ἁ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος, ἅ τε Σελάνας.
Μηκέτι μηδὲ σὺ Κύπρι τὸν ἁδέα, μήτε κατ' ἄστυ Adonidem u.
Μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις, μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις.

ΑΛΙΕΙΣ. ΕΙΔΥΛ-ΛΙΟΝ ΚΕ'.

Hs hoc Idyllium est κα.

Ἀ πενία Διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει. Aristoph. Pluto de Paupertate
Αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος. οὐδὲ γὰρ εὕδειν
Ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
Κἂν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃσι τὸν ὕπνον,
Αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐπιστάμεναι μελεδῶναι.
Ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
Στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκτῇς καλύβαις algam tuguriis
Κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ, ἐγγύθι δ' αὐτοῖν (στι.
Κεῖτο τὰ τᾶν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι, retia
Τοὶ κάλαμοι, τἄγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῇδα, nassa
Ὁρμειαὶ, κύρτοι, καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι, funiculi
Μήρινθοι, κώας τε, γέρων δ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος. laquei
Νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς, εἵματα, πῖλοι. theca
Οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
Οὐδεὶς δ' οὐ χύθραν εἶχ', οὐχ ἕνα. πάντα περισσὰ Hs. οὐ κύνα

Winsemius. Si ἵνα legas, ut quidam Pal. exempla habent, vasculum mensuræ intelligere potes. Sin ἕνα erit enallage generis.

Πάντ᾽ ἐδόκει τήνοις ἄγρας· πενία σφιν ἑταίρα.
Οὐδεὶς δ᾽ ἐν μέσσῳ γείτων, πάντᾳ δὲ παρ᾽ αὐτὴν
Θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασ
Οὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα Σελάνας, (σα.
Τοὺς δ᾽ ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος. ἐκ βλεφάρων
Ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ᾠδάν. (δὲ
Α. Ψεύδονται φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
Τῶ θέρεος μινύθειν, ὅτε τ᾽ ἄματα μακρὰ φέρει Ζεύς.
Ἤδη μυρί᾽ ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς.
Μὴ λαθόμην; τί τὸ χρῆμα; χρόνον δ᾽ αἱ νύκτες ἔχοντι.
Β. Ἀσφαλίων μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος. οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
Αὐτομάτως παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
Ἁ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τιν.
Α. Ἆρ᾽ ἔμαθες κρίνειν πόκ᾽ ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
Οὔ σε θέλω τὠμῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον·
Ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τὤνείρατα πάντα μερίζευ.
Οὐ γὰρ νικάξῃ κατὰ τὸν νόον, οὗτος ἄριστος
Ἐστὶν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ᾽ ᾧ νοῦς.
Ἄλλως καὶ σχολή ἐστι. τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
Κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι, μηδὲ καθεύδων
Ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ· τὸ δὲ λύχνιον ἐν Πρυτανείῳ
Φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγραν τόδ᾽ ἔχειν. λέγε μοι ποτὲ νυκτὸς
Ὄψιν, πάντα τεῷ δὲ λέγων μήνυσον ἑταίρῳ.
Α. Δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν,
(Οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ,

Εἰ μέμνῃ, τᾶς γαστρὸς ἐφεδόμενος εἶδον ἐμαυτὸν
Εν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεζόμενος δ᾽ ἐδόκευον
Ιχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν. fallacem
Καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο. καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
Πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται ἰχθύα κἠγών.
Χ᾽ ὁ μὲν τἀγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα.
Τὸν κάλαμον δ᾽ ὑπὸ τοῦ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.
Τὼ χέρε τεινόμενος, περὶ κνώδαλον εὐρὺν ἀγῶνα, ingens
Πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι σιδάροις.
Εἶθ᾽ ὑπομιμνάσκων τῶ τραύματος, ἄρ᾽ ἐμὲ νύξεις;
Καὶ νύξῃ χαλεπῶς, οὐ φεύγοντος ἔτεινα, χαι
Ηνυσ᾽ ἰδὼν τὸν ἄεθλον. ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθὺν,
Παντᾶ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον. εἶχε με δεῖμα
Μή τι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλαμένος ἰχθὺς,
Η τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Αμφιτρίτης.
Ηρέμα δ᾽ αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τοῦ ᾽γκίστρω ἀπέλυσα,
Μή ποτε τῷ στόματος τὼ ᾽γκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν.
Καὶ τὸν μὲν πείσμασι κατῆγον ἐπ᾽ ἠπείροιο. Ει funiculis
Ωμοσα δ᾽ οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγευς πόδα θεῖ-
Αλλὰ μένειν ἐπὶ γᾶς, καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύειν. (ναι
Ταῦτά με κὠξήγειρε. τὺ δ᾽ ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε intende
Ταν γνώμαν. ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
Καὶ σύγε μὴ τρέσῃς, οὐκ ὤμοσας. οὐδὲ γὰρ ἰχθὺν B.
Χρύσεον εἶδες ἢ εὗρες ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
Εἰ δ᾽ ὕπαρ, οὐ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις. Al. ὕπαρ

Ελπὶς τῶν ὕπνων ζατεῖ τὸν σάρκιον ἰχθύν.
Μὴ σὺ θάνης λιμῷ, καὶ τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΣ. ΔΩρίδι. Εἰδύλλιον κς΄.

Ματερ ἐμὰ τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
Ἐκπάγλως ἀχέουσα. τὸ πρὶν δέ τοι οὐκ ἔτ' ἔρευθος
Σώζετ' ἐπὶ ῥεθέεσσι. τί μοι τόσον ἠνίησαι; (in facie)
Ἦ ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱὸς
Ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῖο λέων ὡσεὶ θ' ὑπὸ νεβροῦ;
Ὤμοι ἐγώ, τί νυ μ' ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
Ἀθάνατοι; τί νυ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ;
Δύσμορος, ἥτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος
Τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν. (ἦλθον,
Ἠδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν.
Τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζωόντων.
Οὐδὲ τόσον σφετέρῃσιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων
Σχέτλιος, ὃς τόξοισιν ἅ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων,
Ἠέ τινος κηρῶν, ἢ ἐριννύος αἰνὰ βέλεμνα,
Παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε, καὶ ἐκ φίλον εἵλετο θυμὸν
Μαινόμενος κατὰ οἶκον. ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φό-
Τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι (νοιο.
Βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλ
Οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι (λῳ. (πολλάκις)

Μη-

Μητέρ' ἐμὴν ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκατον κακὸν ἦεν.
Ὡς δέ τ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς Virgil. 4 Georgicorum de philomela p. 99.
Ὀλλυμένοις, οὕς τ' αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει. ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς
Πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.
Οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι. ἦ γάρ οἱ αὐτῇ
Ἆσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου.
Ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον τέκος αἰάζουσα,
Μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων,
Ὡς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτὴ
Κεῖσθαι, φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα,
Ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
Τώ χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλαις ἐπὶ χερσὶ τοκῆες
Πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπένησαν ὁμοίης.
Καί κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἁπάντων
Λέξαντες κατέθαψαν ὅθι πρῶτον γινόμεσθα.
Νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην κουροτρόφον ἐνναίουσιν,
Ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν Ἥρας
Πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ
Αἰεὶ ὁμῶς. δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἴ ἐρωή. requies
Ἀλλά πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ. πολέων γάρ οἱ ἔργον ἕτοιμον
Μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασ-
Μοχθίζει, πέτρης ὅγ' ἔχων νόον ἠὲ σιδήρου (σαν

Καρτερὸν ἐν στήθεσσι. σὺ δ' ἢ ὑπὸ λείβεαι ὕδωρ
Νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ' ὁπόσα.
Ἄλλος μὰν οὐκ αὖ τις γ' εὐφρῆναί με παραστὰς
Κηδεμόνων. οὐ γὰρ σφε δόμων κατὰ τοῖχος ἐέργει.
pinosum Καὶ λίαν πάντες γε πέρην πιτυώδεος ἰσθμοῦ
Ναίουσ'. οὐδέ μοι ἐστὶ πρὸς ὅν τινά κε βλέψασα,
Ter. Nemo nos respicit Οἷα γυνὴ πανάποτμος, ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ.
Νόσφι γε δὴ πυρρῆς συνομαίμονος. ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
Ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχθεται Ἰφικλῆϊ
Σῷ υἱῷ. πάντων γὰρ ὀϊζυρώτατα τέκνα
Γείνασθαί σε θεῷ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.
Ὡς ἄρ' ἔφη, τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων
Κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο,
Μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων.
Ὡς δ' αὔτως δακρύοισι παρήϊα λευκ' ἐδίαινεν
Ἀλκμήνη. βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα,
Μύθοισιν πυκινοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα·
Δαιμονίη παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
Πουλαλίμης; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω.
Κήδε' ἄλαστα λέγουσα; τάδ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
Οὐχ ἅλις οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰεὶ ἐπ' ἦμαρ
Γιγνομένοις; μάλα μέν γε φιλοθρήνης κεν εἴη
Ὅς τις ἀριθμήσειεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσιν.
Θάρσει. οὐ τοιῆς δ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
Καὶ δ' αὐτὴν ὁρόωσα φίλον τέκος ἀτρύτοισιν ingentib

Ἀλγε-

Ἄλγεσι μοχθίζουσαν. ἀπηγνώμων δέ τοι εἰμὶ
Ἀσχαλάαν, ὅτε δή γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἠδ' ἐλεαίρω.
Οὕνεκεν ἡμετέροιο λέχευς μετὰ δαίμονος ἔσχες,
Ὅς θ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται. ω incumbit
Ἴσω γὰρ κούρη τε καὶ εὐέανος δημήτηρ. velata
(Ἇς κε μέγα βλαφθείς τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ
Δυσμενέων) μηδέν σε χερειότερον φρεσὶν ᾖσι
Στέργειν ἢ εἴπερ μοι ὑπ' ἐκ νηδυόφιν ἦλθες,
καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
Οὐδ' αὐτὴν γένυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν.
Τῷ μὴ δ' ἐξείπῃς τόγ' ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδῶ,
Μὴ δ' εἴκ ἠϋκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω. Ovid. 6. Met.
Οὐθὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι Δ. δ.
Μητέρι δυσπαθέος, ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον,
Πρὶν καίπερ τ' ἰδέειν μιν ἐμῷ ὑπὸ ἧπατ' ἔχοισα.
καί με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν αἰδονῆος.
Ὧδε ἑ δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλαν.
Νῦν δέ μοι οἴχεται οἶος ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἆθλον
Ἐκτελέων, οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτὸν
Ἐνθάδε νοστήσαντ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί.
Πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἶνος ὄνειρος
Ὕπνον, δειμαίνω δ' ἢ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα, adversam
Ἐκπάγλως μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρδοι.
Ἔισατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ

Παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρῃσι βίῃ ἡρακληείῃ.
Τῇ μεγάλην ἐλάχαινε, δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μισθῷ,
Τάφρον, τηλεθάοντος ἐπ᾽ ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ,
Γυμνὸς ἄνευ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου,
Καρτερὸν οἰνοπέδοιο ποιούμενος ἕρκος ἀλωῆς,
Ἤτοι ὁ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προὔχοντος ἐρείσας
Ανδήρου καταδῦναι ἃ καὶ πάρος εἵματα ἕστο.
Ἐξαπίνης δ᾽ ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
Πῦρ ἄμοτον, περὶ δ᾽ αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλόξ.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ αἰὲν ὄπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν,
Ἐκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος Ἡφαίστοιο.
Αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἑοῦ χροὸς, ἠΰτε γέρρον
Νώμασκεν μακέλην. περὶ δ᾽ ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
Πάπταινεν μὴ δή μιν ἐπιφλέξῃ δήιον πῦρ.
Τῷ μὲν ἀοσσῆσαι λελιημένος (ὥς μοι ἔικτο)
Ἰφικλέης μεγάθυμος, ἐπ᾽ οὔδεϊ κάππεσ᾽ ὀλισθών,
Πρίν γ᾽ ἐλθεῖν, οὐδ᾽ ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ᾽ αὖτις,
Ἀλλ᾽ ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρων ὡσεί τ᾽ ἀμενηνός,
Ὅν τε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπὲς
Κάππεσιν, κεῖται δ᾽ ὅγ᾽ ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὔτου,
Εἰσόκε τις χειρός μιν ἀνειρύσῃ παριόντων,
Αἰδεσθεὶς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου,
Ὡς ἐν γῇ λελίαστο σακέσπαλος Ἰφικλέης.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα

Παι

Παῖδας ἐμοὺς, μέχρι δή μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος
Ὀφθαλμῶν, ἠὼς δὲ παραυτίκα φαίδιμος ἦλθεν.
Τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπλοίησαν
Παννυχίη. τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθῆα τρέποιτο,
Οἴκου ἀφ᾽ ἡμετέροιο. γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
Θυμὸς ἐμός, μὴ ἄλλο παρεκτελέσειέ τι δαίμων.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ, ΔΩΡΙΔΙ ΕΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΟΝ. Εἰδύλλιον κζ΄.

Hoc Idyllium Hel. est κβ.

Υμνέομες Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς υἱώ,
Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν,
Χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις βοέοισιν ἱμᾶσιν. */. cestibus*
Ὑμνέομες καὶ δὶς καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
Leda Κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δύ᾽ ἀδελφούς,
Ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων, *ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς*
Ἵππων θ᾽ αἱματόεντα ταρασσομένων καθ᾽ ὅμιλον,
Ναῶν θ᾽ αἳ δύνοντα καὶ οὐρανὸν ἐξανιόντα
Ἄστρα βιαζόμεναι, χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
Οἱ δέ σφεων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα,
Ἠὲ καὶ ἐκ πρῴραθεν, ἢ ὅππα θυμὸς ἑκάστου,
Ἐς κοίλαν ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ᾽ ἄρα τοίχους
Ἀμφοτέρους. κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα,
Εἰκῆ ἀποκλασθέντα. πολὺς δ᾽ ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
Νυκτὸς ἐφερπούσης. παταγεῖ δ᾽ εὐρεῖα θάλασσα,

Κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀῤῥήκτοισι χαλάζαις.
Ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας
Αὐτοῖσιν ναύτῃσιν ὀιομένοις θανέεσθαι.
Αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλάνα
Ἀμπέλαγος. νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι·
Ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυ
serena Φάτνη, σημαίνοισα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα. (ρη
Ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι, ὦ φίλοι ἄμφω,
Ἱππῆες, κιθαρισταὶ, ἀεθλητῆρες, ἀοιδοὶ,
Κάστορος ἢ πρώτου πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν;
Ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω.
Ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας
Ἀργὼ, καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα πόντου,
Bebryces po. Βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέροισα.
puli Bithy= Ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ
nia, quos Τοίχων ἄνδρες ἔβαινον ἰησονίης ἀπὸ νηός.
olim Thra Ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν, καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν,
ces fuisse Εὐνάς τ' ἐστόρνυντο, πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων. vasa
testatur Κάστωρ δ' αἰολόπωλος, ὅτ' οἰνωπὸς πολυδεύκης
Strabo. Ἄμφω ἐρημάζεσκον, ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων.
Παντοίην δ' ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην,
Εὗρον ἀέναον κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ immani
Ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ. αἱ δ' ὑπένερθεν
Ἀλλαὶ κρυστάλλῳ ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
Ἐκ βυθοῦ. ὑψηλαὶ δὲ πεφύκασιν ἀγχόθι πεῦκαι,

+ Symplegades sive Cyaneas supra Bosphorum Thracium, ubi est asperrima navigatio.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0124-2

Λευκαί τε, πλάτανοί τε, καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
Ανθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
Οσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
Ενθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε,
Δεινὸς ἰδεῖν, σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς·
Στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, καὶ πλατὺ νῶτον,
Σαρκὶ σιδηρείῃ, σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
Εν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον
Εστασαν, ἠΰτε πέτροι ὁλοότροχοι, οὕς τε κυλίνδων al. ὀλοοίτροχοι
Χειμάῤῥους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.
Αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠωρεῖτο
Ακρων δέρμα λέοντος ἀμφημμένον ἐκποδεώνων.
Τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.
Χαῖρε ξεῖν', ὅς τ' ἐσσὶ, τίνες βροτοὶ ὧν ὅδε χῶρος; Π.
Χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ τοὺς μή ποτ' ὄπωπα; Α.
Θάρσει. μήτ' ἀδίκους, μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν. Π. al. ἐκγεγαῶτας.
Θαρσέω. κοὐκ ἐκ σοῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν. Α.
Αγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἠδ' ὑπερό- Π.
Τοιοῦτος οἷος ὁρᾷς, τῆς σῆς γε μὲν οὐκ ἐπιβαίνω. πτης Α. al. γῆς
Ελθοις, καὶ ξενίων γε τυχὼν, πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις. Π.
Μήτε σύ με ξείνιζε. τάτ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ. ἅ τ' ἃ Α.
Δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦ γε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης; [illegible] recipienda essent Π.
Γνώσεαι, εἴ σευ δίψος ἀνειμένα χείλεα τερσεῖ. Α.
Αργυρος; ἢ τίς ὁ μισθὸς ἐρεῖς, ὥς κέν σε πίθοιμεν; Π. al. ᾧ
Εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον, ἐναντίος ἀνδρὶ καταστὰς Α.

Πυγμάχος, ἢ καὶ ποσσὶ θένων σκέλος. ὄμματα δ' ὀρθὰ
Πὺξ διατεινάμενος, σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης.
Π. Τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;
Α. Ἐγγὺς ὁρᾷς; ἐσύ με, ἁμὸς κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.
Π. Ἦ καὶ ἄεθλον ἑτοῖμον ἐφ' ᾧ δηρυσόμεθ' ἄμφω;
Α. Σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἴκε κρατήσω.
Π. Ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.
Α. Εἴτ' οὖν ὀρνίχεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσι
Γινόμεθ', οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.
Ἦρ' Ἄμυκος, καὶ κόχλον ἑλὼν μυκήσατο κοῖλον.
Οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους,
Κόχλῳ φυσηθέντος, ἀεὶ Βέβρυκες κομόωντες.
Ὡς δ' αὔτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπείροχος ἐνθάδε Κάστωρ.
Οἱ δ', ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
Χεῖρας, καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἴλιξαν ἱμάντας,
Ἐς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες.
Ἔνθα πολὺς σφίσι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη.
Ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβῃ φάος ἠελίοιο.
Ἰδρείῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ὦ Πολύδευκες.
Βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσσω,
Χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
Τυνδαρίδης ἐπιόντος. ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν,
Σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκὼς

Ἐς

Ἐς γαῖαν. βέβρυκες δ' ἐπαΰτεον. ἐκ δ' ἑτέρωθεν
Ἥρωες κρατερὸν πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
Δειδιότες μὴ πρίν μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
Χώρῳ ἐνὶ στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.
Ἤτοι ὅγ' ἔνθα παριστάμενος διὸς υἱὸς
Ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς· ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
Παῖδα ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα.
Ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπλυσεν αἷμα
Φοίνιον. οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
Ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε.
Ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
Τὸν μὲν ἄναξ ἐτίνασσεν, ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς
Πάντοθεν. ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
Μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμὴν,
Πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πλαγεὶς
Ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλόσιν ἐξετανύσθη.
Ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος.
Ἀλλάλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
Αὐχένος ἀρχαγὸς βεβρύκων. ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς
Πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος πολυδεύκης.
Σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον. ἐκ μεγάλου δὲ
Αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός. ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γυῖα
Ἁπτομένου φορέεσκε πόνου, καὶ χροιῇ ἀμείνων.
Πῶς γὰρ δὴ διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν,

Εἰπὲ

++ Hs. καί τε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα.

Εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα. ἐγὼ δ᾽ ἑτέρων ὑποφήτης
Φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σύ, καὶ ὅπως τοι φίλον αὐτῇ.
Ἤτοι ὅγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον,
Σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
Δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεὶς ἑτέρᾳ δ᾽ ἐπιβαίνων,
Δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γυῖον.
ἃ χεῖρα elabatur ++ Ἀλλ᾽ ὅγ᾽ ὑπεξανέδυ κεφαλῇ. στιβαρᾷ δ᾽ ἄρα χειρὶ
Πλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον, καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ.
Ἐκ δ᾽ ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροταφοῖο χανόντος.
Λαιῇ δὲ στόμα τύψε, πυκνοὶ δ᾽ ἀράβησαν ὀδόντες.
pugno contudit Αἰεὶ δ᾽ ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον,
Μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ᾽ ἐπὶ γαίαν
Κεῖτ᾽ ἀλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε, νεῖκος ἀπαυδῶν,
Ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν.
Τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ, ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας
Ὦ πύκτα Πολύδευκες· ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον,
Ὃν πατέρ᾽ ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
Μήποτ᾽ ἔτι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.
Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί με ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ ἀείσω
Τυνδαρίδα, ταχύπωλε, δορυσσόε, χαλκεοθώραξ.
Τὼ μὲν ἀνδραπάξαντε δύω φερέτην Διὸς υἱὼ
Δοιὰς Λευκίπποιο κόρας. δοιὼ δ᾽ ἄρα τώγε
Ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼ υἷ᾽ Ἀφαρῆος,
Γαμβρὼ μελλογάμω, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας.
Ἀλλ᾽ ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος,

Ἐκ

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0128-4

Εκ δίφρον ἄρα πάντες ἐπ' ἀλλάλοισιν ὄρουσαν,
Εγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι. (σας,
Κάστωρ δ' αὖ μετέειπεν ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' ἀΰ Ηι. Λυγκεὺς
Δαιμόνιοι τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις
Αλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
Ημῖν τοι Λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας
Τάσδε πολὺ προτέροις· ἁμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ.
Υμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον, ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι,
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι, καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν,
Ανδρα παρετρέψαθε, γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
Η μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν
Αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα, καὶ οὐ πολύμυθος ἐών περ.
Οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε
Μνηστεύειν ἀλόχους αἷς νυμφίοι ἤδη ἑτοῖμοι.
Πολλά τοι Σπάρτα, πολλὰ δ' ἱππήλατος Ἆλις,
Αρκαδία τ' εὔμαλος, ἀχαιῶν τε πτολίεθρα,
Μεσσάνα τε καὶ Αργος, ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτά,
Ενθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
Μυρίαι, οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο.
Τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ' ἐθέλητε.
Ως ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό γε πενθεροὶ εἶναι.
Υμμες δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
Καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅμα πατρώϊον αἷμα.
Αλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
Νῶϊ γάμον, σφῷν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.

τ' ἔλεγον (Ἴσκον τοιάδε πολλὰ, τάδ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα
Πνοιὴ ἔχοισ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις.
immites Σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες.) ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Πείθεσθ'. ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν.
Εἰ δ' ὑμῖν κραδία πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρὴ
Νεῖκος ἀναῤῥήξαντας ὁμοίιον ἔχθεα λῦσαι,
Ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερὸς πολυδεύκης
continebunt Χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένας ὑσμίνης.
H. Κάστωρ Νῶϊ δ', ἐγὼ Λυγκεύς τε διακρινώμεθ' Ἀρηϊ
Ὁπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
Ἀμετέροις λείπωμεν. ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
Εἷς. ἀτὰρ ὤλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἑταίρους,
Νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
Τάσδ'. ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
H. μεταμώνια Εἶπε. τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώλια θήσειν.
Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
Τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον, ὁ δ' εἰς μέσον ἤλυθε Λυγκεὺς,
Σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώ- (ταν,
Ως δ' αὔτως Κάστωρ ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς
ω Καρτερὸς, ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
Ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον,
Ἀλλάλων εἴπου τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
Ἀλλ' ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
Δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
Τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖοιν ἐρυσσαμένω, φόνον αὖτις

Τεῦχον

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0130-5

Τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι. μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
Πολλὰ μὲν εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἱπποκόμον τρυφάλειαν
Κάστωρ. πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεὺς
Τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.
Τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
Φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ
Σκαιῷ. ὁ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν. αἶψα δὲ φεύγειν
Ὡρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρὸς, τόθι καρτερὸς ἴδας
Κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
Ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ
Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. ἔγκατα δ' εἴσω
Χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν. ὁ δ' εἰς χθόνα κεῖτο νενευκὼς
Λυγκεὺς, κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
Οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίῃ εἶδε πατρῴῃ
Παίδων λαοκόωσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
Ἦ γὰρ ὅγε στάλαν ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
Τύμβῳ ἀναρρήξας ταχέως μεσσάνιος ἴδας
Μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν
Μάρμαρον. αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.
Οὕτω τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν, οὐκ ἐπὶ ἐλαφρῶ.
Αὐτοί τε κρατέοντε καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
Χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἁμετέροις κλέος ὕμνοις
Ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ
Τυνδαρίδαις, ἑλένᾳ τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν

Ἴλιον

Ιλιον οἱ διέπερσαν, ἀρήγοντες Μενελάῳ.
Ὑμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός,
Ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἰλιάδας τὲ μάχας, Ἀχιλῆά τε πύργον ἀϋτῆς.
Ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεᾶν μειλίγματα μωσᾶν,
Οἷ' αὐταὶ παρέχοντι, καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
Τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδή.

ΕΡΑΣΤΗΣ, ΔΩΡΙΔΙ. ΔΙΗΓΗΜΑΤΙΚΌΝ. Εἰδύλλιον κή.

Ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤ-
ρατ' ἐφάβω,
Τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκ
ἔθ' ὁμοίω.
Μίσει τὸν φιλέοντα, καὶ οὐδὲ ἓν ἅμερον εἶχεν,
Κοὐκ ᾔδη τὸν ἔρωτα, τίς ἦν θεὸς, ἡλίκα τόξα
Χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει.
Πάντα δὲ κἀν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτηρής.
Οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρυγμα
Χείλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥοδόμαλον,
Οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα.
Οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύῃσι κυναγὼς,
Οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν. ἄγρια δ' αὐτῶ
Χείλεα, καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον, εἶχεν ἀνάγκαν. ἐ-
τᾶ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο. φεῦγε δ' ἀπὸ
χρώς,

Ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος, ἀλλὰ καὶ οὕτως,
Ἡ καλὸς ἐξόρπαξ ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
Λοίσθιον οὐκ ἀνένηκε τὰ δάκρυα τᾶς Κυθερείας,
Ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
Καὶ κύσε τὰν φλιάν. οὕτω δ' ἀνενείκατο φωνάν.
Ἄγριε παῖ καὶ στυγνὲ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
Λάινε παῖ, καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον
Λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον. οὐκ ἔτι γάρ
Κῶρε θέλω λυπῆν κεχολωμένον, ἀλλὰ βαδίζω
Ἔνθα τύ μευ κατέκρινας, ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν,
Ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον, ἔνθα τὸ λᾶθος.
Ἀλλὰ καὶ ἢν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
Οὐδέ κε τὼς σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρειν
Τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
Καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ.
Λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ, μαραίνεται ἁνίκα πίπτει.
Ἁ δὲ χιὼν λευκὰ, καὶ τάκεται ἁνίκα παχθῇ.
Καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικὸν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
Ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁπανίκα καὶ τὺ φιλάσεις,
Ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος, ἁλμυρὰ κλαύ-
Ἀλλὰ τὺ παῖ κἂν τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον,
Ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
Τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν τλάμονα μή με παρέλθῃς.
Στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ,

αἰ τᾶς Λῦσον τὼ σχοίνω με, καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν (σον,
δ Εἵματα, καὶ κρύψον με. τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλα
Κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μή με φοβαθῇς.
Οὐ δύναμαι ζῆν, εἴ γε διαλλάξας με φιλάσεις.
tumulum Χῶμα δέ μοι κοίλανον, ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα.
Κἂν ἀπίῃς, τὸ δέ μοι τρὶς ἐπ' ἀΰσαι, ὦ φίλε κεῖσαι.
Ἢν δή γε λῇς, καὶ τοῦτο, καλὸς δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος.
Γράψον καὶ τόδε γράμμα, τό σοι στίχοισι χαράξω.
Τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν ὁδοιπόρε. μὴ παροδεύσῃς,
Ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον, ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.
Ὣς δ' εἰπὼν, λίθον εἷλεν. ἐρειδόμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
† ἀπ' Ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον, ἧπτεν † αὐτῶν
Ταν λεπτὰν σχοινῖδα. βρόχον δ' ἐνέβαλλε τραχήλῳ.
Τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισσεν ὑπεκποδὸς, ἠδ' ἐκρεμά-
αὐτ' ὤϊξε Νεκρὸς. ὁ δ' αὐτοῖξε θύρας, καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν (σθη
Αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον. οὐδ' ἐτυλίχθη delimit9
Τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσε νέον φόνον. ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
Εἵματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά. βαῖνε δ' ἐπ' ἄθ-
requirebat Γυμνασίων, καὶ τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν. (λον
καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε. λαϊνέας δὲ
Ἵστατ' ἀπὸ κρηπῖδος ἔρως, ὑδάτων ἐφύπερθεν.
Ἅλατο καὶ τὤγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον.
Αἷμα δ' ἐφοινίχθη. παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά,
Χαίρετε τοὶ φιλέοντες. ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
Στέργετε δ' ὕμμες αἴτας. ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ.

Εἰδύλλιον κθ΄.

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
Στυγνὰν ἔχοντα χαίταν,
Ὠχρὰν τε τὴν παρειὰν
Ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτὴν
Ἔταξε τὼς ἔρωτας.
Οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
Πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
Στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον.
Δῆσάν τε κἀπέδησαν.
Χ' ὁ μὲν βρόχῳ καθάψας,
Ἔσυρεν αἰχμάλωτον.
Ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
Ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
Ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς.
Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.
Τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα.
Πάντων κάκιστε θηρῶν,
Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
Σὺ μοῦ τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
Ὁ θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε.
Ὄμνυμί σοι Κυθήρη
Αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα,

Καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμὰ,
καί τώς δε τὼς κυναγὼς,
Τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σου
Οὐκ ἤθελον πατάξαι.
Αλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,
Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν,
Εμαινόμην φυλᾶσαι
Καὶ μου κατεσίναζε.
Τούτους λαβοῦσα κύπρι
τούτους κόλαζε, τέμνε.
Τί γὰρ φέρω περισσοὺς
Ερωτικοὺς ὀδόντας;
Εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
τὸν δ' ἠλέησε κύπρις,
Εἶπέν τε τοῖς ἔρωσι
τὰ δεσμά οἱ 'πιλῦσαι.
Εκ τοῦ δ' ἐπηκολούθει
Καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν.
Καὶ τε πυρὶ προσελθὼν
Εκαιε τοὺς ἔρωτας.

ΣΥΡΙΓΞ· ΤΩ ΠΑΝΙ.

Εἰδύλλιον λ′

Σύριγξ ὄνομ' ἔχεις. ἄθλ δέ σε μέτρα σοφίης
οὐδενὸς εὐνάτειρα, μακροπτολέμοιο δὲ μᾶτερ,
Μαίης ἀντιπάτροιο θοὸν τέκες ἰθυντῆρα.
Οὐχὶ κεράστην, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ.
Ἀλλ' ἀπέμψπες οὖ αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους·
Οὖ νομ' ὅλον δίζων· ὃς τᾶς μέροπος πόθον,
Κούρας γηρυόνας ἆθε τᾶς ἀνεμώδεος.
Ὅς, μοίσα λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνω,
Ἕλκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου.
Ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα
Παπποφόνου, τυρίας τε ἀφείλετο
Ὧ τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν
Πᾶμα πάρις θέτο σιμιχίδας
Ψυχάν. ὦ βροτοβάμων,
Στήτας οἶστρε δέτας
Κλωποπάτορ τ' ἀπάτορ
Λαρνακόγυε, χάροις
Ἀδὺ μελίσδοις
Ἔλλοπι κούρα,
Καλλιόπα
Νηλεύστω.

ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ. ΕΙ-
δύλλιον λά.

Ηρακλέα δεκάμηνον ἐόντα πόχ' ἁ μιδεᾶτις
Αλκμήνα, καὶ νυκτὶ νεώτερον ἰφικλῆα,
Ἀμφοτέρους λούσασα, καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
Χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα, τὰν πτερελάου
Αμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.
Απτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς, μυθήσατο παίδων.
Εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον.
Εὕδετ' ἐμὰ ψυχὰ, δύ' ἀδελφεὼ, εὔσοα τέκνα.
Ολβιοι εὐνάζοισθε, καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε. (ὕπνος.
Ως φαμένα δίνασε σάκος μέγα. τοὺς δ' ἔλαβ'
Αμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
Ωρίωνα κατ' αὐτὸν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
Τᾆμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη
Κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας,
Ωρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
Οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος ἡρακλῆα.
Τὼ δ' ἐξειλυθέντε ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
Αἱμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
Ερχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν.
Αλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο διὸς νοέοντος ἅπαντα
Αλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.

Ητοι ὅγ' ἰθὺς ἄϋεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
Κοίλου ὑπὲρ σάκεος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας
Ιφικλέης. οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
Φευγέμεν ὁρμαίνων. ὁ δ' ἐναντίος εἴχετο χερσὶν
Ηρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ,
Δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέ-
Ουλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι. (τυκται
Τὼ δ' αὖτε σπείρησιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα
Οψίγονον, γαλαθηνὸν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν.
Αψ δὲ πάλιν διέλυον ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
Δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.
Αλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πρᾶτα,
Ανσταθ' Αμφιτρύων, ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν.
Ανστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
Ουκ ἀΐεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ;
Ου νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρί που οἱ δέ τε τοῖχοι
Παύτες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἅπερ ἠριγενείης;
Εστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.
Ως φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας.
Δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅρρ' οἱ ὕπερθε
Κλιντῆρος κεδρίνῳ περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
Ητοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
Κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν, μέγα λώτινον ἔργον. (φνης.
Αμφιλαφὴς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρ-
Δμῶας δὴ τότ' ἄϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας,

Οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες
Δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.
Ανστᾶτε δὲ μῶες ταλασίφρονες, αὐτὸς ἀϋτεῖ.
Οἱ δ' ἄψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
Δμῶες, ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστου.
Ἤτοι ἄρ' ὡς εἴδοντ' ἐπὶ τίτθιον Ἡρακλῆα
Θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα
Συμπλήγδην, ἰάχησαν. ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
Ερπετὰ δεικανάεσκεν. ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
Κωροσύνα. γελάσας δὲ, πάρος κατέθηκε ποδοῖιν
Πατρὸς ἑοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
Αλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
Ξηρὸν ὑπαὶ δέης ἀκράχολον Ἰφικλῆα.
Αμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
Παῖδα. πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
Ορνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον,
Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα,
Αλκμήνα καλέσασα, χρέος κατέλεξε νεοχμόν,
Καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν
Ηνώγει, μὴ δ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρὸν,
Αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε. καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
Ανθρώποις ὅ, τι μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει.
Μάντι Εὐκρείδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.
Τὼς ἔλεγεν βασίλεια. ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως,
Θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, περσήϊον αἷμα.

Alcmena fuit neptis Persej, ex filio Electryone

Ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων, Callimach. hym. 5.
Πολλαὶ ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
Χειρὶ κατατρίψοντι, ἀκρέσπερον ἀείδοισαι
Ἀλκμήναν ὀνόματι. σέβας δ' ἔσῃ Ἀργείαισι.
τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
Ἀμβαίνειν, τεὸς υἱὸς, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως,
Οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
Δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκεῖν
Μόχθους. θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἕξει. Soph. in Trachin.
Γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τάδ' ἐπῶρσαν
Κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.
Ἐσι δὴ τοῦτ' ἆμαρ ὁπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ al. Ἔσται
Καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.
Ἀλλὰ γύναι πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκτον ἔστω, al. εὔτυχον
-vida Κάγκανα δ' ἀσπαλάθῳ ξύλ' ἑτοιμάσατ', ἢ παλιού-
Η βάτῳ, ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἄχερδον. ρω,
Καῖε δὲ τώδ' ἀγρίοισιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε
Νυκτὶ μέσᾳ, ὅκα παῖδα κανεῖν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
Ηρι δὲ, συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις,
Ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα,
Ῥωγάδας ἐς πέτρας, ὑπὲρ οὖρον. ἂψ δὲ νέεσθαι Preruptas
Ἄστρεπτος. καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ lustrate sulphure.
Πρᾶτον, ἔπειτα δ' ἅλεσσι μεμιγμένον (ὡς νενόμισται)
Θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ. aspergite

Juvenal. sat. 2. 15 Δυσμε-

Tot bellorum animæ, quoties sine talis ad illos
Umbra venit, cuperent lustrari, si qua darentur
Sulphura cum tædis, et si foret humida laurus.

Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
Δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.
Φῆ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον
Τειρεσίας, πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
Ηρακλέης δ' ὑπὸ ματρί, νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωᾷ,
Ετρέφετ', ἀργείου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.
Γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν,
Υἱὸς Ἀπόλλωνος, μελεδωνεὺς, ἄγρυπνος ἥρως.
Τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν,
Εὔρυτος, ἐκ πατέρος μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
Αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλαξε
Πυξίνᾳ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὔμολπος.
Οσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
Ἀλλήλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκται
Δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
Πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνᾳ,
Πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ
Αρπαλύκῳ Φανοπῆι. τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων
Θαρσαλέως τίς ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
Τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.
Ιππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι, καὶ περὶ νύσσαν
Ασφαλέως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,
Αμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
Αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
Αργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀαγεῖς

Δίφροι

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0142-2

Δίφροι ἐφ᾽ ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
Δούρατι δὲ προβολαίῳ, ὑπ᾽ ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα,
Ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ᾽ ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν. vulnera
Κοσμῆσαί τε φάλαγγα, λόχον τ᾽ ἀναμετρήσασθαι
Δυσμενέων ἐπιόντα, καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι,
Κάστωρ ἱππαλίδας ἔδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐλθών, Aeschylus
Ὁππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς ἐν τῇ Ἑπτὰ
Ναῖε, παρ᾽ Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος. πρὸς Θήβας.
Κάστορι δ᾽ οὔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθέοις πολεμιστὴς
Ἄλλος ἔην, πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα.
Ὧδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
Εὐνὰ δ᾽ ἦς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός,
Δέρμα λεόντειον, μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ· + haud dubie
Δεῖπνόν τε, κρέα τ᾽ ὀπτὰ, καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος (σαι.
Δωρικὸς, ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσ- al. φυτοσκά-
Αὐτὰρ ἐπ᾽ ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον. φον
Εἵματα δ᾽ οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνήμας.

* * *

Λείπει τὸ τέλος τοῦ παρόντος εἰδυλλίου, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑπομένου, ὅπερ ἐξανύει ἐπιγράφεσθαι, Ἡρακλῆς λεοντοφόνος.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ

Εἰδύλλιον λβ. XE.

(ἀνήρ,
Τὸν δ᾽ ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος
Παυσάμενος ἔργοιο τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο,

Ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ᾽ ἐρεείνεις,
Ἑρμέω ἁζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο.
Τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι
Εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.
Ποίμναι μὲν βασιλῆος ἐΰτριχες Αὐγείαο
Οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν, οὐδ᾽ ἕνα χῶρον·
Ἀλλ᾽ αἱ μέν ῥα νάοντ᾽ ἐπ᾽ ὄχθαις ἀμφ᾽ Ἐλισοῦντος,
Αἱ δ᾽ ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο,
Αἱ δ᾽ ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος. αἱ δ᾽ ὧδε. † καὶ
Χωρὶς δὴ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάσταις.
Αὐτὰρ βουκολίοισι περιπληθέσι περ ἔμπης armentis
Πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι,
circa palude Μηνίου ἂν μέγα τῖφος. ἐπεὶ μελιηδέα ποίην
Λειμῶνές τε φέρουσιν ὑπόδροσοι, εἱαμεναί τε irrigua
Εἰς ἄλις, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει.
Αὖλις δὲ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
Φαίνετ᾽ ἐν μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος.
Κείνῃ ὅθι πλατάνιστοι ἐπηετανοὶ πεφύκασι, multi
Χλωρή τ᾽ ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίοιο
Ἱερὸν ἁγνὸν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο·
Εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
Δέδμηνθ᾽, οἳ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
Ῥυόμεθ᾽ ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νεοῖσιν novalibus
Ἔσθ᾽ ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
Οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι, οἱ πολυεργοὶ

Virg. Et te memorande canemus Pastor ab Amphryso ... ter exercitis novalibus

Εσ

Ἐς λειμῶνας ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
Πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδε, ἄφρονος Αὐγείαο,
Πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι,
Μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης. [Usq; ad extrema montium iuga, ubi multae sunt fontium scaturigines.]
Ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ,
Ἣ δίκη οἰκήων οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
Ἔσσεται, οὗ τινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας.
Ἠέ τι Αὐγείην, ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου
Δίζεαι οἵ εἰσιν [οἱ ἔασιν]. ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς
Πάντα μάλ' ἐξείποιμ'. ἐπεὶ οὐ σέ γε φημὶ κακῶν ἐξ
Ἔμμεναι, οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτὸν,
Οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦ ῥά νυ παῖδες
Ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός,
Ναὶ γέρον Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
Εἰσιδέειν. τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ.
Εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις,
Δήμου κηδόμενος, διά τε κρίνησι θέμιστας,
Δμώων δή τινα τῶνδε σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι.
Ὅς τις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης, [praefectus]
Ὧι κε τὸ μὲν κ' εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.
Ἄλλον δ' ἄλλα ἔθηκε θεὸς γ' ἐπιδευέα φωτῶν. [al. Ἄλλου δ' ἄλλον]
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀγρώτης,
Ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις.

Ως τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται·
Ωδε γὰρ Αὐγείης υἱὸς φίλος ἠελίοιο,
Σφωιτέρῳ σὺν παιδὶ, βίῃ Φυλῆος ἀγαυοῦ,
Χθιζός γ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς
Κτῆσιν ἐποψόμενος ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.
Ως που καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν
Αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
Αλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν. ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
Αὖλιν ἐς ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.
Ως εἰπὼν ἡγεῖτο. νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα,
Δέρμα τε θηρὸς ὁρῶν, χειροπληθῆ τε κορύνην,
Οππόθεν ὁ ξεῖνος· μέμαεν δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Αψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα
Μή τι οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο (δρός.
Σπερχομένω. χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀν-
Τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
Αμφότερον, τ' ὀδμῆ τε χροὸς, δούπῳ τε ποδοῖιν.
Θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος
Αμφιτρυωνιάδῃ Ηρακλεῖ. τὸν δὲ γέροντα,
Mire ingurrantes se blandiebantur Αχρεῖον κλάζοντε, περίσσαινόν γ' ἑτέρωθεν.
Τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων,
Φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο. τρηχὺ δὲ φωνῇ
Ηπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύεσκε δ' ὑλαγμοῦ.
Χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, ὅθ' οὕνεκεν αὖλιν ἔρυντο
Αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος· ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν,

Ωπό

Ὢ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
Θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ἐπιμηθές.
Εἰ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν,
Ἤιδει δ' ὥτε χρὴ χαλεπαινέμεν ὥτε καὶ οὐκί.
Οὐκ ἄν τοι θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς.
Νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀῤῥηνὲς γένετ' αὔτως. sanum
Ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταὔλιον ἷξον ἰόντες.

ΕΠΙΠΩΛΗΣΙΣ.

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
Δείελον ἦμαρ ἄγων. τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
Ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὔλιά τε σηκούς τε.
Αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
Ἐρχόμεναι φαίνονθ', ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα
Ὅσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε
Ἠὲ νότοιο βίῃ ἠὲ Θρῃκὸς βορέαο.
Τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνεται ὄντων,
Οὐδ' ἄνυσις. τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
Ἲς ἀνέμου, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλοις.
Τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλος ἵκει. al. βουκόλι' ᾔει.
Πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι,
Ληΐδος ἐρχομένης. στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
Μυκηθμῷ. σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήθησαν
Εἰλιπόδων. ὄϊες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο.
* Ἔνθα μὲν οὔ τις ἕκηλος δρυσί περ ἐόντων, ἀπειρεσίων Al.
otiosus

Winsemius legendum ait
ἀνηρίθμων περ ἐόντων.

Εἰσῆκε παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφιπόδεσιν εὐτμήτοισιν ἱμᾶσι
Καλοπέδιλ' ἀράρισκε, παρισταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγων.
Ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητέρας ἧκε
Πινέμεναι λιαροῖο, πέπλειντο γὰρ πάγχυ γάλακτος.
Ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν.
Ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους, δίχα θηλειάων.
Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βουαύλους
Ἥν τινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.
Σὺν δ' υἱός τε βίη τε πολύφρονος Ἡρακλῆος
Ὡμάρτευν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
Ἔνθα καὶ ἄῤῥηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν
Ἀμφιτρυωνιάδης, καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεί,
Ἐκπάγλως θαύμαζε βοῶν τόγε μυρίον ἔθνος
Εἰσορόων. οὐ γὰρ μὲν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει
Ἀνδρὸς ληΐδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν, οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
Οἵ γε πολύῤῥηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
Ἠέλιος δ' ᾧ παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον,
Ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.
Καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
Ἐς τέλος. οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις
Βουκολίοις, αἵ τ' ἔργα καταφθείρουσι νομήων.
Αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες, αἰεὶ ἀμείνους
Ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος. ἦ γὰρ ἅπασαι
Ζωοτόκοιτ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοιτε.

Ταῖς

Ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο,
κνήμαργοί θ' ἕλικές τε, διηκόσιοί τε μὲν ἄλλοι
φοίνικες, πάντες δ' ἐπιβήτορες οἵγ' ἔσαν ἤδη.
Ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
ἱεροὶ ἠελίου, χροιὴν δ' ἔσαν ἠύτε κύκνοι, t.
ἀργῆσται· πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν,
οἳ καὶ ἀλιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην seiunctae ab ar-
ἐν νομῷ, ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες. mento
Καί ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προφανείατο θῆρες
ἐς πεδίον δρυμοῖο, βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων,
πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἤεσαν ὁρμήν.
Δεινὸν δὲ βρυχῶντο, φόνον λεύσσοντε προσώπῳ. frendebant
Τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεϊ ᾧ,
ἠδ' ὑπεροπλίῃ Φαέθων μέγας, ὅν ῥα βοτῆρες animo elato
ἀστέρι πάντες εἴσκον, ὅθ' οὕνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
Ὃς δή τοι σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος,
αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐυσκόπῳ Ἡρακλῆι,
χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
Τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ prehendit
σκαιοῦ ἄφαρ κέραος. κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ
γαίης
κλάσε βαρύν περ ἐόντα. πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω
ὤμῳ ἐπιβρίσας. ὁ δέ οἱ ἐπὶ νεῦρα τανυσθεὶς
μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.

Θαύμαζον δ' αὐτός τε ἄναξ, υἱός τε δαΐφρων
Φυλεὺς, οἵ τ' ἐπιβουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἦσαν,
Ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.
Τὼ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε κατ' αὐτόθι πίονας ἀγροὺς,
Ἐστιχέτην, Φυλεύς τε βίη θ' Ἡρακληείη.
Λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθου,
Λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
Ἣ ῥά δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμοῦ τετάνυστο,
Οὔτι λίην ἀρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἐοῦσα.
Τῇ μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
Αὐγείεω φίλος υἱὸς, ἕθεν μετόπισθεν ἐόντα,
Ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας,
Ὡσεί περ σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι,
Ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' ἄργεος ὡς νέος ἀκμὴν
Ἐνθάδ' ἀχαιὸς ἀνὴρ ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο,
Ὃς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν ἐπειῶν,
Οὕνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσεν
Θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
Κοίλην αὖλιν ἔχοντα διὸς νεμέοιο παρ' ἄλσος.
Οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ ἄργεος ἐξ ἱεροῖο
Αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἠὲ Μυκήνην.
Ὣς κεῖνος ἀγόρευε. γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν
(Εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι) ἐκ Περσῆος.
Ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων

Ἠὲ

Ἠὲ σέ. δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει
χειρῶν καρτερὸν ἔργον, ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
Εἰπὲ ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνώω κατὰ θυμὸν,
Ἥρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ οὐκί· t.
Εἰ σύ γ' ἐκεῖνος ὃν ἄμμιν ἀκούοντεσσιν ἔειπεν,
Οὑξ Ἑλίκηθεν ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
Εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
Ὅππως τ' εὐύδρου Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.
Οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὕροις, in Graecia
Ἱμείρων ἰδέειν. ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
Ἀλλ' ἄρκτους τε, σύας τε, λύκων τ' ὀλοφώιον ἔρνος.
Τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον.
Οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο,
Γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσι.
Ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου deflexit
Φυλεὺς ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη,
Καί ῥά τε ῥηίτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος.
Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ.
Ὦ Αὐγηΐδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρευ, Αὐγηιάδη
Αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας, ad amussim
Ἀμφὶ δέ τοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου,
Ὅππως ἐκράανθεν (ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν)
Νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
Ἀργείων οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι.
Οἷον δ' ἀθανάτων † εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα. † τιν'

Ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφεῖναι.
Πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,
Λῒς ἄμοτον κεράιζε, μάλιστα δὲ Βεμβινιάτας,
Οἳ ἕθεν ἀγχίμολοι ναῖον, πάθοντες ἄτλητα.
Τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ᾽ ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν, κοίλην τε φαρέτρην,
Ἰῶν ἐμπλείην, νεόμην. ἑτέρηφι δὲ βάκτρον
Εὐπαγὲς, αὐτόφλοιον, ἐπηρεφέος κοτίνοιο
Εὔμετρον. τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι
Εὑρὼν, σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπη λῒς ἦεν ἵκανον,
Δὴ τότε τόξον ἑλὼν, στρεπτὴν ἐπέλασσα κορώνῃ
Νευρήν, περὶ δ᾽ ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔθηκα.
Πάντῃ δ᾽ ὄσσε φέρων, ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
Εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι, πάρος γ᾽ ἐμὲ κεῖνος ἰδέσθαι.
Ἤματος ἦν τὸ μεσηγὺ, καὶ οὐδ᾽ ὅπῃ ἴχνια τοῖο
Φρασθῆναι δυνάμην, οὐδ᾽ ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
Οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
Φαινόμενος σπορίμοιο δι᾽ αὔλακος, ὅντιν᾽ ἐροίμην·
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
Οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον, ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
Πρὶν ἰδέειν, ἀλκῆς τε μετ᾽ αὐτίκα πειρηθῆναι.
Ἤτοι ὁ μὲν σπήλυγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν,
Βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος. ἀμφὶ δὲ χαίτας

Αὐ-

Αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ, χαλεπόν τε πρόσωπον,
Στήθεά τε, γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
Αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην,
Ἐν ῥίῳ ὑλήεντι, δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο.
Καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν εἰς κενεῶνα
Τηϋσίως. οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν
Ὀκρυόεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔπεσε ποίῃ.
Αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν
Θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
Σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας.
Τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον,
Ἀσχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσια ἔκφυγε χειρός.
Μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἕδρα.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός,
Ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὔτως.
Τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον, ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς,
Αὐερύειν. ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
Θὴρ ἄμοτος. μακρὴν δὲ περ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε
Κέρκον. ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο. πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
Θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
Σκυζομένῳ. κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠύτε τόξον,
Πάντοθεν εἰλυθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
Ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ, πολέων ἴδρις ἔργων,
Ὄρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
Θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπ' ἀξονίῳ κύκλα δίφρῳ,

τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινὸς
καμπτόμενος· τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησεν ἀπ' ὁρμῇ,
Ὡς ἔπ' ἐμοὶ λὶς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο,
Μαιμώων χροὸς ἆσαι. ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
Χειρὶ προεσχεθόμην, καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας,
Ἤλασα κακκεφαλῆς. διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
Αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
Θηρὸς ἀμαιμακέτοιο. πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι,
Υψόθεν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη,
Νευστάζων κεφαλῇ. περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
Ἦλθε βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνῃσι παραφρονέοντα βαρείαις
Νωσάμενος, πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
Αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα προφθὰς,
Ῥίψας τόξον ἔραζε πολύῤῥαπτόν τε φαρέτρην.
Ἦγχον δ' ἐγκρατέως, στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
Ἐξόπιθεν, μὴ σαρκὸς ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι.
Πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπίεζον
Οὐραίους ἐπιβάς, πλευρῇσί τε μηρ' ἐφύλασσον,
Μέχρις οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας ὀρθὸν ἀείρας
Ἄμπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅδης.
Καὶ τότε δὴ βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
Θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι·
Ἀργαλέον μάλα μόχθον. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ

Τμη-

Τμητῇ, οὐδὲ λίθῳ, πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ὕλῃ.
Ἔνθα μοι ἀθανάτων τὶς ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι,
Αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀναχίζειν ὀνύχεσσι.
Τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν,
Ἕρκος ἐνυαλίου ταμεήκροος ὄφρα μοι εἴη. *al. ταμεσίχροος*
Οὗτός τοι Νεμέου γένετ' ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος,
Πολλὰ πάρος μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα θέντος.

ΛΗΝΑΙ, Η ΒΑΚΧΑΙ. ΔΩΡΙ-δι. Εἰδύλλιον λγ΄.

Vide Eurip. in Bacchis

ΙΝὼ κ' Αὐτονόα, χ' ἁ μαλοπάραος Ἀγαυά,
Τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
Χ' αἱ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα, *stringenter*
Κισσόν τε ζώοντα, καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς,
Ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμώς, *[illegible]*
Τὼς τρεῖς τᾷ Σεμέλᾳ, τὼς ἐννέα τῷ Διονύσῳ.
Ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἑλοῖσαι,
Εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
Ὡς ἐδίδαξ', ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος. *sacrificabat*
Πενθεὺς δ' ἀλιβάτω πέτρας ἀπὸ πάντ' ἐθεώρει,
lentiscus Σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
Αὐτονόα πρώτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
Σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχω,

Ἐξαπίνας ἐπιοῦσαι. τὰ δ' οὐχ ὁρόωντι βέβηλοι.
Μαίνετο μὲν θ' αὐτά, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι.
Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος· αἳ δ' ἐδίωκον,
ad poplites Πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνὺν ἀνερύσασαι.
Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε, τίνος κέχρησθε γυναῖκες;
Αὐτονόα τάδ' ἔειπε, τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.
Μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα,
Ὅσσον περ τοκάδος πέλεται μύκημα λεαίνης.
† αὐτ' Ἰνὼ δ' ἐξέῤῥηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον, scapula
÷ Autonoe nihil a ceteris discrepabat Λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Αὐτονόας ῥυθμὸς ωὑτός.
Αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νεμέοντο γυναῖκες.
Ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
Ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέρουσαι.
Οὐκ ἀλέγω, μηδ' ἄλλος ἀπεχθέμεναι Διονύσῳ
Φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν,
Εἴη δ' ἐνναέτης, ἢ καὶ δεκάτῳ ἐπιβαίνοι·
NB. Αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἅδοιμι.
Ἐκ Διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος. ÷ augurium
Εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώια, δυσσεβέων δ' οὔ.
Χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι
Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα θήκατο λύσας.
Χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτῆς
Καδμεῖαι, πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις,
Αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσου,
Οὐκ ἐπιμωμητόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

ΗΛΑ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0156-9

ΗΛΑΚΑΤΑ. ΕΙ-
δύλλιον λδ'.

Γλαυκᾶς ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον
Ἀθανάας
Γυναιξὶ νόος οἰκωφελέεσι σὺς ἐπήβολος.
Θαρσεῦσ' ἄμμιν ὁμάρτη πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλαάν.
Ὅππα Κύπριδος ἱρὸν καλάμω χλωρὸν ὑφ' ἁπαλῶ.
Τῆδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα πὰρ Διὸς,
Ὅππως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδὼν κἀντιφιλήσομαι
Νικίαν, χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν.
Καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν
Δῶρον Νικιέας εἰς ἀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν. (ις
Σὺν τᾷ πολλὰ μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλο
Πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη
Δὶς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοὺς ἐν βοτάνᾳ πόκους
Πέξαιντ' αὐτοετεί, θευγένιδός γ' ἕνεκ' εὐσφύρω
Οὕτως ἀνυσιεργός. φιλέει δ' ὅσα σαόφρονες.
Οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργὼς μὲν ἐβαλλάμαν
Ὀπάσαι σε δόμους ἀμετέρας οὖσαν ἀπὸ χθονός.
Καὶ γάρ τοι πατρὶς ἄν ὠ' ξ' Ἐφύρας κτίσε ποτ' Ἀρ-
(χίας
Νάσω τρινακρίας μυελὸν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν
Νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος ὃς πόλλ' ἐδάη σοφά
Ἀνθρώποισι νόσους φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκέ-
Οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἐρατεινὸν μετ' Ἰαόνων, (μεν

Ὡς ἀλαλάκατος θελγύϊς ἐν δαμότισιν πέλοι
Καὶ οἱ μνᾶσιν ἀεὶ τῶ φιλαοιδῶ παρέχῃς ξένω.
Κῆνο γάρ τις ἐρεῖ τὠποτιδών σ', ἦ μεγάλα χάρις
Δώρῳ ξὺν ὀλίγῳ. πάντα δὲ τιμᾶν τὰ πὰρ φίλων.

ΠΑΙΔΙΚΑ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λέ.

ΟΙνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλαθέα.
Κἄμμες χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
Κἠγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω τά κέατ' ἐν (μυχῷ
Οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας,
Γινώσκω. τὸ γὰρ ἥμισυ τᾶς ζωΐας ἔχω,
Ζᾷ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
Χ' ὤταν μὲν σὺ θέλῃς, Μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
Ἀμεράν. ὄκκα δ' οὐκ ἐθέλῃς τὺ, μάλ' ἐν σκότῳ.
Πῶς ταῦθ' ἅρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις διδῶν;
Ἀλλ' εἴ μοι τί πίθοιο νέος προγενεστέρῳ,
Τῷ κὲ λώϊον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις,
Ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δενδρίῳ,
Ὅπῃ μεδὲν ἀπίξεται ἄγριον ἑρπετόν.
Νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
Ἄλλον δ' αὔριον, ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον ματῇς.
Καὶ μὴν σεῦ τὸ καλὸν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι,
Τῷ δ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος·

Τὸν

τὸν πρᾶτον ἢ φιλεῦντα τρίταιον ἔθηκας,
Ἀνδρῶν τῶν ὑπερημορέων δοκέειν πνέειν,
Φίλει δ' ὥσκε ζώῃς, τὸν ὅμοιον ἔχειν ἀεί.
Αἰ γὰρ ὧδε ποῇς, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι.
Ἐξ ἀστῶν, ὁ δέ τοι ἔρως οὐ χαλεπῶς ἔχοι,
Ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,
Κἠμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέου.
Ἀλλὰ πέρι ξ' ἁπαλῶ στόματος σε πεδέρχομαι.

ΟΑΡΙΣΤΥΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λς´. XZ.

ΔΑΦΝΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ.

Ταν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος·
Μᾶλλον ἐμ' ἤδ' Ἑλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.
Μὴ καυχῶ σατυρίσκε, κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν. Κ.
Ἐστὶ καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις. Δ.
Τὸ στόμα μου πλύνω, καὶ ἀποπτύω τὸ φίλημα. Κ.
Πλύνεις χείλεα σεῖο; δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω. Δ.
Καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν. Κ.
Μὴ καυχῶ. τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη. Δ.
Ἀσταφυλὶς σταφίς ἐστι, καὶ ῥόδον αὖον ὀλεῖται.
Δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοι τινὰ μῦθον ἐνίψω. oleastros
Οὐκ ἐθέλω. καὶ πρίν με παρήπαφες ἡδέι μύθῳ. Κ.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0159-0

Δ. Δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.
Κ. Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον. οἴζυρον οὐδὲν ἀρέσκῃ.
Δ. Φεῦ φεῦ, τᾶς παφίης χόλον ἅζεο καὶ σύγε κώρα.
Κ. Χαιρέτω ἁ παφία, μόνον ἵλαος ἄρτεμις εἴη.
al. ἄλλυτον Δ. Μὴ λέγε, μὴ βάλλῃσε καὶ ἐς λίνον ἄκλιτον ἔλθῃς·
Κ. Βαλλέτω ὡς ἐθέλοι. πάλιν ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι.
μὴ πιβάλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.
Δ. Οὐ φεύγεις τὸν ἔρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη.
Κ. Φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα. σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείρεις.
Δ. Δειμαίνω μὴ δή σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσῃ.
Κ. Πολλοί με μνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔαδε.
Δ. Εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν, μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.
Euripid. in Alcestide Κ. καὶ τί φίλος ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.
Δ. Οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.
οὔποτε φήσω Κ. Ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἑοὺς τρομέειν παρακοίτας.
γάμον εὐφραίνειν Δ. Μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι. τίνα τρομέουσι γυναῖκες;
πλέον ἢ λυπεῖν Κ. Ὠδίνειν τρομέω, χαλεπὸν βέλος εἰλειθύης.
Δ. Ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος Ἄρτεμίς ἐστιν.
Κ. Ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.
Δ. Ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι υἷας.
Κ. Καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἢν ἐπινεύσω;
Δ. Πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἑξεῖς.
Κ. Ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα, λιπὼν ἀέκουσαν, ἀπέλθῃς.
Δ. Οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἢν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι.
Κ. Τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;

Τεύχω

τεύχω σοι θαλάμους, τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω. Δ.
Πατρὶ δὲ γηραλέῳ τινὰ μῦθον τίνα μῆθον ἐνίψω; Κ. al. κεν
Αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ᾽ ἀκούσῃ. Δ.
Οὔνομα σὸν λέγε τῆνο. καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει. Κ.
Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας δὲ πατήρ, μήτηρ Νομαίη. τῇ Δ.
Ἐξ εὐηγενέων. ἀλλ᾽ οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων. Κ
Οὐδ᾽ ἄκρα τιμήεσσα. πατὴρ δέ σοι ἐστὶ Μενάλκας. Δ
Δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος. ὅπη σέθεν ἵσταται αὖλις. Κ. al. σέθεν
Δεῦρ᾽ ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. Δ. procera
Αἶγες ἐμαὶ βόσκεσθε. τὰ βωκόλα ἔργα νοήσω.
Ταῦροι καλὰ νέμεσθε, ἵν᾽ ἄλσεα παρθένι δείξω.
Τί ῥέζεις σατυρίσκε; τί δ᾽ ἔνδοθεν ἅψαο μαζῶν; Κ.
Μᾶλα τεὰ πρώτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω. pubescentia Δ.
Ναρκῶ ναὶ τὸν Πᾶνα· τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα. Κ.
Θάρσει κώρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά. Δ.
Βάλλεις εἰς ἀμάραν με, καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις. Κ. sordes
Ἀλλ᾽ ὑπὸ σοὺς πέπλους ἁπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω. Δ.
Φεῦ φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισες, τί δ᾽ ἔλυσας; τέο Κ.
Τᾷ Παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω. Δ.
Μίμνε τάλαν. τάχα τίς τοι ἐπέρχεται. ἦχον ἀκούω. Κ.
Ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι. Δ. al. λαλέοντι
Τὼμπέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάκος. εἰμὶ δὲ γυμνά. Κ.
Ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω. Δ.
Φῂς μοι πάντα δόμεν. τάχα δ᾽ ὕστερον οὐδ᾽ ἅλα δοίης. Κ.
Αἴθ᾽ αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν. Δ.

Ἄρτεμι

Κ. Ἄρτεμι μὴ νεμέσα. Δ. σὺ δ' ἔρημας. οὐκέτι πιστή.
Δ. Ῥέξω πόρτιν ἔρωτι, καὶ αὐτᾷ βοῦν Ἀφροδίτᾳ.
Κ. Παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρψω.
Δ. Ἀλλὰ γυνὴ, μήτηρ, τεκέων τροφὸς, οὐκέτι κώρα.
Ὣς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν,
Ἀλλήλοις ψιθύριζον, ἀνίστατο φώριος εὐνή.
Χἠ μὲν ἀνεγρομένη διέστιχε μᾶλα νομεύειν,
Ὄμμασιν αἰδομένη, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη.
Ὁ δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας, κεχαρημένος εὐνᾶς.

ΤΟΥ ΤΩΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙ-
δυλλίων τέλος.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0163-8

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0164-4

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0165-9

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0166-5

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0167-0

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0168-6

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0169-5

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0170-7

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0171-2

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0172-8

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0173-4

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0174-9

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0175-5

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0176-0

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0177-6

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0178-1

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0179-1

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0180-2

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0181-8

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0182-3

Eg 567 a
x 220 2472

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0183-9

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0184-5

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕ-
στι μικρὰ ποιήματα ἓξ καὶ
τριάκοντα.

*THEOCRITI EIDYL-
lia, Hoc est, parua Poëmata,
XXXVI.*

VVITEBERGAE
*Excudebat Zacharias Lehman
Anno* M. D. LXXXII.

[Ag 3634]

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-128057-p0185-0